

د حضرت يشعياہ نبی کتاب - ماخذ انبياء

اول باب

۱) په دې کتاب کښې د يهوداه او د يروشلم په حقله هغه پېغامونه دي کوم چې خدائ پاک د آموص زوی يشعياہ باندې په هغه وخت کښې څرگند کړل کله چې عزياه، يوتام، احاز او حزقياہ د يهوداه بادشاهان وو.

يو سرکشه قوم

۲) مالک خدائ وفرمائيل، "اے زمکې او آسمانه، زه چې څه وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او خيال مې ساتلې دے نو هغوی زما خلاف بغاوت کړې دے. ۳) غویې خپل مالک پېژنی او خر د خپل مالک اخور پېژنی. خو بنی اسرائیل خپل مالک نه پېژنی، زما خلق د عقل نه خلاص دی." ۴) اے گناهگار قومه، تاسو خپلو گناهونو رالاندې کړی یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالک خدائ رد کړې دے. کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس خدائ پاک دے او تاسو د هغه نه مخ اړولې دے. ۵) تاسو خپله سرکشې ولې نه پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته ملاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او ستاسو زړونه بيمار دی. ۶) د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کښې يو ځای هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی یئ، زخمی یئ او تغمې درباندې ولاړې دی. نه ستاسو زخموڼه صفا کړې شوی دی، او نه ورباندې مرهم پټی شوې ده. ۷) ستاسو ملک شاړ شوی دے، ستاسو ښارونه سوزولې شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی ملک خلق ستاسو پټی لوټ کوی، او هر څه چې وینی هغه تباہ کوی. ۸) صرف صیون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انگورو په باغ کښې د څوکيدار جومپړۍ پاتې وی یا د بادرنگو په پټی کښې يو څپر بې اسری وی، او د محاصرې لاندې بې اسری ښار وی. ۹) که مالک خدائ رب الافواج يو څو کسان ژوندی نه وې پرېښی، نو يروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوی وو. ۱۰) اے يروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی. چې مالک خدائ درته څه فرمائی نو هغې ته غور ونیسې او چې خدائ پاک درته څه ښودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. ۱۱) مالک خدائ فرمائی، "که تاسو بې شمېره قربانيانې پېش کړئ نو زما پرې څه؟ زه د ښو ځناورو وازگې او د گډانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغلی یم. په دې زه نه خوشحالیږم چې تاسو ما ته د غویانو، گډو او د چپلو وینې پېش کوئ. ۱۲) کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خيال دا دے څه چې زه دا غواړم چې ستاسو ځناور دې زما په دربار کښې گرځي؟ ۱۳) تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې فائدې دی. تاسو چې د خوشبویي کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زه نفرت کوم. زه ستاسو د نوې میاشتې اخترونه، ستاسو د سبت ورځې او ستاسو مذهبي اجتماعگانې نه شم برداشت کولې، دا هر څه ستاسو د گناهونو په وجه خراب شوی دی. ۱۴) ستاسو د نوې میاشتې د اخترونو او ستاسو د مقدسو ورځو نه زه نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوی دے او د دې برداشت کولو نه زه تنگ راغلی یم. ۱۵) کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زه به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاگانې وکړئ، نو زه به یې نه قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وینو رنگ دی. ۱۶) اول ولامبئ او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملې زما د سترگو نه لرې کړئ. او، نور بد عمل مه کوئ، ۱۷) نېکی کول زده کړئ. او گورئ چې انصاف کیږی، د چا سره چې ظلم شوی وی د هغوی مدد کوئ، یتیمانانو له خپل حقونه ورکوئ او د کونډو د حق دفاع کوئ." ۱۸) مالک خدائ فرمائی، "راځئ چې اوس دا مسئله حل کړو. اگر چې ستاسو گناهونو تاسو تک سره داغی کړی یئ، خو زه به تاسو صفا کړم او لکه

د واورې په شان به مو سپين كړم، اگر چې ستاسو داغونه تك سره دي، خو تاسو به د وړې په شان تك سپين شئ. (١٩) خو كه تاسو خپلې رضا سره تابعدار يئ، نو چې زمكه كوم بڼه څيزونه پيدا كوي، هغه به تاسو خورئ. (٢٠) خو كه تاسو انكار او سركشي كوئ، نو د توري لاندې به گېر شئ او مړه به شئ. دا د مالِك خدائ د خولې كلام دے.

د گناه نه پك ښار

(٢١) هغه ښار چې په يو وخت كښې وفادار وو اوس د كنجرې په شان شوې دے. په يوه زمانه كښې دا د صداقت او انصاف نه پك وو، خو اوس په كښې صرف قاتلان پاتې دي. (٢٢) اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوټ نه پك دي، او ستا بهترينو ميو كښې اوبه گډې شوې دي. (٢٣) ستا مشران باغيان شوي دي او د غلو ملگري شوي دي، هغوي هر وخت تحفي او رشوتونه اخلي. هغوي په عدالت كښې هيڅكله د يتيمانانو دفاع نه كوي او نه هغوي ته د كونيو فرياد را رسي. (٢٤) نو هغې ته غوږ ونيسئ څه چې مالِك خدائ رب الافواج، د بني اسرائيلو خدائ تعالي فرمائي، ”زه به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفينو نه به بدل واخلم. (٢٥) زه به ستاسو خلاف خپل طاقت استعمال كړم. زه به تاسو داسې صفا كړم لكه څنگه چې اوسپنه په اور كښې صفا كيږي او زه به ستاسو نه ټول ملاوټ لرې كړم. (٢٦) زه به تا له هغه شان قاضيان او مشيران دركړم لكه څنگه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو ښار وبللے شي.“ (٢٧) مالِك خدائ به انصاف سره يروشلم بيا آباد كړي او چې څوك هلته توبه وباسي هغه به بچ كړي. (٢٨) خو مالِك خدائ به هغه هر يو كس ريزې ريزې كړي څوك چې گناه كوي او د هغه خلاف بغاوت كوي، او څوك چې مالِك خدائ ته شا كړي نو هغه به تباه شي. (٢٩) د څپرې د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او كوم باغونه چې تاسو د بُت پرستي دپاره غوره كړي دي نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. (٣٠) تاسو به د څپرې د داسې ونې په شان يئ چې پانې يې اوچې شوي وي او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبه په كښې نه وي. (٣١) نو هغه تكړه سپري به لكه د بوسو په شان وي او د هغوي بد عملونه به د اور د بخركي په شان وي. دواړه به يو ځاي داسې اور واخلي چې هيڅ څوك به يې مړ كولے نه شي.

يروشلیم به د ابدی امن مرکز وي

٢ (١) دا هغه پېغام دے چې خدائ پاك د آموص زوي يشعيا ه باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل كړو. (٢) په راتلونكي وخت كښې، په كوم غره باندې چې د مالِك خدائ كور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وي، د غرونو په ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وي. او ټول قومونه به د سېلاب په شان ور روان وي، (٣) او د پېرو قومونو خلق به راشي او ويه وائي، ”راځئ چې د مالِك خدائ غر ته وڅېږو، او چې د بني اسرائيلو د خدائ پاك كور ته لاړ شو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائي، او مونږ به د هغه په لارو ځو.“ ځكه چې د صيون نه به د هغه تعليمات راوځي، او د هغه كلام به د يروشلم نه راځي. (٤) مالِك خدائ به د قومونو انصاف وكړي او د هغوي په مينځ كښې به لانجې هوارې كړي. هغوي به د خپلو تورو نه د يوې خولې جوړې كړي او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچياني جوړې كړي. قومونه به هيڅكله بيا جنگ له لار نه شي، او نه به بيا دوى د جنگ تربيت حاصلوي. (٥) نو اے د يعقوب اولاده، راځئ چې مونږ د مالِك خدائ په رڼا كښې گرځو. (٦) اے مالِكه خدايه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد كړے دے. ځكه چې هغوي خپل ملك د نمرخاته د طرف د جادوگرۍ نه پك كړے دے. د فلسطينو په شان هغوي هم فالگرو له ځي او د بل ملك خلقو سره غاړه غټي اوسېږي. (٧) د هغوي ملك د سپينو زرو او سرو زرو نه پك دے او د هغوي خزاني نه ختمېږي. د هغوي ملك د آسونو نه

پک دے او د هغوی جنگی گاپی بی شمېره دی. (۸) د هغوی مُلک د بُتانو نه پک دے او هغوی داسې څیزونو ته سجدې لگوي چې هغوی په خپلو لاسونو جوړ کړي دي. (۹) نو په دې وجه به هغوی بې عزته او سپک شی. اے مالکِ خُدايه، هغوی مۀ معاف کوه. (۱۰) په غارونو کښې ورننوځي او د مالکِ خُداي د يرې نه او د هغه د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړي. (۱۱) د انسان مغروره سترگې به ټيټې کړي شی او د انسان لوی به په عاجزی بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف د مالکِ خُداي ثناء صفت کيږي. (۱۲) په هغه ورځ به مالکِ خُداي ربُ الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا لوی وي، هغه ټول به عاجزه کړي. (۱۳) هغه به د لبنان لوړ لوړ ديار او د بسن د مُلک د څېرې ټولې ونې تباہ کړي. (۱۴) هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډۍ هوارې کړي، (۱۵) هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعي مضبوط دېوالونه هوار کړي. (۱۶) هغه به ټول لوی سمندري جهازونه او ټولې بنائسته کشتي ډوبې کړي. (۱۷-۱۸) د انسان غرور به په عاجزی بدل شی او د انسان لوی به خاورې ايرې شی. بُتان به په مکمله توگه ورک شی او په هغه ورځ به صرف د مالکِ خُداي ثناء صفت کيږي. (۱۹) چې کله مالکِ خُداي د دُنیا يرولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالکِ خُداي د دهشت او جلال نه وتښتي. (۲۰) کله چې هغه ورځ راشي، نو هغوی چې کوم د سپينو زرو او سرو زرو بُتان جوړ کړي وي چې عبادت يې وکړي نو هغه به وغورزوي او هغوی به منږکانو او ښاپېرکانو ته پرېږدي. (۲۱) چې کله مالکِ خُداي د دُنیا يرولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالکِ خُداي د دهشت او جلال نه وتښتي. (۲۲) په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوی ژوند د يوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

په يروشلم کښې تباہی

۳ (۱) مالکِ خُداي، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه هغه هر څۀ لرې کړي چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے دے. هغه به د هغوی نه خوراک او د څښلو اوبۀ واخلي، (۲) د هغوی نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران، فالگران او مشران، (۳) فوجی آفسران، معتبر کسان، مشيران، ماهر کارگران او جادوگران واخلي. (۴) زۀ به هلکان د هغوی مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوی حکومت کوي. (۵) خلق به يو بل سره زياتے کوي. هر يو سرپے به په بل سړي او هر يو گاونډي به په بل گاونډي رُعب اچوي. ځوانان به د خپلو مشرانو بې عزتي کوي او بدکرداره خلق به د عزتمندو بې عزتي کوي. (۶) په هغه وخت کښې به يو کس خپل ورور ته ووايي، ”تر اوسه پورې تا سره څادر شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د کنيراتو د دې پيري ذمه واري اوچته کړه.“ (۷) خو هغه به ورته په جواب کښې وائي، ”نه، زۀ ستاسو علاج نۀ شم کولے. نۀ ما سره خوراک شته او نۀ ما څادر شته. ما د عوامو مشر مۀ جوړوئ.“ (۸) بې شکه چې يروشلم په لرزان دے. او په يهوداه زوال راغلے دے. هغوی چې هر څۀ وائي او کوم عمل کوي هغه د مالکِ خُداي خلاف دے، هغوی په جار بار د مالکِ خُداي خلاف بغاوت کوي. (۹) د هغوی مخونو نه د هغوی ملامتيا څرگنده ده. هغوی د سدوم د خلقو په شان په جار بار گناه کړې ده. په هغوی افسوس. هغوی په خپله تباہي په ځان باندې راوستلې ده. (۱۰) صادقانو له خوشخبري ورکړه چې هغوی بختور دی، ځکه چې هغوی به د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند واخلي. (۱۱) خو بدعمله خلق تباہ دی، هغوی چې د نورو خلقو سره څۀ سلوک کړے وی نو هم هغه شان عمل به د هغوی سره هم وشي. (۱۲) ځوانان زما د خلقو سره زياتے کوي، او ښځې په هغوی باندې حکومت کوي. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په غلطه لار باندې روان کړي يئ، او هغوی ستاسو لارې ستاسو نه گډې وږي کړي دي.

د مالک خُداي د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳) مالک خُداي په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴) مالک خُداي د خپلو خلقو آفسران او مشران راولي چې د هغوي عدالت وکړي. د هغوي خلاف د مالک خُداي دا اعتراض دے، ”تاسو زما د انگورو باغ تباہ کړے دے او د غريبانانو نه لوټ کړے شوي مال ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵) تاسو دا حق نه لرئ چې زما خلقو له رگړه ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې راکاړئ. ما مالک خُداي، ربُ الافواج دا فرمائيلي دي.“

د يروشلم ښځو دپاره خبرداري

۱۶) مالک خُداي فرمائي، ”گورئ، د يروشلم ښځې څومره مغروره دي. هغوي هسکه غاړه نيولې وي او روانې وي. هغوي تل نخرې کوي. هغوي د نازونو او نخرو قدمونه اخلي او پانزېبونه شپنگوي. ۱۷) زه به د هغوي په سرونو باندې دانې راوخېژوم او گنجي به يې کړم.“ ۱۸) داسې ورځ راروانه ده چې مالک خُداي به د يروشلم د ښځو نه هغه هر څه واخلې په څه چې هغوي ځانونه ښائسته کوي، پانزېبونه، هارونه، د سپورمي په شان کالے، ۱۹) والي، بنگري، نقابونه، ۲۰) لوبټي، گونگروگان، کمربندې، د عطرو بوتلي، تعويذونه، ۲۱) گوتمي، نتکي، ۲۲) ښائسته جامې، چوغې، شالونه، پرسونه، ۲۳) شيشې، د کتان جامې، پړوني او بُرقعي. ۲۴) د عطرو د خوشبو په ځاي به د هغوي نه بدبوي خېژي، د کمربند په ځاي به هغوي د ځان نه پري تاو کړي وي، د ښائسته زلفو لرلو په ځاي به هغوي گنجي شي، د قيمتي جامو په ځاي به هغوي د ټاپ جامې اغوستې وي. د هغوي حُسن به په شرم بدل شي. ۲۵) د ښار سړي به په توره وژلے شي، ستاسو تکړه سړي او سپاهيان به په جنگ کښې مړه شي. ۲۶) د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوي او ښار به په خپله د هغه ښځې په شان وي چې يواځې پاتې شي او په زمکه کښېښي.

۴

کله چې هغه وخت راشي، نو اووه ښځې به يو سرپے راوښيي او ورته به ووايي، ”مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره د جامو او روتي انتظام کوو، خو چې مونږ صرف ستا په نوم پورې تړلې يو چې ته زموږ خاوند يې، او داسې به مونږ د شرم نه بچ شو.“

د يروشلم بحال کېدل

۲) هغه وخت راروان دے چې د مالک خُداي څانگه به د هغه مُلک هر يو بوتې او ونه لويه او ښائسته کړي. نو چې کوم اسرائييليان ژوندي پاتې وي نو هغوي ټول به خوشحاله وي او په هغه فصلونو به فخر کوي چې په هغه مُلک کښې پېدا کېږي. ۳) هر څوک چې په يروشلم کښې پاتې وي، نو خُداي پاک به د هغه دپاره ژوند غوره کړے وي نو هغه به مقدس گڼلے شي. ۴) مالک خُداي به د صيون ښار د ښځې گندگي ووينځي، هغه به د يروشلم نه د وينې داغونه د عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړي. ۵) بيا د صيون په غره او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وي، په هغوي به مالک خُداي د ورځې ورپه راولېږي او د شپې به ورباندې لوگے او ځلېدونکے اور راولېږي. د خُداي پاک جلال به هغه ټول ښار پټ کړي او د هغې حفاظت به وکړي. ۶) د هغه جلال به په هغه ښار باندې لکه د خېمې په شان وي چې د ورځې د گرمي نه سورے جوړ کړي او دا به د امن ځاي وگرځوي او د باران او طوفان نه به يې محفوظ وساتي.

۵ ځای چې زه د خپل محبوب دپاره سندره وایم، دا زما د دوست او د هغه د انگورو د باغ سندره ده. زما د دوست د انگورو یو باغ وو، چې دا باغ په یوه زرخیزه غونډۍ باندې وو. ۶ هغه زمکه وکنستله او د هغې نه یې کانی صفا کړل، هغه د بهترینو انگورو بوتی وکړل. او د دې باغ په مینځ کې یې د حفاظت دپاره د څوکیدارۍ یو برج جوړ کړو، هغه د انگورو نه د رس ویستلو دپاره د کانی نه لنگرۍ جوړه کړه. هغه د ښو انگورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انگور پاڅه شول نو هغه ټول تراوه و. ۷ نو اوس، اے د یروشلم او د یهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انگورو د باغ په مینځ کې فېصله وکړئ. ۸ داسې څه شته چې ما د دې باغ دپاره نه وی کړې؟ نو بیا چې ما د دې باغ نه د خوړو انگورو توقع ساتله، نو دې تراوه ولې ونيول؟ ۹ نو زه به اوس تاسو ته ووايم، چې زه به د دې خپل باغ سره څه کوم. د دې نه گهرچاپېره چې کوم باړ دې هغه به ترې نه اخوا کړم، د دې د حفاظت دپالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېږدم چې وې خوری او د پښو لاندې یې کړی. ۱۰ زه به د هغې زمکه شاپه کړم. نه به یې په بوټو کې کېنې قینچې کېږي او نه به ورته گوډ کېږي، هلته به ازغی او مرکونډۍ زرغونې شی. زه به ورځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نه وروی. ۱۱ د اسرائیل قوم د مالک خدای رب الافواج د انگورو باغ دے، او د یهوداه خلق د انگورو هغه بوتی دی چې هغه په خوشحالی کړلی دی. د هغه د دوی نه طمع وه چې انصاف به کوی، خو په ځای د دې هغوئ ظلمونه کول. هغه ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځای د دې هغه د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

۱۲ په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پټی اخلئ، خو په آخر کې به د نورو خلقو دپاره ځای پاتې نه شی او صرف تاسو به په هغه ملک کېنې اوسېږئ. ۱۳ ما اورېدلی دی چې مالک خدای رب الافواج قسم خوړلې دے چې، ”یقیناً چې د پېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شی، او په دې غټو او ښائسته کورونو کېنې به هیڅوک نه اوسېږي. ۱۴ په شل جریبه زمکه باندې چې کوم د انگور باغ کړلې شوی وی نو هغه به صرف دوویشتم لیتره مے پیدا کوی. یو سل او شپېټه کلو تخم به صرف شپاړس کلو غله پیدا کوی.“ ۱۵ په تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاڅی او په شرابو څښلو باندې شروع وکړی او په ماښام کېنې تر ناوخته پورې مے څښی او ځانونه نشه کوئ. ۱۶ ستاسو په محفلونو کېنې تاسو سره رباب، بینجو، تمبلونه، شپېلی او مے وی. دا خو ستاسو په خیال کېنې هم نه راځی چې مالک خدای څه کوی. او څه چې هغه کوی نو تاسو د هغې لحاظ نه کوئ. ۱۷ نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن کړې شی. ستاسو مشران به د لوږې نه مړه شی او ستاسو عوام به د تندې نه مړه شی. ۱۸ تورو خاورو هغوئ ته خپله خوله کولای نیولې ده دپاره د دې چې د یروشلم غټ خلق او عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تېر کړی. ۱۹ هر یو کس به سپک کړې شی او څوک چې مغرور وی نو هغوئ ټول به عاجزان کړې شی. ۲۰ خو مالک خدای رب الافواج د خپلې لویې اظهار د هغه کار په کولو سره کوی چې کوم د انصاف وی او د خدای پاک راستی به د هغه د پاکوالی څرگندونه کوی. ۲۱ د ښار په کنډرو کېنې به گډوډی وایښه خوری او د چپلو بچو ته به په کېنې د څرن زمکه ملاوېږي. ۲۲ په تاسو افسوس څوک چې د شگې مزی پورې خپل گناهونه راکاری، او څوک چې د غویانو د گاډۍ په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاری. ۲۳ تاسو وایئ، ”مالک خدای دې زر زر خپل کار وکړی چې مونږ دا وگورو. او چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولگی.“ ۲۴ په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښه وایئ او ښو ته بد وایئ. تاسو تیاره نه ریا جوړوئ او د ریا نه تیاره جوړوئ، کوم څیز چې ترېخ وی نو د هغې نه خوږ جوړوئ او چې کوم

خورد وی نو د هغې نه تریخ جوړوئ. ﴿٢١﴾ په تاسو افسوس دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان پېر زیات هوښیار گڼئ. ﴿٢٢﴾ په تاسو افسوس دے. د میو په څښلو کښې خو تاسو پېر تکړه یئ. او د شرابو په گډولو کښې تاسو ښه ځوانی ښایئ. ﴿٢٣﴾ خو د رشوت په وجه تاسو مجرمان آزادوئ او د بې گناه خلقو حقونه خورئ. ﴿٢٤﴾ نو اوس، لکه څنگه چې خستی او اوچ وابښه تیسیرئ او په اور کښې ایرې کیرئ، نو داسې ستاسو جرړې به ورسټې شی او ستاسو غوټې به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې تاسو د مالک خدائ د رب الافواج شریعت رد کړې دے، او د بنی اسرائیلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. ﴿٢٥﴾ نو ځکه مالک خدائ خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او خپل لاس یې اوچت کړې دے چې هغوی له سزا ورکړئ. غرونه به وخوځېږئ او چې څوک مړه شی نو د هغوی لاشونه به په کوڅو کښې د گند په شان پاتې شی. خو د مالک خدائ غصه به بیا هم نه وی سپړه شوې او هغه به د سزا دپاره لاس اوچت کړې وی. ﴿٢٦﴾ هغه به یو لړې قوم ته د راغوبښتلو دپاره اشاره وکړئ. هغه هغوی ته شپیلے وهی چې د دنیا د لرې سر نه راشی. او هغوی زر زر او په منډه منډه راشی. ﴿٢٧﴾ د هغوی یو کس به هم نه سترگې کیرئ، او نه به تیندکونه خوری. نه به هغوی د خوب دپاره ودریرئ او نه د آرام دپاره. نه به هغوی ملابند سپړئ او نه به هغوی د خپل پېزار تسمې پرائیزی. ﴿٢٨﴾ د هغوی غشی به تېره وی او د هغوی لیندې به د ویشتلو دپاره تیارې وی. د هغوی د آسونو د نالونو نه به بڅرکی الوځی او د هغوی د جنګی گاپو پایې به د هوا په شان تاوېږئ. ﴿٢٩﴾ هغوی د ازمو په شان غرمبیرئ، د داسې ازمو په شان غرمبیرئ چې ښه په ځوانی کښې وی. هغوی غرمبار سره خپل ښکار راوینسی او یو خوا ته یې وړئ او هیڅ څوک هم نه وی چې یې ترښه خلاص کړئ. ﴿٣٠﴾ په دغه ورغ به هغوی په خپل دشمن باندې وغرمبیرئ داسې لکه چې د سمندر چې شورشور کوی. که څوک هغه ملک ته وگوری نو صرف تیارې او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د ورپځې د خوربدو په وجه به رڼا په تیارې بدله شی.

د خدائ پاک حضرت یسعیاہ راغوبښتل

٦ ﴿١﴾ په کوم کال چې عزیزه بادشاه مړ شو، نو ما مالک خدائ ولیدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست وو. او د هغه د چوغې لمن سره د هغه کور پک شو. ﴿٢﴾ د هغه نه گېرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړے وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. ﴿٣﴾ هغوی یو بل ته نعرې وهلې، ”مقدس، مقدس. مالک خدائ رب الافواج مقدس دے. د هغه د جلال نه دنیا پکه ده.“ ﴿٤﴾ د هغوی د آوازونو شور د خدائ پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالک خدائ کور د لوړی نه پک شو. ﴿٥﴾ نو ما وویل، ”په ما افسوس، زه تباہ شوم، ځکه چې زما شونډې په گناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زه اوسېرم د هغوی شونډې هم گنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترگو هغه بادشاه لیدلے دے چې هغه مالک خدائ رب الافواج دے.“ ﴿٦﴾ نو بیا د هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راووتلو. هغه یوه بله سکروټه راروانه کړې وه، هغه دا د قربان گاه نه د یوې چمتې سره راخستې وه. ﴿٧﴾ هغه زما شونډو له بله سکروټه وروړله او وې فرمائیل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره لگېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا گناهونه معاف شول.“ ﴿٨﴾ بیا ما د مالک خدائ آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”زه څوک ولېرم؟ زمونږ د طرف نه به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې وویل، ”زه حاضر یم. ما ولېره.“ ﴿٩﴾ نو هغه ما ته وفرمائیل چې، ”لار شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره که تاسو واورئ خو تاسو به پرې پوهه نه شی، هر څومره که ورته گورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ ﴿١٠﴾ د هغوی زړونه سخت کړه، د هغوی غوږونه کانه کړه او د هغوی سترگې پندې کړه، داسې نه وی چې هغوی په خپلو سترگو وگوری او په خپلو غوږونو واورئ او خپلو زړونو کښې پوهه شی او زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی.“ ﴿١١﴾ ما ترې نه تپوس وکړو، ”اے مالک خدایه، دا به تر کومې

پورې وی؟“ هغه راته وفرمائیل، ”دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه یې تباہ او خوشی شی او چې د کورونو نه یې خلق ختم شی او زمکه یې شاړه شی. (۱۲) تر هغې چې مالک خدای هغوئ تر لرې لرې پورې وزغلوئ او ټول ملک یې خوشه پاتې شی. (۱۳) که په هغه ملک کښې صرف لسمه حصه خلق هم پاتې وی، نو هغه به بیا وسوزولې شی. هغه به د څپرې د ونې په شان داسې کتې شی چې صرف مونږ یې باقی پاتې شی.“ دا مونږ به یو مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره یو پیغام

۷ (۱۴) کله چې د عزیزه نمسی او د یوتام زوی احاز بادشاه په یهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضین او د اسرائیل بادشاه د رملیاه زوی فحح په یروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوئ د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول. (۱۵) کله چې دا خبر د یهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجیان اسرائیل سره په جنگ کښې ملگری شوی دی، نو هغه او د هغه ټول خلق دومره زیات ویرېدل او داسې ولرېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځېږی. (۱۶) نو مالک خدای یشعیاه ته وفرمائیل، ”خپل زوی شیاریشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره ملاوېدو له لارې شه. ته به هغه سره په هغه سړک باندې ملاوې چې دهوبیان جامې وینځی او د هغه نهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبه راکوزېږی. (۱۷) هغه ته ووايه چې، وین او سه او په قار شه او نه چې ویرېږی او نه پرېشانه شی. د رضین بادشاه، شامیانو او د رملیاه د زوی غصه د اور د هغه دوو لرگو په شان هیڅ هم نه ده چې په مړ کېدو بدل وی. (۱۸) شام، سره اسرائیل او د رملیاه زوی ستا خلاف منصوبه جوړه کړې ده، او وائی، (۱۹) راځئ چې مونږ په یهوداه باندې حمله وکړو، خلق وپروو او قبضه یې کړو، او بیا به د طبائیل زوی په تخت باندې کښېنوو. (۲۰) خو مالک خدای فرمائی چې، د هغوئ منصوبه به ناکامه شی. او دا به نه کېږی. (۲۱) ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر رضین دے. او ترڅو چې د اسرائیلو خبره ده، نو هغه به په پینځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباہ شی. (۲۲) د اسرائیل مشر سامریه دے او د سامریه مشر د رملیاه زوی دے. که په ایمان قائم پاتې نه شوی، نو یقیناً چې پخپله به قائم پاتې نه شی.“ (۲۳) مالک خدای احاز له یو بل پیغام ولېږلو، (۲۴) ”د مالک خدای د خپل خدای پاک نه وغواړه چې یوه نښه درته وښائی. که هغه د آسمان نه پاس وی او که د عالم ارواح نه لاندې وی.“ (۲۵) خو احاز ورته انکار وکړو او وئیل یې چې، ”نه، نه به زه نښه غواړم او نه به مالک خدای آزمائیم.“ (۲۶) نو په دې خبره یشعیاه ورته وفرمائیل، ”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولاو غوړونو واورئ. ولې دا کافی نه ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو زما د خدای پاک صبر هم تمامول غواړئ څه؟“ (۲۷) ښه نو بیا گورئ، مالک خدای به په خپله تاسو ته یوه نښه وښائی. یوه پېغله به اُمیدواره شی او چې زوی یې پیدا شی نو ”عمانوایل“ یعنې، ”خدای زموږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی. (۲۸) په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او شات خوږمې شی نو د خپل ښه او بد فېصله به په خپله کولې شی. (۲۹) هغه وخت به لا راغلې هم نه وی چې هغه د خپل ښه او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو ملکونه به خوشی او برباد شی کوم چې تاسو پروی. (۳۰) نو مالک خدای به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهي خاندان داسې سخت وخت راوولی چې د کله نه اسرائیل د یهوداه نه جدا شوې دے نو تر نن ورځې پورې نه دے راغلې. هغه به د اسور بادشاه راوولی چې په تاسو باندې حمله وکړی. (۳۱) کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د مصریانو د راغوبنتو دپاره شپېلی ووهی چې د نیل دریا د لرې غاړو نه د مچانو په شان راشی او اسوریانو ته به شپېلی ووهی چې د شاتو د مچو په شان د خپل ملک نه راشی. (۳۲) هغوئ ټول به راشی، د ژورو وادی باندې او په غارونو او گټو باندې او د ازغو په هر یو بوټې او په ولاړو اوبو باندې به کښېښی. (۳۳) کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د اسور بادشاه د نائی په توگه د فرات سیند د بلې غاړې نه راوولی او هغه به ستاسو پرېږی، سر او په بدنونو

وہبنتہ کل کری۔ ﴿۲۱﴾ پہ ہغہ وخت چہ کوم یو کس سرہ یوہ سخی، او یو دوه گدی چہلی پاتی وی نو ہغہ بہ خوش قسمته وی۔ ﴿۲۲﴾ دا بہ دومرہ زیات پی و رکوی چہ د ہغہ ضرورت بہ بنہ پوره کوی۔ آو، چہ پہ ہغہ مُلک کنبی خوک ہم ژوندی پاتی وی نو ہغوی بہ ملائی او شات خوری۔ ﴿۲۳﴾ کلہ چہ ہغہ وخت راشی، نو د انگورو ہغہ بنہ باغونہ، چہ پہ ہر یو کنبی یو زر د انگورو بوتی وی او د ہر یو باغ قیمت د سپینو زرو یو زر سیکہ وی، نو ہغہ بہ ہم د ازغو او غنو نہ پک وی۔ ﴿۲۴﴾ خلق بہ ہلتہ د غشو او لیندو سرہ د بشکار دپارہ خی۔ آو، ہغہ ټول مُلک بہ د ازغو او غنو نہ پک وی۔ ﴿۲۵﴾ پہ کومو غونپو باندی چہ د فصلونو دپارہ کودالہ کبده نو ہغہ بہ ہم د ازغو نہ داسی پک وی چہ ہیخ خوک بہ ہلتہ نہ شی تلے۔ ہغہ بہ یو داسی خائ جوړ شی چہ چرتہ خاوری او گدی څرپری۔“

د حضرت یسعیاہ زوی د خلقو دپارہ یوہ نینہ

﴿۱﴾ مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”د لیکلو دپارہ یوہ لویہ تختہ واخلہ او پہ ہغی باندی صفا صفا دا ولیکہ چہ، د تیزی مال غنیمت او زر زر لوټ مار۔“ ﴿۲﴾ ما د اوریہ امام او د بیرکیاہ زوی زکریاہ پہ وپاندی دا ولیکل او دا دواړہ کسان ایماندارہ گواہان ؤو۔ ﴿۳﴾ بیا زہ د خپلی پیغمبری بنی سرہ ځملاستم، ہغہ اُمیدوارہ شوه او یو زوی مو پیدا شو، نو مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”پہ ہغہ باندی“ د تیزی مال غنیمت او زر زر لوټ مار“ نوم کپرده۔ ﴿۴﴾ د ہغی نہ وپاندی چہ ماشوم دومرہ لوی شی چہ ابو او امی وئیلے شی، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامریہ ټول مال غنیمت بہ د اسور بادشاہ لوټ کړے وی۔“

د اسور د بادشاہ راتلل

﴿۵﴾ نو مالک خدای یو ځل بیا ما سرہ کلام وکړو۔ ہغہ وفرمائیل، ﴿۶﴾ ”دې خلقو د شیلوخ قلاږی روانی اوبہ رد کړی دی او د رضین بادشاہ او فقع بادشاہ نہ یربدلی دی۔ ﴿۷﴾ نو پہ دې وجہ بہ زہ، مالک خدای د اسور بادشاہ او د ہغہ ټول لښکر راولم چہ پہ یهوداہ حملہ وکړی۔ د ہغہ لښکر بہ داسی وپاندی راشی لکہ چہ د فرات د سیند اوبہ د غاږو نہ راوړدلی وی۔ ﴿۸﴾ ہغوی بہ د سہلاب پہ شکل کنبی د یهوداہ نہ تہر شی، اے عماناویلہ، اوبہ بہ لکہ د مرغی د وزرو پہ شان خورې وی او ستا ټول مُلک بہ پی نیولے وی۔ او خلق بہ پی تر مری مری پورې پټ کړی وی۔“ ﴿۹﴾ اے قومونو، پہ یرہ یرہ کنبی راغونډ شی۔ اے د دنیا لږی مُلکونو واورئ۔ د جنگ دپارہ تیار شی، خو تاسو بہ چخنی کړے شی۔ آو، تیار شی، خو تاسو بہ چخنی کړے شی۔ ﴿۱۰﴾ تاسو چہ څہ منصوبی ہم جوړوی ہغہ بہ بی فاندی وی۔ تاسو چہ څہ فبصلہ ہم کوی ہغہ بہ ناکام کپری، ځکہ چہ خدای پاک زمونږ مل دے۔

د مالک خدای پیغمبر له خبردارے ورکول

﴿۱۱﴾ مالک خدای زہ کلک ونيولم او خبردارے پی راکړو چہ پہ ہغہ لار بہ نہ ځي چہ پہ کومہ بہ نور خلق تلل۔ ہغہ وفرمائیل، ﴿۱۲﴾ ”ہرہ خبرہ سازش مہ گنہ څنگہ چہ پی دا قوم گنی او د ہغہ څیزونو نہ مہ یربرہ چہ کوم نہ دوی یرپری۔ ﴿۱۳﴾ مالک خدای، رب الافواج مقدس گنی، د ہغہ نہ دہشت خورئ او د ہغہ نہ یرہ کوی۔ ﴿۱۴﴾ بیا بہ ہغہ تاسو محفوظ ساتی۔ خو ہغہ بہ د اسرائیل او د یهوداہ دپارہ یو داسی کانے وی چہ د تیندک باعث بہ جوړپری، او خلق بہ پرې تیندک وخورئ او راوبہ غورزپری۔ او د یروشلم د خلقو دپارہ بہ ہغہ یو دام او یو جال جوړ شی۔ ﴿۱۵﴾ پہ ہغوی کنبی بہ پږ تیندک وخورئ راوبہ غورزپری او ټوټی ټوټی بہ شی۔ ہغوی بہ پہ دام کنبی راگږ شی۔“

د مرو د روحونو سره د مشورې کولو خلاف خبردارۍ

۱۶) د څه تعلیم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړې شی او زما شاگردانو له دې ورکړې شی. ۱۷) زه به د مالک خدای انتظار کوم او د هغه نه به امید ساتم، اگر چې هغه د یعقوب خاندان رد کړې دے. ۱۸) زه دلته د هغه بچو سره یم چې کوم مالک خدای ما له راکړې دی. هغه مالک خدای، رب الافواج چې د هغه تخت د صیون په غر باندې دے، هغه مونږ اسرائیل له د نښې او خبرداری په توگه رالېږلی یو. ۱۹) که څوک تاسو ته ووايي چې، ”د قسمت ښودونکو او مرو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوی نه چې په نری آواز سره یا په گونگسو کښې خبرې کوی،“ هغوی به وائي، ”د هر څه نه به ښه نه وی چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړی؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مرو د روحونو سره ولې مشوره ونه کړو؟“ ۲۰) د مالک خدای هدایاتو او تعلیماتو ته گورئ. هغه خلق څوک چې د هغه د کلام په مطابق پېغام نه اورو نو د هغوی مستقبل ښه نه وی. ۲۱) هغوی به په هغه ملک کښې سرگردانه گرځي، اوږې او بې حوصلې به وی. د لوړې نه به غصه وی او خپل بادشاه او خدای پاک ته به کنځل کوی. هغوی که آسمان ته سترگې پورته کړي ۲۲) یا که زمکې ته گوري، خو هغوی ته به د پرېشانی، مصیبت او تیاري نه بغبر هیڅ هم نه ښکاري، په تکه توره او یروونکې تیاره کښې به وغورزولې شی.

د راتلونکي مسیح رڼا

۹) نو د هغوی دپاره به دا مصیبت تر همیشه پورې جاری نه وی. د زبولون او نفتالی علاقه ته په یو وخت کښې سپک کتلې شول، خو په راتلونکي وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شی، نمرخاته طرف ته د مدیترانی سمندر نه واخله د دریاب طرف ته د اردن نه پورې او داسې گلیل به هم عزتمند شی، چرته چې غېریهودیان اوسپړی. ۲) کوم خلق چې په تیاره کښې گرځېدل، نو هغوی یوه لویه رڼا لیدلې ده، او هغوی څوک چې په تورو تیاریو کښې اوسېدل، پرې نور ځلپړی. ۳) تا د هغوی قوم لوی کړې دے او لویه خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څه کړی دی نو په هغې باندې هغوی خوشحالی کوی، هغوی دومره خوشحالی کوی لکه چې خلق یې د فصل د رېبلو په وخت کوی، او یا چې کله مال غنیمت تقسیمپړی. ۴) ته به د هغوی د غلامی جغ مات کړې او د هغوی د اوږو نه به دروند بوج واخلي. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنگه چې تا د میدیان لښکر تباہ کړې وو. ۵) د هر یو جنگیالی فوجی پېزار او د هغوی هغه ټولې جامې چې په وینو داغدارې دی، هغه به په اور وسوزولې شی. ۶) زمونږ دپاره یو ماشوم پیدا شوې دے. مونږ له یو زوی راکړې شوې دے. او حکمرانی به د هغه په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره یادپړی، ”عظیم مشیر،“ ”خدای تعالی،“ ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ ۷) د هغه شاهي طاقت به زیاتپړی، د هغه بادشاهی به تل په امن کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغه د بادشاهی بنیاد به په صداقت او انصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همیشه همیشه پورې به د هغه بادشاهی قائمه وی. د مالک خدای رب الافواج غېرت به هم دغه شان وکړی.

مالک خدای به اسرائیل له سزا ورکوی

۸) مالک خدای د یعقوب خلاف کلام کړې دے، او هغه په اسرائیل مسلط دے. ۹) د اسرائیل ټول خلق او هغه هر یو کس چې په سامریه کښې اوسپړی، هغوی ته به پته ولگي چې دا هغه کړی دی. خو اوس هغوی مغروره او خود غرضه دی. هغوی ووئیل، ۱۰) ”زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلې شوو کانیو نه جوړ کړو. د چنار

وہی راماتی شوہی دی، خو مونہر بہ د دہی پہ خُائی د دیار بنائستہ ونی ولگوو۔“ (۱۱) خو مالک خُدائی د هغوی دشمنان راپارولی دی چہی پہ هغوی باندہی حملہ وکری۔ (۱۲) د نمرخاتہ طرف تہ شام او د نمرپرہواتہ طرف تہ فلسطیہ خولہ پرائستلی دہ چہی اسرائیل ژوندے تہر کری۔ خو د مالک خُدائی غصہ تر اوسہ پورہی سرہ نہ دہ، او هغہ د سزا دپارہ تر اوسہ پورہی لاس اوچت نیولے دے۔ (۱۳) اگر چہی مالک خُدائی ربُ الافواج هغوی لہ سزا ہم ورکری دہ، خو د اسرائیل خلقو توبہ نہ دہ ویستلی، او هغوی هغہ تہ واپس نہ دی راگرخُبدلی۔ (۱۴) صرف پہ یوہ ورخ کبئی بہ مالک خُدائی د اسرائیل مشرانو او خلقو لہ داسی سزا ورکری چہی د سر نہ واخلہ تر ببخہ پورہی بہ ٲول ختم کری۔ (۱۵) مشران او عزتمند خلق د سر پہ شان دی او هغہ پبغمبران د ببخ پہ شان دی چہی د چا تعلیمات د دروغو نہ پک وی۔ (۱۶) د قوم مشرانو خلق ہی لاری کری دی او د تباہی پہ طرف ہی روان کری دی۔ (۱۷) نو مالک خُدائی بہ د قوم د خُوانانو نہ خوشحالہ نہ وی او هغہ بہ پہ کونہو او یتیمانانو باندہی ہم رحم نہ کوی، خُکہ چہی ٲول خلق د خُدائی نہ اورپدلی دی او بدعملہ شوی دی او هغوی چہی خُہ ہم وائی هغہ بدی وی۔ خو د مالک خُدائی غصہ بہ بیا ہم نہ سرپری او هغہ بہ د سزا ورکولو دپارہ خپل لاس اوچت کری وی۔ (۱۸) د خلقو بدعملی د هغہ اور پہ شان بلبیری کوم چہی د ازغو بوتی او غنی سوزوی۔ دا د خُنگل د هغہ اور پہ شان بلبیری کوم چہی پاس پہ هوا کبئی د لوری ستنہ جوپوی۔ (۱۹) د مالک خُدائی ربُ الافواج غصی سرہ بہ ٲول مُلک وسوزی او پہ خلقو باندہی بہ ہی اور بل وی او یو کس بہ پہ بل ہیخ ترس نہ کوی۔ (۲۰) هغوی بہ خپل گس طرف تہ گاوندیانو باندہی حملہ وکری خو بیا بہ ہم اورہی وی، پہ خپل بنی طرف گاوندیانو باندہی بہ حملہ وکری خو بیا بہ ہی ہم لورہ نہ ختمیری۔ پہ آخر کبئی بہ هغوی خپل بجی ہم وخوری۔ (۲۱) منسی بہ پہ افرائیم او افرائیم بہ پہ منسی حملہ وکری، بیا بہ هغوی یو خُائی بہ یهوداہ حملہ وکری۔ خو د مالک خُدائی غصہ لا سرہ نہ دہ، او هغہ د سزا ورکولو دپارہ لاس اوچت نیولے دے۔

۱۰ (۱) پہ تاسو افسوس، تاسو د ہی انصافی قانون جوپوی او د ظلم فتویٰ ورکوی۔ (۲) او د دہی پہ وجہ غریبانانو خلقو لہ موقع نہ ورکوی چہی هغوی تہ خپل حق ملاو شی او د هغوی سرہ انصاف وشی۔ او د دہی قانون پہ وجہ کونہی ستاسو پہ چال کبئی راگہری شی او یتیمان لوٲ کوی۔ (۳) د عدالت پہ ورخ بہ تاسو خُہ کوی؟ کلہ چہی د یو لری مُلک نہ پہ تاسو یو افٹ راشی نو تاسو بہ خُہ کوی؟ د مدد دپارہ بہ تاسو کوم خُائی تہ منہی وھی؟ تاسو بہ خپل مال دولت چرتہ ٲیوی؟ (۴) ہیخ بہ ٲاتہ نہ شی، یا خو بہ تاسو د قہدیانو پہ مینخ کبئی د یری نہ زہری داری نیولہی وی او یا بہ پہ جنگ کبئی ووژلے شی۔ خو د مالک خُدائی غصہ بہ بیا ہم نہ سرپری، هغہ بہ تاسو لہ د سزا درکولو دپارہ خپل لاس اوچت کری وی۔

د اسور بادشاہ سرہ د خُدائی پاک عدالت

(۵) بیا مالک خُدائی وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زہ اسور د چوکہی پہ توگہ استعمالوم چہی هغہ خلقو لہ سزا ورکرم چہی زہ چا تہ غصہ یم۔ (۶) ما اسوریان ورولہیزل چہی پہ دہی بی دینہ قوم باندہی حملہ وکری، دا هغہ خلق دی چہی زہ ہی غصہ کری یم۔ ما هغوی د دہی دپارہ ورلہیزل چہی هغوی وشوکوی او لوٲ ہی کری او هغہ خلق د لاری د خاورہی پہ شان د پینو لاندہی کری۔“ (۷) خو د اسور بادشاہ پہ خپل زہہ کبئی د ظلم نہ پکی منصوبہی لرہی۔ د هغہ ارادہ دا وہ چہی ہر قومونہ تباہ کری۔ (۸) هغہ وئیل چہی، ”زما ہر یو فوجی مشر بادشاہ دے۔ (۹) ما د کلنو، کرکمیس، حمات او د ارفاد بنارونہ فتح کری دی۔ ما سامریہ او دمشق فتح کری دے۔ (۱۰) ما ہر حکومتونہ قابو کری دی د چا معبودان چہی د یروشلم او سامریہ د بُتانو نہ بہتر و۔ (۱۱) ما سامریہ او د دہی ٲول بُتان تباہ کری دی او اوس بہ زہ یروشلم او د هغی ٲول بُتان ہم تباہ کرم۔“ (۱۲) خو مالک خُدائی وفرمائیل، ”کلہ چہی زہ هغہ کار ختم کرم چہی د صیون غر او د یروشلم سرہ ہی کوم، نو زہ بہ د اسور بادشاہ لہ د هغہ د لافو او ٲول غرور پہ وجہ سزا ورکرم۔“ (۱۳) د اسور بادشاہ بہ پہ خپلو لافو کبئی وئیل، ”دا هرخُہ ما پہ خپل

لاس کړی دی، ځکه چې زه ډېر هوښیار یم. ما د قومونو په مینځ کېښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوی خزاني مې لوټ کړی دی او د یو تکړه غوی په شان مې د هغې بادشاهان تباہ کړی دی. (۱۴) ما د دُنیا قومونو نه دولت داسې اخستې دے لکه چې څوک د جالې نه هگی راوچتوی او ما داسې ټول مُلکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزیر هم نه وو چې زه یې یرولے وے او نه داسې مځوکه وه چې په ما باندې چغېدلے وے. (۱۵) خو مالک خُدای فرمائی، ”ولې یو تېر دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه دے چې څوک دا تېر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چوکه سرے نه راپورته کوی بلکې سرے چوکه راپورته کوی.“ (۱۶) نو په دې وجه به مالک خُدای ربُ الافواج یو داسې مرض راولېږی چې د اسور څړه جنگیالی به اوچ کلک شی. او د هغوی لوی به د اور په لمبو وسوزوی. (۱۷) هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورځ کېښې به د اسور د ازغو او غنو بوتی وسوزی. (۱۸) لوی لوی ځنگلونه او دا زرخېز پتی به ببخی داسې تباہ شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباہ کوی. (۱۹) صرف د شمېر یو څو ونې به پاتې وی چې یو ماشوم یې هم شمېرلے شی.

د بنی اسرائیلو د ډېرو لږو کسانو توبه وپستل

(۲۰) په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اسرائیلیان یعنې د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نه کوی چا چې دوی وهلی وی. هغوی به د زړه د اخلاصه په مالک خُدای باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے. (۲۱) باقی پاتې به راوگرځی، د یعقوب باقی پاتې حصه به خُدای تعالی ته راوگرځی. (۲۲) اگر چې اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حصه به راوگرځی. مالک خُدای د خپلو خلقو د تباہ کولو صحیح فېصله کړې ده. (۲۳) نو بې شکه چې مالک خُدای پاک، ربُ الافواج به په ټول مُلک باندې تباہی راولی، لکه څنگه چې هغه فرمائیلی دی.

د مالک خُدای اسوریانو له سزا ورکول

(۲۴) مالک خُدای پاک ربُ الافواج فرمائی، ”اے په صیون کېښې زما خلقو، د اسوریانو نه مه یرپرئ، اگر چې هغوی په تاسو پسې چوکه او پڼه راخلي لکه څنگه به چې مخکېښې مصریانو درسره کول. (۲۵) ډېر لږ وخت پس به زه تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زه هغوی ته غصه شم او تباہ به یې کړم. (۲۶) زه مالک خُدای ربُ الافواج به زما په خپله کوربه هغوی داسې ووهم لکه څنگه مې چې د میدیان خلق د عوریب گټ سره وهلی وو. زه به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنگه مې چې د مصریانو لښکر په سمندر کېښې ډوب کړے وو. (۲۷) کله چې هغه وخت راشی، نو زه به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوی جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کوونکو حمله

(۲۸) د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړے دے. هغوی د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوی خپل سامانونه په مکماس کېښې پرېښی دی. (۲۹) هغوی د درې نه اورېدلی دی او شپه به په جبعه کېښې تېروی. د راما په ښار کېښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تېښتېدلی دی. (۳۰) د جلیم خلقو چغې ووهی، د لیس خلقو غوږ ونیسی. او د عننوت خلقو جواب راکړی. (۳۱) د مدمینه خلق و تېښتېدل او جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. (۳۲) دشمن نن د نوب په ښار کېښې دے

او هغه د يروشلم په ښار کېښي د صيون لور غر ته د دهمکي دپاره خپل لاس خوځوي. (۳۳) خو گورئ، مالک خدائ رب الافواج به هغوى داسې لاندې راوغورزوي لکه چې د ونو نه څانگې څوک ماتوي. د هغوى لوى لوى او مغروره خلق به راوغورزولي وي. (۳۴) هغه به تير سره د ځنگل ونې راوغورزوي، داسې لکه څنگه چې د لبنان غټې ونې راوغورزولې شوې وي.

د امن بادشاهي

۱۱ (۳۵) د يسي موند به راټوکيږي، او د هغې د جرړو نه به څانگه راوخېژي. (۳۶) د مالک خدائ روح به د هغه سره وي، او دا به د پوهې او حکمت روح وي، د مشورې او د قوت روح، د علم او د مالک خدائ نه د يرې روح، (۳۷) او هغه ته به د مالک خدائ په تابعداري کېښي خوشحالي ملاوېږي. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اورېدو په خبرو باندې عدالت نه کوي، (۳۸) هغه به انصاف سره د غريبانانو عدالت کوي، او هغه به انصاف سره د بې اسري خلقو فېصله کوي. د هغه د کلام زور سره به زمکه رپيږي او د هغه د خولې يو پوکې به بدعمله تباه کوي. (۳۹) صداقت به د هغه ملاتړ وي او وفاداري به د هغه کمربند وي. (۴۰) شرمخان او گډې به په يو ځای په سکون سره اوسېږي، او پړانگ به د چپلو د بچو سره ملاست وي. د غواگانو او زمرو بچي به په يو ځای خوراک کوي، او يو وړوکې ماشوم به دا بوتلې راوستې شي. (۴۱) غواگانې او مېلوگان به په يو ځای خوراک کوي، او د هغوى بچي به په يو ځای په امن سره پراته وي. او زمرې به د غوښې په شان بوس خوري. (۴۲) د پيو ماشوم به د مار سوږې سره لوبې کوي او لږ لوى ماشوم به د زهرژن مار سوږه کېښي لاس اچوي. (۴۳) د خدائ پاک په مقدس غر به هيڅ تباهي نه کيږي او نه به چا ته نقصان رسي، ځکه چې هغه ملک به د مالک خدائ د علم نه داسې پک وي لکه سمندرونه چې د اوبو نه پک دي.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس کېدل

(۴۴) په هغه وخت به د يسي د جرړې نه راټوکېدلې څانگه د قومونو دپاره د يوې جنېډې نښه وي. قومونه به د هغه نه رهنمائي غواړي، او د هغه د استوگنې ځای به جلالی وي. (۴۵) کله چې هغه ورغ راشي، نو مالک خدائ به يو ځل بيا د خپل طاقت نه کار واخلي او خپل هغه خلق به خپلو کورونو ته راوړي کوم چې په اسور، مصر، فتروس، ايتھوپيا، عيلام، بابل او د حمات په ملکونو کېښي او د سمندر په غاړو کېښي پاتې شوي وو. (۴۶) مالک خدائ به د نښې دپاره يوه جنډا راواخلي چې قومونو ته وښائي چې هغه يو ځل بيا د اسرائيل او د يهوداه خواره واره خلق راغونډوي او د دنيا د څلورو واړو سرونو نه يې واپس راوړي. (۴۷) د اسرائيل حسد به ختم شي او د يهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شي. اسرائيل به د يهوداه نه نور نفرت نه کوي او نه به يهوداه د اسرائيل سره دشمني کوي. (۴۸) هغوى به په يو ځای د نمرېپرواته طرف په فلسطينو باندې حمله وکړي او چې د نمرخاته طرف ته کوم خلق اوسېږي نو هغوى به لوټ کړي. هغوى به د اډوم او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړي او د عمون خلق به د هغوى تابعدار شي. (۴۹) مالک خدائ به بحر قزلم اوچ کړي او هغه به خپل لاس د فرات سيند طرف ته اوچت کړي او يوه گرمه هوا به راولېږي او د دې نه به اووه واره نېرونه جوړ کړي، چې هغوى په اوچه زمکه په آساني تېر شي. (۵۰) هلته چې د هغه کوم خپل خلق يعني بنی اسرائيليان ژوندی پاتې وي نو د هغوى دپاره به يو لوى سپرک وي چې د اسور نه به ووځي، هغسې لکه څنگه چې د هغوى پلار نيکه دپاره يوه لار جوړه وه کله چې هغوى د مصر نه روان شول.

۱) په هغه ورځ به تاسو وايي، ”اے مالِکِ خُدايه، زه ستا ثناء صِفَت کوم. ته ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سره شوې ده او ته ما له تسلي راکوې. ۲) گورئ، خُداي پاک زما خلاصونکې دے، زه به په هغه توکل کوم او نه به یربرم. ځکه چې مالِکِ خُداي ما له طاقت راکوې او زما حفاظت کوي، هغه زما خلاصونکې دے.“ ۳) په خوشحالي سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبه راوياسئ. ۴) په هغه ورځ به تاسو وايي، ”د مالِکِ خُداي شکر ادا کړئ. هغه ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغه چې خه کړي دی نو ټولو قومونو ته ووايي. هغوی ته ووايي چې د هغه نوم څومره لوی دے. ۵) مالِکِ خُداي چې کوم لوی لوی کارونه کړي دی نو د هغې په وجه د هغه حمدوثناء کوئ. او ټولې دُنیا ته دې د دې خبر ورسپري. ۶) اے د صیون خلقو په اوچت آواز د خوشحالي نعرې وهئ. د بنی اسرائیلو مقدس ذات پېر لوی دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کښي اوسپري.“

د بابل خِلاف پېشگوئي

۱) دا د بابل په حقله يو پېغام دے چې د آموص زوی يشعيا ته څرگند شو. ۲) په اوچت غر د جنگ جنډا اوچته کړه. هغوی ته چغه ووهه او لاسونو سره اشاره ورکړه چې راشي او د هغه مغروره ښار په دروازو کښي ورداخل شي. ۳) ما مالِکِ خُداي دا فوجيان راغوښتي دي، او، ما دا تکړه جنگياليان راغوښتي دي چې زما غصه څرگنده کړي، او چې زما لوی وشی نو هغوی به خوشحالي وکړي. ۴) په غرونو باندې شور ته غوږ ونيسئ، د خلقو لوی گڼي آوازونو ته غوږ ونيسئ، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډېدو آواز ته غوږ ونيسئ. مالِکِ خُداي ربُ الافواج د جنگ دپاره لښکر تياروي. ۵) هغوی د لرې لرې ملکونو او د دُنیا د سرونو نه راځي. دوی د مالِکِ خُداي وسله ده چې د هغه غصه څرگنده کړي او هغه ټول ملک برباد کړي. ۶) ژړئ او فريادونه کوئ. د مالِکِ خُداي د قيامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خُداي تباهي راولي. ۷) د هر يو کس لاسونه به کار پرېږدي او ټول خلق به بې حوصلې شي. ۸) هغوی ټول به ویرېږي په دردونو کښي به راگېر شي، داسې دردونه به وي لکه چې د يوې ښځې ماشوم پيدا کيږي. هغوی به په يره يره کښي يو بل ته گوري او د يرې په وجه به د هغوی مخونه زېر شي. ۹) گورئ، د مالِکِ خُداي ورځ راروانه ده، د هغه د سخت قهر او غصې يوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شي او هر يو گناهگار به تباه شي. ۱۰) ټول ستوري او د ستورو قبيلې به ځلېدل بس کړي، نمر چې راخېژي نو دا به تور وي او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شي. ۱۱) مالِکِ خُداي وفرمائيل، ”د دُنیا د بدۍ له وجې به زه دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوی د گناهونو سزا ورکړم. زه به د مغرورانو غرور ختم کړم، او د ظالمانو لویي به خاورې کړم. ۱۲) زه به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم، او خلق به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وي. ۱۳) په هغه ورځ چې زه مالِکِ خُداي ربُ الافواج خپله غصه څرگندوم نو زه به آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځای نه وخوځي. ۱۴) په بابل کښي به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسی د ښکاريانو نه منډې وهی يا گډې د شپون نه بغير روانې وي، او هغوی به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوي. ۱۵) هر څوک چې گېر شي په توره به ووهلې شي، او هر څوک چې ونيولې شي نو په توره باندې به ووژلې شي. ۱۶) د هغوی د سترگو په وړاندې به د هغوی د بچو نه په وهلو وهلو باندې ساه وويستلې شي او د هغوی کورونه به لوټ کړي شي او د هغوی د ښځو سره به په زور زنا وشی.“ ۱۷) مالِکِ خُداي وفرمائيل، ”زه ميدانيان راپارومه چې په بابل باندې حمله وکړي، ځکه چې هغوی نه د سپينو زرو پرواه ساتي او نه هغوی دپاره سره زر څه معنی لري. ۱۸) هغوی به د خپلو غشو او

ليندو سره زلمي ووژني. هغوئ به په تي روډونكو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس نه كوي. (۱۹) د ټولو نه بښاسته بادشاهي د بابل ده، د هغي ځائ خلق په بابل باندې فخر كوي. خو مالِك ځدائ به بابل هغه شان تباه كړي لكه څنگه چې يې سدوم او عموره تباه كړي وو. (۲۰) هلته به بيا هيڅ څوك هم نه اوسپړي. دا به بيا كله هم آباد نه شي. نه به عرب هلته خېمې لگوي او نه به شپانه خپلې رمې ودروي. (۲۱) دا به يو داسې ځائ وي چرته چې ځنگلي ځناور اوسپړي او چرته چې گونگا خپلې جالې جوړوي. هلته به شترمرغ اوسپړي او ځنگلي چېلې به په هغه كنډرو كښې ټوپونه وهي. (۲۲) د دې په مينارو او محلونو كښې به د ځنگلي سپو او د گيډرانو آوازونه وي. د بابل وخت رارسېدلې دے. او د دې وخت تقريباً د ختمېدو والا دے.

د جلاوطني نه راواپس كېدل

۱۴ (۱) خو مالِك ځدائ به يو ځل بيا د يعقوب په اولاد باندې رحم وكړي، او اسرائيل به بيا خپل غوره شوې قوم وگني. هغه به هغوئ واپس راوړي چې په خپل ملك كښې بيا آباد شي او د پردې ملك خلق به راځي او د هغوئ سره به په اتفاق اوسپړي. (۲) ډېر قومونه به د بني اسرائيلو مدد وكړي چې هغوئ خپل هغه ملك ته واپس راشي كوم چې مالِك ځدائ هغوئ له وركړې دے. او هلته به هغه قومونه د وينځو او نوكرانو په توگه د بني اسرائيلو خدمت كوي. كومو خلقو چې په يو وخت كښې بني اسرائيليان نيولي وو نو اوس به بني اسرائيليان هغه خلق ونيسي او د بني اسرائيلو خلق به په هغه خلقو حكومت كوي چا چې په يو وخت كښې په هغوئ ظلم زياتې كولو.

د بابل د بادشاه زوال

(۳) په هغه ورځ به مالِك ځدائ تاسو له د تكليفونو او پرېشانو نه آرام دركړي او د هغه سخت كار نه به مو خلاص كړي چې د ستاسو نه په زور اخستې شو. (۴) نو تاسو به د بابل بادشاه پورې ټوټې كوي او وايي به چې، ”هغه ظالم بادشاه غورزېدلې دے. او د هغه غصه ختمه شوې ده. (۵) مالِك ځدائ د بدعملو طاقت ختم كړې دے او د حكمرانانو اختيار يې مات كړې دے (۶) چا چې به په غصه كښې په خلقو باندې ظلم زياتې كولو او چې هغوئ كوم قومونه فتح كړي وو نو د هغوئ خلاف يې هيڅكله ظلم نه بس كولو. (۷) نو په آخر كښې به ټوله دنيا د امن او سكون نه خوند اخلي او هر طرف ته به د خوشحالي، سندرې وي. (۸) د سېر ونې او د لبنان د ديار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دي چې د چا بادشاهي ختمه شوې ده، ځكه چې داسې څوك نشته چې دا ونې ووهي. (۹) د مرو دنيا بادشاه ته د پخير راغلي دپاره خپل ځان تياروي. كوم كسان چې په دنيا كښې طاقتور وو نو د هغوئ روحونه به بادشاه ته ودرېږي. د بادشاهانو روحونه به د هغوئ د تختونو نه ستا ليدو ته ودرېږي. (۱۰) هغوئ ټول به هغه ته آواز وكړي چې ته هم زموږ په شان كمزورې يې. ته هم زموږ په شان يې. (۱۱) ستا شان او شوكت تا سره بنځ شوي دے، او ستا د بينجو ساز خاموش شوي دے. ته د وړو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په كمبله پټ يې. (۱۲) اے ځلېدونكي ستوريه، اے د سحر زويه. اوس د آسمان نه راپرېوتې يې. په تېره زمانه كښې تا قومونه فتح كول، خو اوس ته په خاوره كښې غورزولې شوي يې. (۱۳) تا په زړه كښې وئيل چې بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو ستورو به خپل تخت ولگوم، په شمال كښې به په هغه غر د يو بادشاه په شان كښېم چرته چې معبودان راغونډېږي. (۱۴) تا ووئيل چې پاس وړيو ته به وخېژم او د ځدائ تعالي په شان به شم. (۱۵) خو ته لاندې د مرو د دنيا هغه د ټولو نه ژورې كندې ته ويشتلې شوي يې. (۱۶) څوك هم چې تا وويني نو هغوئ به غور سره تا ته گوري او سوچ به كوي چې، ولې دا هغه سړي دے چا چې زمكه خوځوله او بادشاهي به يې لېرولې؟ (۱۷) ولې دا هم هغه

سڀڙي دے ڇا ڇي بنا رونه تباہ ڪرڻ او دُنيا يي په بيابان بدله ڪرہ؟ ولي دا هغه سڀڙي دے ڇي هغه هيڻڪله هم خپل قبيديان نه آزادول ڇي خپلو ڪورونو ته لاڙ شي؟ (۱۸) د دُنيا ٽول بادشاهان په خپلو بڻائسته بڻائسته قبرونو ڪڻي پراڻه دي، (۱۹) سٽا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د بي ڪاره خانگي په شان بهر غورزولے شوے دے. سٽا لاش د فوجيانو په هغه لاشونو ڪڻي پٽ دے ڪوم ڇي په جنگ ڪڻي وڙلے شوي دي. او ته د هغوي سره د ڪاڻو يوې ڪنڊي ته غورزولے شوے يي او د پښو لاندې ڪرے شوے يي. (۲۰) سٽا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره نه ڪيري، ځکه ڇي تا خپل مُلڪ تباہ ڪرے دے او خپل خلق دې وڙلي دي. د بدعمله ڪس اولاد به هيڻڪله هم د عزت سره نه ياديري. (۲۱) د دې سڀڙي زامن ووڙني، پربردي ڇي د هغوي د پلار نيڪه د گناه په وجه مڙه شي. داسي نه وي ڇي هغوي بيا په دُنيا باندې فتح حاصله ڪري او دُنيا د هغوي د بنا رونو نه پکه شي.

د خُدائِ پاڪ د بابل تباہ ڪول

(۲۲) مالڪ خُدائِ ربُ الافواج فرمائي، ”زه پخپله د بابل خلاف اوچت شوے يم. زه به د دوي اولاد تباہ او برباد ڪرم. ما، مالڪ خُدائِ دا وئيلي دي. (۲۳) بابل به زه په نمڙنه زمکه بدل ڪرم او هلته به گونگا مارغان اوسيري. زه به په بابل باندې داسي جارو ووهم ڇي هغه به د ځان سره هر څه جارو ڪري. زه، مالڪ خُدائِ، ربُ الافواج دا اعلان ڪوم.“

د خُدائِ پاڪ د اسور تباہ ڪول

(۲۴) مالڪ خُدائِ ربُ الافواج دا قسم ڪرے دے، ”ما ڇي ڪومه منصوبه جوږه ڪري ده نو هغه به پوره شي. ما ڇي د څه اراده ڪري ده نو هغه به ڪيري. (۲۵) زه به په خپل مُلڪ اسرائيل ڪڻي اسوريان تباہ ڪرم او زه به هغوي په خپلو غرونو ڪڻي د پښو لاندې ڪرم. د هغوي جغ به زما د خلقو نه اخوا شي او بوج به د هغوي د اوږو نه اوچت شي. (۲۶) د ٽولي دُنيا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ٽولو قومونو خلاف اوچت ڪرے دے.“ (۲۷) مالڪ خُدائِ ربُ الافواج دا فبصله ڪري ده، نو څوڪ دا رد ڪولے شي؟ هغه خپل لاس اوچت ڪرے دے، څوڪ دا رايسا رولے شي؟

د خُدائِ پاڪ د فلسٽيه تباہ ڪول

(۲۸) دا پيغام په هغه ڪال باندې راغله وو په ڪوم ڪال ڇي احاز بادشاه مڙ شو. (۲۹) اے فلسٽيانو، په دې باندې خوشحال پڙي مء ڇي په ڪومه ڇوڪه به تاسو وهل خوږل هغه ماته شوې ده، ځکه ڇي د دغه مار نه به زيات زهرڙن مار پيدا شي، يوه داسي اڙدها ڇي تاسو به تباہ ڪري. (۳۰) غريبانان به خوراڪ وڪرے شي او ضرورتمند به په محفوظ ځائ ڪڻي آرام وڪرے شي. خو ستاسو ببخ به د سخت قحط سره ختم ڪرم او ڇي ڪوم ڙوندي پاتي شي هغوي به تباہ ڪرم. (۳۱) اے د بنا ر دروازو ڙاڙي. اے بنا ره ماتم ڪوه. اے فلسٽيانو د يرې نه رپڙي. د شمال طرف نه د لوږي په شان وريخ راروانه ده، دا د داسي فوجيانو لښکر دے ڇي په صفونو ڪڻي يي يو بڙدل هم نشته. (۳۲) د فلسٽيه نه ڇي ڪوم پيغام وږونكي مونږ له راځي نو هغوي له څه جواب ورڪڙو؟ مونږ به ورته وايو ڇي مالڪ خُدائِ صيون د دې دپاره محفوظ ڪرے دے، ڇي د هغه په خلقو ڪڻي مظلومان هلته پناه واخلي.

۱) دا پیغام د موآب په حقله دے. په یوه شپه د موآب ښار عار تباہ شوی دے. په یوه شپه د موآب ښار قیر تباہ شوی دے. ۲) د ډیبون خلق غر ته ختلی دی چې په خپله عبادتخانه کېښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او میدبا په ښارونو د خفگان نه ژړا کوی، هغوی د خفگان نه خپل سرونه او ږیرې کلې کړې دی. ۳) په لارو کوڅو کېښې خلقو د ټاپ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کېښې او د کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. ۴) د حسبون او الی عالی خلق په ژړا دی او د هغوی ژړا تر یهض پورې اوریدے شی. د موآب فوجیان په یره کېښې نعرې وهی، او هغوی بې حوصلې شوی دی. ۵) زما زړه د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلت شلیشیاہ ښار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کېښې د لوحیت په طرف خېژی، هغوی د حورونایم په لار په چغو چغو ژاړی. ۶) د نمریم اوبه اوچې شوې دی او د دې وابښه اوچ شوی دی ټول شینکے ختم شوی دے او یو شین بوټے هم پاتې نه دے. ۷) نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خارولو د وادی نه تېرېږی. ۸) د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبېږی. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په ښارونو کېښې اورېدلے شی. ۹) د ډیبون ښار سره سیند په وینه باندې سور دے او خدای پاک به د هغه خدای په خلقو باندې د هغې نه هم زیات مصیبت راولی. ازمری به په هغوی حمله وکړی چې څوک د موآب نه بچ وتې وی او په هغوی هم څوک چې لا په مُلک کېښې وی.

موآبیان د ناامیدی په حالت کېښې

۱) د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنگ کېښې گڼوړی ورولبږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غره ته ورولبږه. ۲) د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شړلے شوی وی. ۳) هغوی ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړی، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړی. د هغوی د حملې نه مونږ بچ کړی. اوس چې مونږ راتښتېدلی یو نو مونږ سره دوکه مه کوئ. ۴) زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کېښې ایسار شی. څوک چې هغوی تباہ کول غواړی هغوی نه ورله پناه ورکړی.“ ظلم زیاتے او تباہی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوی به مخ د زمکې نه ورک شی. ۵) بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شی او هغه به په وفاداری او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحیح کار کولو کېښې تېزی کوی او گوری به چې د انصاف نه کار اخستے شوی دے. ۶) مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوی مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپین سترگې دی. خو د هغوی لاپې عبث دی. ۷) د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړی، هغوی په سلگو سلگو د قیرحراست ښار کشمش یادوی، د هغوی حالت بدترین دے. ۸) د حسبون پتی او د سبماہ د انگورو باغونه تباہ شوی دی، دا د انگورو هغه باغونه وُو چې د شرابو سره به یې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په یو وخت کېښې د یعزیر ښار پورې او په صحرا کېښې نمرخاته طرف ته او نمرپرېواته طرف ته د مړ دریا بلی غاړې پورې د دې څانگې رسېدلې دی. ۹) خو اوس زه د سبماہ د انگورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنگه چې د یعزیر دپاره ژاړم. د حسبون او الی عالی دپاره زما اوبښکې تویږی، ځکه چې د فصل لو نه کپړی چې خلق ورسره خوشحاله شی. ۱۰) د باغونو نه خندا او خوشحالی غیبه شوې ده. د انگورو په باغونو کېښې یو کس هم آوازونه نه کوی او نه سندرې وائی. هیڅ څوک هم انگور نه چخنی کوی چې رس ترېنه ویاسی، ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دی. ۱۱) زړه مې لکه د رباب په ساز کېښې د موآب د غمه چوی، او زما زړه د قیرحراست دپاره غمژن دے. ۱۲) د موآب خلق هسې خپل ځانونه سترې کوی او هغوی په غرونو باندې زیارتونو او خپلو عبادتخانو ته د

سوال دپاره ځی، دا به دوی له هیڅ فائده ورنه کړی. (۱۳) دا هغه پېغام وو چې مالک خدای د موآب په حقله مخکښې ورکړې وو. (۱۴) او اوس مالک خدای فرمائی، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوی مال دولت ختم شی. او د دې د پېرو خلقو نه به صرف یو څو ژوندی پاتې شی، او هغوی به پېر کمزوری وی.“

د خدای پاک شام او اسرائیل له سزا ورکول

۱۷ (۱) دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به تباہ شی، او دا به تش د کنډرو یو پېرې پاتې شی. (۲) د عروعر ښارونه به د همېشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د گڼو او څاروو دپاره د څرن زمکه وگرځی، چې هیڅ څوک به پې ترې نه نه شری. (۳) د اسرائیل پاخه ښارونه به تباہ شی او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شامیان چې ژوندی پاتې وی نو هغوی به د بنی اسرائیلو په شان د شرم سره مخ شی. ما مالک خدای، رب الافواج دا فرمائیلی دی. (۴) په هغه ورځ به د اسرائیل ددبده ختمه شی او د دې مالدارۍ به په غریبې بدله شی. (۵) اسرائیل به د یو داسې پتی په شان وی چې غله ترې نه رېبلې شوې او راغونډه کړې شوې وی، دا به داسې وی لکه چې د رفائیم په وادی کښې یو پتې شاپر پروت وی او چې د دې نه هر څه وړلې شوی وی. (۶) خو صرف یو څو کسان به پاتې شی او اسرائیل به د زیتونو د داسې ونې په شان وی چې د هغې نه ټول زیتون راټول کړې شوی وی خو صرف دوه درې دانې پې په آخری سر باندې او یا یو څو پې په لاندې څانگو کښې پاتې وی. ما مالک خدای د بنی اسرائیلو خدای پاک دا فرمائیلی دی.“ (۷) په هغه وخت به خلق په خپل خالق بهروسه کوی، او هغوی به د بنی اسرائیلو په مقدس ذات منحصر وی. (۸) هغوی چې په خپلو لاسونو کومی قربان گاه جوړې کړې دی هغوی به په دې باندې نور یقین نه ساتی، او د اشیرې بت په نښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربان گاه باندې به پې اعتبار ختم شی. (۹) په هغه وخت به د هغوی پاخه ښارونه شاپر او ویجاړ شی او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل شی لکه څنگه چې حویانو او اموریانو په هغه وخت کښې پرېښی و او چې هغوی د بنی اسرائیلو نه تښتېدل. (۱۰) افسوس، تاسو خپل د خلاصون خدای پاک هېر کړې دے او هغه مضبوط گټ درته نه دے یاد چې تاسو پرې پناه اخستې شئ. خو تاسو د پردی ملک د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه کړلی دی. (۱۱) خو چې کله تاسو کړلی وی نو که هم په هغه سحر دا غوتی او گلونه هم شی، نو هیڅ پېداوار به پې نه وی. تشه بیماری او لاعلاجه درد به درته ملاویږی.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

(۱۲) بې شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی، هغوی داسې شور کوی لکه چې لویې لویې چې په خپلو کښې جنگیږی. (۱۳) اگر که هغوی د سمندر د تېزو چپو په شان شور کوی، خو خدای پاک به هغوی خاموش کړی او هغوی به وتښتی. هغوی به داسې تښتی لکه څنگه چې هوا بوس زغلی، یا څنگه چې دورې په طوفان کښې الوځی. (۱۴) په ماښام کښې به اسرائیل سخت ویرېږی، خو تر سحره به د هغوی ټول دشمنان مړه وی. دا به د هغوی قسمت او انجام وی چې څوک زمونږ د لوپ کولو کوشش کوی.

د خدای پاک ایتھوپیا له سزا ورکول

۱۸ (۱) په هغه ملک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلې شی، او چرته چې د ایتھوپیا سیندونه بهیږی. (۲) د

هغه مُلک نه د نیل دریا په داسې کشتو کښې ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځی. هغه لوړو لوړو او د هوارې څرمنې خلقو له پېغام یوسئ د چا نه چې ټوله دُنیا پرېږی، هغه مضبوط او جنگیالی قوم له پېغام یوسئ، د چا مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. (۲) څوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوی ټول دا واورئ. هغه نښې ته وگورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شی. او چې بیگل غږېږی نو غوږ ورته ونیسئ. (۳) مالک خُدای ما ته وفرمائیل، ”زۀ به خپل د استوگنې ځای نه په خاموشۍ سره گورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکڼې غرمې د شغلې په شان یا د لَو په وخت د سحر د پرځې په شان.“ (۴) د انگورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول گلونه وغورزوی او انگور په پخېدو وی، نو مالک خُدای به حبشیان داسې په آسانی سره تباہ کړی لکه چې د بوټو قینچیانې د انگورو د بوټی نه ځانگې پرې کوی. (۵) د هغوی د فوجیانو لاشونه به مارغانو او ځنگلی ځناورو ته پراته وی. په اوږی کښې به هغوی د مارغانو خوراک وی او په ژمی کښې به د ځناورو خوراک وی. (۶) یو وخت به هغه مضبوط او جنگیالی قومونه چې اوچت او هوارې څرمنې دی، د چا نه چې ټوله دُنیا پرېږی مالک خُدای ربُ الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړی، کوم مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم شوے دے. هغوی به د صیون ښار ته راشی، چرته چې مالک خُدای ربُ الافواج استوگنه کوی.

د خُدای پاک مصریانو له سزا ورکول

۱۹ (۱) دا پېغام د مصر په حقله دے. گورئ، مالک خُدای مصر ته د تېزې وریځې دپاسه راروان دے. د مصریانو بُتان د هغه په وړاندې لږزېږی او د مصر خلق خپله حوصله بائیلی. (۲) مالک خُدای فرمائی، ”زۀ به په مصر کښې خانه جنگی راولم نو ورور به د ورور ځلاف شی او گاونډی به د گاونډی ځلاف شی. ښار به د ښار ځلاف شی او بادشاهی به د بادشاهی ځلاف شی. (۳) مصریان به حوصله بائیلی او زۀ به د هغوی منصوبې گډې وږې کړم. هغوی به د بُتانو، د مړو د روحونو والا نه او فالگرو نه مشورې اخلی. (۴) زۀ به مصر یو ظالم مالک ته حواله کړم، یو طاقتور بادشاه به په هغوی حکومت کوی. ما مالک خُدای، ربُ الافواج دا فرمائیلی دی.“ (۵) د نیل په دریا کښې به اوبۀ کمې شی او دریا به مکمل اوچ شی. (۶) کله چې د دریا نېرونه په کمېدو شی او اوچېږی نو د دې نه به خراب بوئ ځی. لوڅې او چارې به اوچې شی، (۷) او د نیل دریا به غاړه چې څومره بوټی دی هغه به اوچ شی. او د دریا سره نږدې ټول کرلے شوی پټی به اوچ شی او په هوا کښې به والوځی. (۸) ماهیگر به فریاد کوی او ژاړی به، د کُنپو او د جالونو والا به غمژن وی. (۹) جولانگان او څوک چې د لټې جامې جوړوی به ناآمیده وی. (۱۰) د کپړې جوړوونکی به سخت مأیوسه وی، او ټول کاریگر به پرېشانه وی. (۱۱) د ضُعن ښار مشران کم عقل دی. د مصر د بادشاه ښۀ هوبښیار مشیران کم عقلې مشورې ورکوی. چې تاسو دا جرأت څنگه کولے شی چې فرعون بادشاه ته ووايئ چې، ”مونږ عالمانو شاگردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وُو.“ (۱۲) اے د مصر بادشاه، ستا هغه هوبښیار مشیران چرته دی؟ هغوی دې معلوم کړی او تا ته دې ووايئ چې مالک خُدای ربُ الافواج د مصر دپاره څۀ منصوبې لری. (۱۳) د ضُعن مشران کم عقل دی او د میمفس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مصر بې لارې کړے دے. (۱۴) مالک خُدای هغوی کم عقل کړی دی، نو د هغوی ټولې مشورې غلطې دی. هغوی مصر داسې گډ وږ کړے دے لکه چې یو شرابی په نشه کښې په خپلو اولټو کښې ښوئېږی. (۱۵) او مصر به هیڅ هم نه شی کولے، که مشر وی او که کشر، که لوی وی او که وړوکه.

د مصریانو د مالک خُدای عبادت کول

(۱۶) په هغه ورځ به مصریان د ښځو په شان کمزوری وی. چې مالک خُدای ربُ الافواج هغوی له د سزا ورکولو دپاره لاس

اوجت ڪري نو هغوءَ به د یري نه ولڙپري. (۱۷) او د يهوداه مُلڪ په وجه به په مصریانو باندې یره راشی، هر چا ته چې د يهوداه نوم واخستلے شی نو هغه به ويرپري، دا د هغه منصوبي په وجه چې مالک خُدائ ربُ الافواج د هغوءَ خلاف تياره ڪړې ده. (۱۸) په هغه وخت کبني به د مصر په پينځو ښارونو کبني عبرانی ژبه وئيلے شی. د هغه خائ خلق به د مالک خُدائ ربُ الافواج په نوم د وفاداری قسمونه کوي. په هغه ښارونو کبني به د يو ښار نوم ”د نمر ښار“ وي. (۱۹) په هغه وخت کبني به د مصر د مُلڪ په مينځ کبني د مالک خُدائ دپاره يوه قربانگاه وي او د مصر په سرحد باندې به د کاني يو يادگار وي چې هغه ته وقف شوے وي. (۲۰) دا به په مصر کبني د مالک خُدائ ربُ الافواج د موجودگی نښي وي. کله چې هلته د خلقو سره ظلم زياتے کيږي او د مدد دپاره مالک خُدائ ته آواز وکړي، نو هغه به د هغوءَ د بچ کولو دپاره خلاصونکے ورلپري. (۲۱) مالک خُدائ به د مصر خلقو ته خپل ځان څرگند ڪري او هغوءَ به يې قبول ڪري او د هغه عبادت به کوي او هغه ته به قرباني او نذرانې پيش کوي. هغوءَ به د هغه سره پاخه لوظونه وکړي او خپلې وعدې به ورسره پوره کوي. (۲۲) مالک خُدائ به مصریانو له سزا ورکړي، خو هغه به يې بيا روغ ڪړي. هغوءَ به هغه ته راوگرځي او هغه به د هغوءَ سوال قبول ڪري او هغوءَ به روغ ڪړي. (۲۳) په هغه وخت کبني به د مصر او اسور په مينځ کبني يوه لويه لار وي. او د دواړو مُلکونو خلق به د يو بل مُلڪ ته ځي راځي او د مصر او اسور قومونه به په يو خائ عبادت کوي. (۲۴) په هغه وخت کبني به بني اسرائيل د مصر او اسور سره ملگرے شی او دا درې واپره قومونه به د ټولې دُنيا دپاره د برکت سبب جوړ شی. (۲۵) مالک خُدائ ربُ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړي او وويه فرمائي، ”اے مصریانو، زما خلقو، اے اسوریانو، تاسو ما پيدا ڪړي یئ، اے بني اسرائيلو، تاسو زما غوره شوی خلق یئ نو تاسو له زه برکت درکوم.“

د يو پېغمبر نښه څرگندول

۲۰ (۱) په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په حُکم د اسوریانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله وکړه او دا يې قبضه کړو، (۲) په هغه وخت کبني مالک خُدائ د آموص زوی يشعياه ته فرمائيلی ؤو چې هغه خپلی او د ټاپ هغه جامې وباسی کومې چې هغه اغوستې وې. نو هغه دا حُکم ومنلو او بريند او بغبر د خپلو نه روان شو. (۳) نو بيا مالک خُدائ وفرمائيل، ”زما خدمت کوونکے يشعياه درې کاله بريند او بغبر د خپلو نه گرځېدلے دے. دا د هغې نښه ده چې په مصر او ايتھوپيا باندې به څه کيږي. (۴) د اسور بادشاه چې د دې دوو مُلکونو نه قېديان نيولی دی نو هغوءَ به بريند بوځي. زلمی او بوډاگان به د خپلو نه بغبر او بريند روان وي، د هغوءَ کوناتي به ښکاري، دا به د مصر دپاره د شرم خبره وي. (۵) چا چې په ايتھوپيا باندې يقين ساتلے وي او په مصر باندې يې لافې وهلې وي نو هغوءَ به مايوسه شی او ويه شرميږي. (۶) کله چې هغه وخت راشی نو کوم خلق چې د فلسطيه د سمندر په غاړه اوسپري نو هغوءَ به ووائی، وگورئ، په هغه خلقو څه وشول چې په چا باندې مونږ دا يقين کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ ڪړي. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.“

د بابل د زوال پېشگوئی

۲۱ (۱) دا پېغام د بابل په حقله دے، چې درياب سره په صحرا کبني دے. لکه څنگه چې په صحرا کبني تاوېدونکے باد چلپري دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او پروونکے مُلک به درباندي حمله وکړي. (۲) ما د خرابو حالاتو په حقله يوه رويا يعنی د وېښي خوب ليدلے دے، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوی او تباه کار تباھی کوی. اے د عيلام لښکره، حمله

وڪڙه. اے د مادی لبشڪره، بشار محاصره ڪڙه. د بابل په وجه چي کوم مصيبت راغله دے نو خُداي پاك به هغه ختم ڪري. ﴿٢﴾ نو په دې وجه زه د ږي او درد سره مخ شوي يم، او دا درد داسي دے لکه چي بنځه يي د ماشوم د پيدا کولو په وخت لري. زه چي خه اورم نو په ما بد لگي او چي خه گورم نو ږږم. ﴿٣﴾ زما زړه درزږي او ږږم. اول به ما بنام په ما ږږ بنه لگېدو خو اوس د تيارې نه زه ږږم. ﴿٤﴾ گورم چي لوي خوراک تيارږي، د خلقو د کښناستو دپاره قالينونه غوږېدلي دي. هغوي خوراک خښاک کوي، ”پاخې، اے آفسرانو، خپل ډالونه تيار ڪري.“ ﴿٥﴾ بيا مالک خُداي ما ته وفرمائيل، ”لاږ شه او يو محافظ ودره او هر خيز چي هغه گوري نو د هغي خبر به راوږي. ﴿٦﴾ چي خنگه هغه دؤو آسونو والا جنگي گاږي وگوري يا په خرونو او اوبښانو باندې سواره کسان وويني، نو هغه دې بنه بدار اوسي.“ ﴿٧﴾ بيا خوکيدار آواز وکړو، ”مالکه خُدايه، زه په خپل خُاي باندې د خوکيداري دپاره شپه او ورغ ولاږ يم. ﴿٨﴾ اوس وگورئ، د دؤو آسونو والا جنگي گاږي راروانه ده چي يو سرے پکښي سور دے.“ خوکيدار وئييل، ”بابل ختم شوي دے. د بابل ټول بُتان ټوټي ټوټي شوي دي او په زمکه باندې خواره واره پراته دي.“ ﴿٩﴾ اے زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوږل شوي يئ، خو اوس زه تاسو ته يو بنه زږے اوروم چي ما د مالک خُداي رب الافواج نه اورېدلي دے، چي هغه د بني اسرائيلو خُداي پاك دے.

د اډوم په حقله پېغام

﴿١١﴾ دا پېغام د اډوم په حقله دے. د اډوم نه ما ته چا آواز وکړو، ”خوکيداره، دا شپه به کله تږږي؟ سحر ته څومره وخت پاتي دے؟“ ﴿١٢﴾ نو ما جواب ورکړو، ”سحر راتلونکے دے، خو شپه به بيا راځي. که ته بيا تپوس کول غواږي، نو بيا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پېغام

﴿١٣﴾ دا پېغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافلو، د عربو په شاږ ملک کښي شپه تږه ڪري. ﴿١٤﴾ اے د تيما خلقو، کوم خلق چي تږي دي نو هغوي له اوبه ورکوي. او مهاجرو له خوراک ورکوي، ﴿١٥﴾ ځکه چي هغوي د تورو نه تښتي، او د داسي خلقو نه چي توره په لاس او تير کمان په غاږه د هغوي سره سخت جنگېدلي وي. ﴿١٦﴾ بيا مالک خُداي ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو کال کښي دننه دننه به د قيدار شان او شوکت ختم شي. ﴿١٧﴾ د قيدار صرف يو څو غشي او لينده چلوونکي سږي به پاتي شي. ما مالک خُداي، د بني اسرائيلو خُداي پاك دا فرمائيلي دي.“

د يروشلم په حقله پېغام

﴿٢٢﴾ دا پېغام د رويا د وادي د يروشلم په حقله دے. خه شوي دي؟ دا ټول خلق ولي د کورونو چتونو ته د خوشحالي دپاره خېزي؟ ﴿٢٣﴾ ټول بشار بې قراره دے او د شور شرابي نه پک دے. ستاسو مږي په توره نه دي قتل ڪړے شوي او نه په مېدان جنگ کښي مږه دي. ﴿٢٤﴾ ستاسو ټول مشران وتښتېدل او هغوي لا يو غشه هم نه وو ويستلے چي ونيولے شول. باقي خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو هغوي هم قېد ڪړے شول. ﴿٢٥﴾ ځکه ما وئييل، ”ما ږږږده چي په چغو چغو وژاږم. ما له د تسلي راکولو کوشش مه کوئ. ما ږږږدي چي د خپلو خلقو دپاره وژاږم، زه گورم چي هغوي تباہ ڪږي.“ ﴿٢٦﴾ په حقيقت کښي مالک خُداي، رب الافواج دا وخت راوستے دے. د رويا په وادي کښي گږږي ده، خلق هيبتناکي

منڊي وهي او د هغوي د ٿڙا چغې غرونو ته رسي. ﴿٦﴾ د عيلام د مُلڪ نه په آسونو سواره فوجيان راغلل، چي کمان او غشي ورسره وُو. او د قير د مُلڪ فوجيانو خپل ډالونه راخستي وُو. ﴿٧﴾ د يهوداه بهتريني وادياني د جنگي گاپو نه پکي وږي، په آسونو سواره فوجيان د يروشلم د دروازو په مخکيني حملي ډپاره ولاړ وُو. ﴿٨﴾ يهوداه چي د خپل تحفظ ډپاره څومره بندويست کړي وو هغه ختم شوي دي. په هغه ورځ تاسو څه وکړل؟ په هغه وخت کيني تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چي د ځنگل کور نومې ځاي کيني ساتلي شوې وه. ﴿٩﴾-﴿١٠﴾ په يروشلم کيني تاسو د هغه ځايونو جائزه واخسته چرته چي دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په يروشلم کيني د ټولو کورونو معائنه وکړه او څه کورونه مو د دې ډپاره راغورزول چي د ښار د دېوالونو د مرمت کولو ډپاره ترې نه کاني واخلي. د اوبو جمع کولو ډپاره، ﴿١١﴾ تاسو د ښار د دېوالونو په مينځ کيني د هغه اوبو رابرسارولو ډپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبه چي د زوړ پنډ نه رابهبډلي. خو تاسو ځدائي پاک ته هيڅ توجو ونه کړه، چي هغه ډېر د پخوا نه د دې هر څه منصوبه جوړه کړې وه او هغه داسې وکړل. ﴿١٢﴾ بيا مالک ځدائي پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چي ٿڙا او ماتم کوئ، خپل سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغونډئ. ﴿١٣﴾ خو د هغې په ځاي، تاسو خندا او خوشحالي کوله. تاسو څاروي او گډې حلالې کړې چي وې خورئ او تاسو مے څښل. تاسو وئيل، ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دي، ځکه چي سبا به مړه يو.“ ﴿١٤﴾ مالک ځدائي ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې چي تاسو ژوندی يئ نو دا بد عمل به درته هيڅکله معاف نه شي. ما، مالک ځدائي پاک، ربُ الافواج دا فرمائيلي دي.“

د شبنه ډپاره خبرداري

﴿١٥﴾ مالک ځدائي پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائيل چي، ”شبنه له لار شه، چي هغه د شاهي خاندان انتظام کوونکي دي او هغه ته ووايه، ﴿١٦﴾ ته دلته څه کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړي دي؟ ته څوک يې چي دلته به د ځان ډپاره په اوچت ځاي کيني مزار جوړ کړي او په گت کيني د ځان ډپاره قبر جوړ کړي؟ ﴿١٧﴾ اے سرپه، مالک ځدائي به دې راويسي او لرې به دې وغورزوي. ﴿١٨﴾ هغه به تا د پنډوسکي په شان گول مول کړي او يو بل لوي ملک ته به دې وغورزوي. او ته به هلته مړ شي، او ستا ښائسته جنگي گاپي به هم هلته پرتې وي. ولې چي ته د خپل نېک د خاندان ډپاره د بې عزتي سبب جوړ شوي يې. ﴿١٩﴾ مالک ځدائي فرمائي، زه به تا د خپلې عهدې نه لرې کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. ﴿٢٠﴾ په هغه ورځ به زه خپل خدمتگار د خلياها زوي الياقيم راوغواړم. ﴿٢١﴾ زه به هغه ته ستا سرکاري چوغه او کمربند ورواچوم او تا چي کوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغه له ورکړم. هغه به د يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وي. ﴿٢٢﴾ زه به هغه له داؤد د خاندان چايباني ورکړم. چي کومه دروازه هغه کولاو کړي هغه به څوک بندولې نه شي او چي کومه دروازه هغه بند کړي هغه به څوک کولولې نه شي. ﴿٢٣﴾ زه به هغه يوه لويه مرتبه ورکړم لکه څنگه چي په دېوال کيني مېخ کلک لگېدلې وي، او دا به د هغه د خاندان ډپاره د عزت سبب وگرځي. ﴿٢٤﴾ بيا به د هغه د پلار د خاندان ټول وزن په هغه باندې راځوړند شي. او د هغه ټول اولاد او خپلوان به د لوبنو په شان د وړې پيالي نه واخله تر غټ مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وي. ﴿٢٥﴾ ربُ الافواج وفرمائيل، يو وخت به راشي چي دا کلک لگېدلې مېخ به راوغورزېږي او چي په دې باندې څه هم راځوړند وي نو هغه به مات شي. مالک ځدائي دا فرمائيلي دي.“

د صور ښار په حقله پېشگوئي

﴿٢٦﴾ دا پېغام د صور په حقله دي. اے د ترسيس سمندري جهازونو وژاري. ځکه چي په صور کيني قلعه او کورونه

تباہ دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتیا ده. (۲) اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل (۳) او په ژورو اوبو کښې به یې سفر کولو او د مصر غله به یې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریا د غاړې نه ګټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز و. (۴) خو اوس ته شرمېدلې یې، اے د صیدا ښار یې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زه یې بچو یمه، زما هیڅ زامن او لوڼه نشته.“ (۵) کله چې مصریانو ته د صور خبر ملاو شی نو هغوی به په غم اخته شی. (۶) اے د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاړئ. او ترسیس ته د تښتېدو کوشش وکړئ. (۷) آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آیا دا هغه ښار دے چې خپل اوسېدونکی یې لرې ملکونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړی. (۸) په صور باندې دا افت چا راوستے دے، هغه صور ښار چې به یې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې سوداګر شهزادګان ؤو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول. (۹) خو دا د مالک خدای رب الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند کسان به وشرموی. (۱۰) اے د ترسیس خلقو، د خپلې علاقې نه خواره شی لکه څنګه چې د نیل دریا د غاړو نه اوړی. نور تاسو پابند نه یئ. (۱۱) مالک خدای په سمندر باندې لاس اوچت کړے دے او بادشاهی یې لړزولې دی. هغه حکم کړے دے چې ستاسو قلعي دې تباہ شی. (۱۲) هغه وفرمائیل، ”اے د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زیاتے شوے دے. که هغوی قبرص ته هم وتښتی، نو آرام به ورته ملاو نه شی.“ (۱۳) د بابل ملک ته وګورئ. د دې ملک خلق برباد شوی دی. اسوریانو د هغوی ملک د ځنګلي ځناور کور جوړ کړے دے. اسوریانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوی قلعي یې بربادې کړې. او د ملیې ډېرے یې تربنه جوړ کړے دے. (۱۴) اے د ترسیس سمندری جهازونو د خفګان نه وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباہ شوې ده. (۱۵) یو داسې وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړے شی، چې اويا کاله د یو بادشاه د عمر برابر وی. کله چې هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنګه چې سندر د کنجرې په حقله وئیلے شی، (۱۶) ”اے غریبې هېرې شوې کنجرې. خپله بېنجو واخله او په ښار کښې وګرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل بیا یاده کړے شی.“ (۱۷) کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو مالک خدای به صور له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لږن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا ښار چې په تجارت کښې کومه ګټه کوی نو هغه به مالک خدای ته وقف کیري. دا پېسه به نه شی جمع کولے، خو چې څوک د مالک خدای په حضور کښې پاتې کیري نو هغوی به په دې پېسو باندې ښه کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالک خدای دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) ګوره، مالک خدای به زمکه ورانه وېجاړه کړی او هم داسې شاړه به یې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندي کیري کړی او د دې خلق به خواره واره کړی. (۲) هیڅ څوک به بچ پاتې نه شی، که هغه امامان وی یا عام خلق، مالک وی که نوکر، مالک وی که نوکره، خرڅوونکی وی یا اخستونکی، قرض ورکوونکی یا قرض اخستونکی، که قرضدار وی او که مالدار وی. (۳) زمکه به په مکمل طور ورانه وېجاړه او لوټ کړے شی، مالک خدای دا هر څه فرمایلې دی. (۴) زمکه اوچیري او ځسکیري، ټوله دُنیا به اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوی لوی خلق به فنا شی. (۵) خلقو دُنیا پلېته کړې ده ځکه چې هغوی د خدای پاک قانون مات کړے دے او هغه لوظ یې مات کړے دے کوم یې چې د همېشه دپاره ورسره کړے وو. (۶) نو په دې وجه به زمکه لعنتی شی او نقصان به ورته ورسې، او چې د دې خلقو څه بد عمل کړے دے نو د هغې بدله ورته ملاوېږي. نو په دې وجه د دُنیا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې شول. (۷) د انګورو بوتی اوچ شوی

دی او مے کم شوی دی. هر څوک چې مخکښې خوشحاله ؤو نو هغه اوس خفه دی، (۸) او د هغوئ د رباب او د تمبل خوشحالی نه ږک سازونه او د جشن آوازونه بند شوی دی. (۹) اوس خلق د میو سندرې نه وائی، بلکې شراب په هغوئ باندې تراخه لگی. (۱۰) ښار برباد شوې دے او د هر یو کور دروازه کلکه بنده ده چې څوک ورننه نه وځی. (۱۱) په کوڅو کښې خلق چغې وهی چې مے ختم شوی دی. هره خوشحالی ختمه شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده. (۱۲) ښار په کنډر بدل شوې دے او د دې دروازې ډرې ډرې شوې دی. (۱۳) نو په ټوله دُنیا کښې هر یو قوم سره به هم داسې کیږی. صرف لږ خلق به پاتې شی داسې لکه چې د زیتونو راټولولو نه پس هم لږ پاتې وی او یا د انګورو د راشوکولو نه پس هم په باغ کښې یو څو دانې پاتې وی. (۱۴) خو چې کوم لږ کسان ژوندی پاتې وی نو هغوئ به د خوشحالی سندرې وائی. څوک چې د نمرپرېواته طرف ته وی هغوئ به د مالک خُدای لوی بیانوی، (۱۵) د نمرخاته په طرف مُکونو کښې د مالک خُدای ثناء صِفَت کوئ. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسیري نو هغوئ دې د مالک خُدای ثناء صِفَت کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو خُدای پاک دے. (۱۶) مونږ د دُنیا د آخری سرونو نه سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خُدای پاک ته لوی ورکوی. خو زما زړه د غمه ږک دے. زما دپاره ژاړه ځکه چې زه د ورپرېم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته دوکه باز دی. (۱۷) اے د دُنیا خلقو واورئ. یره، کنډې او دامونه ستاسو دپاره تیار دی. (۱۸) هر څوک چې د یرې نه تښتېدل غواړی نو هغه به په کنده کښې پرېوځی او هر څوک چې د کنډې نه ځان خلاصوی نو په دام کښې به گڼږی. د آسمان نه به ډېر دروند باران ورپری او د زمکې بنیادونه به ولږزېږی. (۱۹) زمکه به وچوی، خوځېږی به او زنگېږی به. (۲۰) زمکه به د شرابی نشه کوونکی په شان زنگېږی او داسې رېږی لکه چې په طوفان کښې چې چوپال خوځېږی. دا د گناه په وجه درنه شوې ده، دا به راوغورزېږی او بیا به هیڅکله پا نه ځی. (۲۱) په هغه وخت به مالک خُدای آسمانی طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. (۲۲) هغوئ به گرفتار کړې شی او په یوه قېدخانه کښې به بند کړې شی او ښه موده پس به ورته سزا ورکړې شی. (۲۳) نو سپوږمۍ به توره شی او د نمر ریا به کمه شی، ځکه چې مالک خُدای ربُ الافواج به حکومت کوی. هغه به په یروشلم کښې د صیون په غره باندې د مشرانو په وړاندې شان او شوکت سره بادشاهی کوی.

د ثناء صِفَت یو حمد

۲۵ (۱) اے مالک خُدایه، ته زما خُدای پاک یې، زه به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفَت به کوم. تا عجیبه عجیبه کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې جوړې کړې وې، تا بې شکه هغه د وفاداری سره پوره کړې دی. (۲) تا ښارونو نه د ملبو ډېری جوړ کړی دی، او د هغوئ د پڅو دېوالونو قلعي دې په کنډراتو بدل کړی دی. د پردی مُلک د خلقو د قلعي په شان محلونه داسې خاورې شوی دی چې بیا به هیڅکله ورته ښار ونه شی وئیلے او نه به کله دوباره آباد کړې شی. (۳) نو په دې وجه د تکره قومونو خلق به ستا ثناء صِفَت کوی، او د ظالمانو قومونو په ښارونو کښې به ستا نه یره کیږی. (۴) ته د غریبانانو حفاظت کوونکے یې، او د مصیبت په وخت کښې د ضرورتمنو حفاظت کوونکے یې. تا هغوئ له د طوفانونو نه پناه ورکړې ده، او د سوزونکی گرمۍ نه دې سورے ورکړې دے. د ظالمانو پوکي لکه د ژمی د طوفانی باران په شان وی، (۵) لکه د صحرا د گرمۍ په شان دی. تا د پردی مُلک خلق غلی کړی دی. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړی دی، لکه چې ورېځې سخته گرمی یخوی.

د خُدای پاک د یو مېلمستیا تیارے کول

(۶) د صیون په غره به مالک خُدای ربُ الافواج د دُنیا د ټولو قومونو دپاره یوه مېلمستیا وکړی، دا مېلمستیا به د ښې

غوبني او د انگورو د بنو ميو وي. ﴿٧﴾ نو په دې غر به هغه د خلقو نه د مرگ سورے ختم كړي، كوم سورے چې د ټولو قومونو د پاسه ولاړ دے. ﴿٨﴾ مالِك خُدائِ پاك به مرگ د تل دپاره ختم كړي. او د هر يو كس په مخ باندې به اوبسكې اوچې كړي او د ټولې دُنيا نه به د خپلو خلقو بې عزتي لرې كړي. مالِك خُدائِ په خپله دا فرمائيلي دي. ﴿٩﴾ په هغه وخت به هغوى وائى، ”وگورئ دا دے زمونږ خُدائِ پاك. مونږ د هغه په انتظار ؤو او هغه مونږ آزاد كړو. دا دے هغه مالِك خُدائِ د چا چې مونږ په انتظار ؤو. راځئ چې د هغه په خلاصون باندې د خوشحالي جشن وكړو.“

د خُدائِ پاك موآب له سزا وركول

﴿١٠﴾ مالِك خُدائِ به د صيون د غره حِفَاطت كوي، خو موآب به داسې د پښو لاندې كړے شى لكه چې بوس په غويل كښې د پښو لاندې كيږي. ﴿١١﴾ خُدائِ پاك به موآب داسې دباؤ كړي لكه څنگه چې لامبوزن اوبه خپلو لاسونو سره لاندې ديكه كوي، هغه به د دوى غرور او د دوى ټول بد كارونه ختم كړي. ﴿١٢﴾ هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا قلعي تباه كړي او را وبه يې غورزوي او د خاورو سره به يې خاورې كړي.

د خُدائِ پاك خپلو خلقو له فتح وركول

٢٦ ﴿١﴾ په هغه وخت به د يهوداه په مُلك كښې دا سندره وئيلے شى، ”زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خُدائِ پاك د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دي. ﴿٢﴾ د ښار دروازې كولاو كړئ چې صادق قوم ورننوځي، هغه قوم چې وفادار پاتې دے. ﴿٣﴾ د چا ايمان چې مضبوط دے ته هغوى بلكل محفوظ ساتي، ولې چې هغوى په تا بهروسه ساتي. ﴿٤﴾ په مالِك خُدائِ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالِك خُدائِ پاك ابدى حِفَاطت كوونكے دے. ﴿٥﴾ څوك چې مغروره ؤو نو هغه عاجزان كړي دي، او هغه اوچت ښارونه راگزار كړي دي او خاورو سره يې خاورې كړي دي. ﴿٦﴾ او دوى به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشي او چخني به شي.“ ﴿٧﴾ اے مالِك خُدايه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې كومه لار ته جوړوې نو هغه نېغه ده. ﴿٨﴾ اے مالِك خُدايه، ستا فرمانبرداري كولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه ښايو، او زمونږ د زړه خواهش دے چې ستا د نوم لوئى وكړو. ﴿٩﴾ ټوله شپه زه ستا په لټون كښې يم، په سحر كښې د زړه د اخلاصه زه ستا طلبگار يم، كله چې ته د دُنيا د عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شي چې اِنصاف څه څيز دے. ﴿١٠﴾ كه په بدعمله باندې رحم وشي نو هغه د اِنصاف په مطلب ځان نه پوهي، بلكې په كوم مُلك كښې چې اِنصاف كيږي هلته هم هغوى بدعملى كوي، هغوى د مالِك خُدائِ لوئى نه مني. ﴿١١﴾ اے مالِك خُدايه، ستا لاس هغوى ته سزا وركولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوى هيڅ غور نه كوي، او هغوى چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وگوري نو وبه شرميږي. او بيا به ته سور اور په خپلو دشمنانو نازل كړي. ﴿١٢﴾ اے مالِك خُدايه، ته به مونږ له امن راکوې، ځكه چې زمونږ ټولې كاميابي ستا د لاسه دي. ﴿١٣﴾ اے مالِك خُدايه، خُدايه پاكه، نورو مالِكانو په مونږ حكمراني كړې ده، خو يواځې ته هغه هستي يې چې مونږ يې عبادت كوو. ﴿١٤﴾ خو اوس هغوى مړه شوي دي او بيا به نه راژوندى كيږي، د هغوى روحونه به واپس نه راځي، ځكه چې تا دوى له سزا وركړې ده او تباه كړي دي. او د هغوى نوم او نشان دې ختم كړے دے. ﴿١٥﴾ اے مالِك خُدايه، تا خپل قوم له ترقى وركړې ده، تا خپل قوم لوى كړے دے او خپله لوى دې څرگنده كړې ده. ستا د وجې د هغوى علاقه په هر طرف باندې خوره شوې ده. ﴿١٦﴾ اے مالِك خُدايه، چې هغوى په مصيبت كښې گېر شول نو ستا تلاش يې شروع كړو او ستا د تنبيه لاندې يې دُعا شروع كړه. ﴿١٧﴾ اے مالِك خُدايه، تا مونږ داسې ژپولى يو، لكه چې يوه ښځه د بچي د پيدا كېدو د درد په وجه ژاړي. ﴿١٨﴾ مونږ په خوږ او درد مبتلا يو، خو زمونږ د تكليف نه هيڅ هم پېدا نه شول. نه مونږ زمكې ته

خلاصون ورکړې دے، او نه مو دُنیا ته ژوندون راوړے دے. (۱۹) خو زمونږ کوم خلق چې مړه شوی دی نو هغه بیا راژوندی شی. د هغوی مړه جسمونه به بیا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراته دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالی سندرې به وائی. لکه څنگه چې د پرخې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالک خدائ هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړه شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

(۲۰) زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځی او په ځان پسې دروازې بندې کړی. د څه وخت دپاره ځانونه پټ کړی چې د خدائ پاک غصه سره شی. (۲۱) وگورئ، مالک خدائ په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځای نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوی د گناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به رابشکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نه پټوی.

۲۷

(۱) په هغه ورځ به مالک خدائ د خپلې زورورې او کلکې تورې نه کار واخلی چې هغه تښتېدونکې بلا له یعني تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کښې اوسېږی. (۲) په هغه ورځ د انگورو بشانسته باغ په حقله سندرې ووايي، (۳) ”زه مالک خدائ پخپله د دې خیال ساتم او پابندی سره اوبه ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکیداری کوم چې څوک نقصان ور ونه رسوی. (۴) زما غصه اوس یخه شوې ده. خو که په دې باغ کښې ازغی او مرکونډی وشول نو زه به ورسره جنگ وکړم او ټول به وسوزوم. (۵) خو که هغوی زما نه مدد وغواړی، نو هغوی دې ما سره روغه وکړی. او، پرېږدئ چې هغوی ما سره صلح وکړی.“ (۶) هغه وخت راروان دے چې د یعقوب اولاد به جرړې وکړی، اسرائیل به غوتی ونیسی او گلونه به وکړی. او مېوه به یې دُنیا پکه کړی. (۷) ولې مالک خدائ اسرائیل داسې وهلے دے لکه څنگه یې چې د هغه دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اسرائیل داسې قتل شوی دی لکه څنگه چې د هغه دشمنان قتل شوی دی؟ (۸) نه، بلکې مالک خدائ د هغوی مخالفت وکړو او جلاوطن یې کړل. هغوی یې د نمرخاته په طرف د یوې زورورې هوا سره وشړل. (۹) نو داسې به د یعقوب گناه معاف شی، او چې کله د اسرائیل گناهونه ختم شی نو په نتیجه کښې به هغوی د غېرو قومونو قربان گاه د چونې د کانی په شان نرې نرې کړی او د قربان گاه خوشبودارې مصالحې او د اشیرې د بُت نښې به پاتې نه شی. (۱۰) د قلعي په شان د پخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د یو خوشی بیابان په شان وړان وچاړ پروت دے. او بیا به په دې کښې څاروی څرپړی آرام به کوی او څانگې به خوری. (۱۱) د ونو څانگې اوچې شوې او ماتې شوې دی او بشځې یې د خشاک په توگه راغونډوی. خلق په هیڅ څیز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوی پیدا کړی دی ورباندې هیڅ رحم نه کوی، چا چې هغوی تخلیق کړی دی ورباندې هیڅ ترس نه کوی. (۱۲) په هغه ورځ به مالک خدائ د فرات سیند نه واخله تر مصر سرحده پورې خپل خلق یو یو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم رابیلوی. (۱۳) په هغه وخت به یو بیگل وغږولے شی چې د اسور او مصر نه هغه ټول بنی اسرائیلیان راوغواړی کوم چې په جلاوطنی کښې وی. نو هغوی به د هغه په مقدس غر په یروشلم کښې د مالک خدائ عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهی دپاره خبردارے

۲۸

(۱) په سامریه باندې افسوس چې د شرابی بنی اسرائیلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د بنی

اسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مڙاوي ڪهدونڪي گل دي. په هغه آبادي باندې افسوس چي په نشه ڪبني د پوبو خلقو په زرخيزه وادي باندې ولاړه ده. (۷) گوري، مالڪ خدائ به داسي قوي او طاقتور لښکر راولپري، لکه د رلي طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه د زورور سېلاب پرې حمله وکړي او په زمکه به پي سر د لاندې راوولي. (۸) بيا به سامريه د بني اسرائيلو شرايبانو شاندار تاج د پښو لاندې زړې زړې شي. (۹) بيا به د دې مڙاوي ڪهدونڪي گل شان او شوکت ختم شي چي په زرخيزه وادي باندې ولاړ وي. د هغوي حال د موسم د وږمبو اينخرو په شان دي چي څنگه پاڅه شي نو راوشوڪولي شي او وخورلي شي. (۱۰) په هغه ورځ به مالڪ خدائ رب الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د گلونو د شاندار تاج په شان وي چي کوم خلق ژوندي پاتي وي. (۱۱) هغه به هغه کسانو له د انصاف جذبه ورکړي چي څوک د قاضيانو په توگه کار کوي او هغوي له به حوصله ورکړي چي څوک د حملې نه د ښار د دروازو حفاظت کوي.

نا امله مشرانو ته سزا ملاوېدل

(۱۲) نو بيا پېغمبران او امامان هم دومره نشه دي تر دې پورې چي پغري وهي. هغوي مې او شراب دومره زيات څښلي دي چي تيندکونه خوري. پېغمبران دومره زيات نشه دي چي خدائ پاک کومه وحی نازلوي نو په هغې باندې نه پوهيږي او امامان هم دومره نشه دي چي د فېصلي ورکولو په وخت زنگيږي. (۱۳) د هغوي ټول مېزونه په اولټو گنده دي او يو ځاي هم په ڪبني صفا نشته. (۱۴) هغوي په خپلو ڪبني وائي، ”دا سرې زمونږ سره دا رنگ خبرې وې کوي؟ د تعليم او د مالڪ خدائ د پېغام اورولو په وخت مونږ داسي پوهوي لکه چي مونږ واره ماشومان يو او اوس اوس د پيو نه خلاص شوي يو. (۱۵) هغه مونږ ته ټکي په ټکي، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم راکوي.“ (۱۶) نو اوس به خدائ پاک خپلو خلقو سره د پردي ملک د خلقو په ذريعه خبرې کوي څوک چي عجيبه ژبه وائي. (۱۷) خدائ پاک خپلو خلقو ته فرمايلي دي، ”دا د آرام ځاي دي. ستري دې دلته آرام وکړي، وې چي هم دا ځاي د آرام دي.“ خو هغوي غور نه ڪېښودو. (۱۸) نو دا ځکه به مالڪ خدائ هغوي ته ټکي په ټکي، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعليم ورکوي. نو هغوي به تيندکونه وخوري او راپرې به وځي. هغوي به زخمی شي، په جال ڪبني به گېر شي او گرفتار به شي.

د صيون د گوټ کانې

(۱۹) نو اې گستاخه کسانو څوک چي په يروشلم ڪبني په دې خلقو باندې حکومت کوي، اوس چي څه مالڪ خدائ فرمائي نو هغې ته غور ونيسي. (۲۰) تاسو لافې وهلې چي تاسو د مرگ سره لوظ کړې دي او د عالم ارواح سره مو تړون کړې دي. ستاسو دا يقين دي چي کله افت راشي نو تاسو به بچ شي، ځکه چي ستاسو خيال دا دي چي خپل دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتي. (۲۱) نو مالڪ خدائ پاک داسي فرمائي، ”زه په صيون ڪبني يو داسي بنياد ږدم چي کلک او مضبوط وي. په هغې ڪبني زه د گوټ يو قيمتي کانې لگوم چي په هغې باندې دا ليکلي وي، ”څوک چي ايمان لري نو هغه به نه وارخطا کيږي.“ (۲۲) زه به انصاف د دې فيته او صداقت د دې د سال مزې کړم. تاسو چي په کومو دروغو باندې يقين ساتي نو رلي به پي ټول يوسي او سېلابونه به ستاسو د پناه ځايونه وران کړي.“ (۲۳) تاسو چي د مرگ سره کوم لوظ کړې دي نو هغه به منسوخ کړي شي او چي د عالم ارواح سره تاسو کوم تړون کړې وي نو هغه به ختم کړي شي. هغه زورور افت به تاسو ووهي او تاسو به ترې نه لاندې شي. (۲۴) دا افت به تاسو بار بار وهي او هر سحر به مو وهي. دا به په تاسو شپه او ورځ راځي، تر هغې پورې چي تاسو پي وړي نه يئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو باندې ږه راولي. (۲۵) ستاسو کټ دومره لنډ دي چي پښې په ڪبني نه شي غزېدلې او ڪمبله دومره وړه ده چي څوک په ڪبني پټېدي نه شي. (۲۶) مالڪ خدائ به داسي راپاڅي لکه څنگه چي هغه د پراضيم په غر باندې فلسټيانو پسې راپاڅېدلې وو. او څنگه پي چي د جبعون په وادي ڪبني

اموربانو باندې حمله ڪړې وه داسې به په تاسو هم حمله وڪړي. او ڇي ڪوم ڪارونه به هغه ڪوي نو هغه به عجيبه وي. او د هغه هر قدم به فرق فرق وي. (۲۲) زه ڇي ڪوم خبرداري درڪوم نو په هغي پورې خندا مه ڪوي. كه تاسو خندا وڪړه نو ستاسو دپاره به خلاصيدل نور هم گران شي. ما د مالڪ خدائ رب الافواج د ٽول ملڪ د تباه ڪولو فبصله اوربدلي ده.

د خدائ پاك حڪمت

(۲۳) زه ڇي درته خه وایم نو هغي ته غور ونيسئ، زه ڇي درته خه وایم هغي ته بنه توجو وڪړئ. (۲۴) ولي زميدار هميشه يوه ڪوي او هيڅكله ڪر نه ڪوي خه؟ ولي هغه تل پتي اړوي او هيڅكله خه نه ڪري؟ (۲۵) ڪله ڇي هغه يو ځل پتي هوار او تيار ڪري، نو هغه تخم ڪري لکه ڪاره، د زبري تخم، غنم او اوربشي په صحيح طريقه او صحيح خائ باندې ڪري. (۲۶) زميدار ته پته وي ڇي خه به ڪوي، ځکه ڇي خدائ پاك هغه ته پوهه ورکړي ده. (۲۷) هغه د ڪارو او زبري د تخم ٽکولو دپاره لوي پانگ نه استعمالوي، بلکي د دې دپاره د يو وړوڪي او برابر لرگي نه کار اخلي. (۲۸) هغه غنم په درمند ڪبني دومره نه غويل ڪوي ڇي خراب تراب شي، ځکه ڇي هغه ته پته وي ڇي په گاډي باندې به بي څنگه غويل ڪري ڇي غله خرابه نه شي. (۲۹) مالڪ خدائ رب الافواج زبردست استاذ دے، او هغه دې زميدارانو له بنه پوهه ورکوي.

د يروشلم محاصره ڪېدل

۲۹ (۳۰) اے اري ايل، اري ايل، په تا باندې افسوس. په هغه ښار باندې افسوس ڪوم ڪبني ڇي داؤد خبمي لگولي وې. اوس ڪال په ڪال خپل اخترونه ڪوي. (۳۱) خو بيا به زه په هغه ښار باندې يو افت راولم، هلته به زرا او ماتم وي. او ٽول يروشلم به داسې شي لکه څنگه ڇي د هغي د اري ايل نوم معني ده ”يوه داسې قربانگاه ڇي په وينو لت پت وي.“ (۳۲) ولي ڇي زه به تا د هر طرف نه راگېر ڪړم او ستا د محاصرې به پوره بندوبست وڪړم. (۳۳) بيا به ته د زمکې لاندې نه خبرې ڪوي، د خاورو نه به ستا غلے آواز راوځي. څنگه ڇي د يو مړي روح د قبر نه د خبرو ڪولو ڪوشش ڪوي، دغه شان به ستا آواز غلے شان راځي. (۳۴) نو سمدستي به ستا دشمنان لکه د دوږي په شان والوځي، په تا باندې حمله ڪونكي به داسې وشړلے شي لکه هوا ڇي بوس زغلي. ولي ڇي اچانک په يوه لحظه ڪبني به (۳۵) مالڪ خدائ رب الافواج به ستا د بچ ڪولو دپاره د لوي تندر، زلزلي، لوي شور، تېزې سيلې، طوفان او سوزونكي اور سره راځي. (۳۶) نو بيا د هغه ٽولو قومونو لښکرې ڪوم ڇي د خدائ پاك د اري ايل په ښار باندې حمله ڪوي، د هغوي ټوله وسله او ساز و سامان به د يو خوب ليدو په شان فنا شي، داسې به فنا شي لکه ڇي دا د شپي يو خيال وي. (۳۷) هغه ٽول قومونه ڇي په يروشلم باندې د حملې ڪولو دپاره راجمع شوي دي د هغوي مثال به د يو اوږي کس په شان وي ڇي خوب ويني ڇي هغه خوراک ڪوي خو ڇي راپاڅي نو پته ورته ولگي ڇي هغه هم هغسي اوږي دے، يا د هغه تږي کس په شان وي ڇي په خوب ڪبني گوري ڇي اوبه څبني خو ڇي راپاڅي نو پته ورته ولگي ڇي هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بي دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

(۳۸) حبران شئ او اريان دريان شئ. ځان نه پانده جوړ ڪړئ او پانده شئ. نشه شئ خو په ميو نه، زنگېږئ خو په شرابو نه. (۳۹) نو ځکه مالڪ خدائ تاسو خوږولي ڪري يئ او په دروند خوب باندې په اوده ڪېدو بدل يئ. هغه د پېغمبرانو او د رويا ليدونکو سترگي بندې ڪړي دي. (۴۰) د هرې پېغمبري د وحی مطلب به ستاسو نه پت وي، دا به د يو بند ڪتاب په شان وي.

ڪه تاسو دا يو داسي کس له يوسئ چي هغه بي لوستلے شی او هغه ته ووايئ چي دا ولولي، نو هغه به وائي چي زه دا نه شم لوستلے ڪهه چي دا پوخ بند دے. (۱۲) ڪه تاسو دا يو بي تعليمه کس له ورڪريئ چي وې لولي، نو هغه به جواب درڪري چي زه بي تعليمه يم. (۱۳) مالڪ خدائ وفرمائيل، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوي خو زپونه بي رانه ڀر لري دي. او دوي بي فائدي زما عبادت کوي ڪهه چي دوي د انسانانو حڪمونه د تعليم په ډول ورکوي. (۱۴) نو په دي وجه به په راتلونکي وخت کبني يو ځل بيا زما سلوک د دي قوم سره ڀر عجيبه او د حيرانتيا وي. بيا به د هغوي د هوبشيارانو هوبشيارتيا ختمه شي او د هغوي د پوهانو پوهه به غيبه شي.“

د راتلونکي وخت دپاره اُميد

(۱۵) څوک چي د مالڪ خدائ نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوي نو په هغوي افسوس. هغوي په پټه باندې منصوبي جوړوي او خيال بي دا وي چي، ”څوک به مونږ ويني او څوک به مونږ وپيڙني؟“ (۱۶) هغوي هر يو څيز گډ وڍ کوي. د کلال اهميت زيات دے ڪه د خٽي؟ يو کس چي څه څيز جوړ کري نو هغه څيز خپل جوړيدونکي ته داسي وائي څه، ”تا زه نه يم جوړ کړے،“ او يا دا چي، ”ته په هيڅ هم نه پوهبري؟“

راتلونکے بدلون

(۱۷) لږ وخت پس به د لبنان ځنگل نه پتي جوړ شي او پتي به په ځنگل بدل شي. (۱۸) ڪله چي هغه وخت راشي، نو ڪاڀه به د ڪتاب تلاوت اوري او ڀانده به د تورتم او تياره نه رابهر شي او ويني به. (۱۹) عاجزان به بيا د مالڪ خدائ ورکړے شوې خوشحالي نه په جامو کبني نه ځائيري، او غريبانان به د بني اسرائيل د مقدس ذات خوشحالي کوي. (۲۰) ظالمان به باقي پاتي نه شي، مغروره به ختم شي او څوک چي د بدو منصوبه جوړوي هغوي به قتل کړے شي. (۲۱) خدائ پاک به هغه خلق تباه کري چي څوک د دروغو گواهي کوي، هغه خلق چي قاضيان د غلطو فېصلو کولو دپاره دوکه کوي، هغه خلق چي څوک دروغ وائي د دي دپاره چي بي گناه خلقو ته انصاف ملاو نه شي. (۲۲) نو ځکه مالڪ خدائ د يعقوب د اولاد خدائ پاک، چا چي ابراهيم د مصيبت نه خلاص کړو، داسي فرمائي، ”زما د خلقو به نوره بي عزتي نه کيري او د هغوي رنگونه به د شرم په وجه نور زېر نه وي. (۲۳) ڪله چي تاسو هغه بچي ووينئ چي زه تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بيا پته ولگي چي زه د بني اسرائيلو مقدس ذات يم. تاسو به زما درناوي کوئ او د يعقوب د خدائ پاک رُعب به منئ. (۲۴) بدعمله خلق به پوهه حاصله کري او هغه خلق چي کوم هر وخت فريادونه کوي نو هغوي به اصول ومنئ.“

د مصر بي فائدي معاهدي

۳۰ (۱) مالڪ خدائ فرمائيلى دي، ”اے باغيانو بچو په تاسو افسوس. ځکه چي تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چي کومي زما نه دي، او زما د مرضي خلاف معاهدي کوئ او تاسو گناهونو پسې گناهونه کوئ. (۲) تاسو زما د مشورې نه بغېر د مدد دپاره مصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چي مصريان مو بچ کري، نو په دي وجه تاسو د مصر په فرعون باندې يقين وکړو. (۳) خو په فرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغه باندې بهروسي سره به تاسو بي عزته شئ. (۴) اگر چي د هغه افسران ضعن کبني دي او د هغه سفيران حنيس ته رسېدلي دي، (۵) هغه ټول چي په هغه بهروسه کوي هغوي به وشرميري. او هغه به ستاسو مدد نه کوي بلکي په ځائ د دي به ستاسو بي عزتي وکړي.“ (۶) د جنوبي صحرا د

خُناورو په حقله د خُدائِ پاڪ پېغام دا دے، هغه سفيران به په داسې خطرناك مُلك كښې سفر كوي، چرته چې ازمری اوسپری او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دی. هغوی د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوبنان د قیمتی نُحفو نه بار كړی دی څوك چې د دوی هیڅ مدد نه شی كولى. ﴿٧﴾ د مصر نه چې كوم مدد ملاوېری نو هغه بې فائدهې دے. نو ځكه ما په مصر باندې یو بل نوم ”بې ضرره اژدها“ اېښی دے.

نافرمانه خلق

﴿٨﴾ اوس لار شه او دا الفاظ په یو كتاب كښې وليكه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره یوه گواهی شی. ﴿٩﴾ ځكه چې دا قوم سر كښ دے او دا همېشه دروغ وائی او د مالِك خُدائِ تعليمات منلو ته تیار نه دی. ﴿١٠﴾ هغوی رویا كتونكو ته وائی چې، ”تاسو رویاگانې مة وینی،“ پېغمبرانو ته وائی، ”مونږ ته د هغه څه په حقله خبرې مة كوی چې څه حقیقت وی. مونږ ته د خوند خبرې كوی، خبر دے كه هغه دروغ هم وی. ﴿١١﴾ زموږ د لارې نه اخوا شی او زموږ مخه مة نیسی. مونږ ستاسو د بنی اسرائیلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نه غواړو.“ ﴿١٢﴾ ځكه خو د بنی اسرائیلو مقدس ذات داسې فرمائی، ”زه چې څه درته وایم نو تاسو هغه رد كړئ او د ظلم زیاتی او دوکې نه كار اخلئ. ﴿١٣﴾ دا گناه به ستاسو دپاره د یو داسې اوچت دېوال په شان وی چې چاودے او كوروالے پكښې راغله وی او دېوال كینوی او بیا سمدستی یو درز سره زمكې ته راگزار شی. ﴿١٤﴾ دا ټوټې ټوټې شی د خټې د هغه لوبښی په شان چې ټكړې ټكړې كړے شوی وی او د هغې یوه ټوټه به هم دومره نه وی چې په هغې كښې بل سكاره راواخستلے شی، یا په كښې د پیگی نه اوبه راوویستلے شی.“ ﴿١٥﴾ قادر مطلق خُدائِ د بنی اسرائیلو مقدس ذات، فرمائی، ”راوپس شی او په ما پوره یقین كوی. نو بیا به تاسو ټكړه او محفوظ یئ.“ خو تاسو داسې نه كوی. ﴿١٦﴾ خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سواره شی او د خپل دشمن نه وتښتی. تاسو صحیح یئ، ځكه چې تاسو به تښتی. ستاسو خیال دا دے چې ستاسو آسونه ښه تېزه منډه وهلے شی، خو چې څوك درېسې وی نو هغوی به ستاسو نه تېز وی. ﴿١٧﴾ كه ستاسو د دشمن یو فوجی دهمكی دركړی نو ستاسو زر كسان به منډې وهی، او كه پښځه سپاهیان دهمكی دركړی نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره كافی وی. او كه په آخر كښې څوك پاتې شی نو هغوی به د غره په سر باندې د جنډې د یو لرگی په شان یواځې وی. ﴿١٨﴾ خو مالِك خُدائِ بیا هم په دې انتظار كښې دے چې په تاسو باندې رحم وكړی. هغه په تاسو باندې د رحم كولو دپاره تیار دے ځكه چې هغه وفادار خُدائِ پاڪ دے. بختور دی هغوی چې د هغه د مدد په انتظار كښې وی.

د خُدائِ پاڪ خپلو خلقو له برکت وركول

﴿١٩﴾ اے د یروشلم خلقو تاسو به نور نه ژاړئ. كله چې تاسو هغه ته د مدد دپاره فریاد وكړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وكړی او چې څنگه ستاسو دُعاگانې واورى نو جواب به دركړی. ﴿٢٠﴾ اگر چې مالِك خُدائِ به تاسو ته د تنگ لاس روتی او د تكلیف اوبه دركړی، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاز وی او تاسو ته به نور د هغه د لټولو ضرورت نه پېښیږی. ﴿٢١﴾ كه تاسو د لارې نه بنی یا گس طرف ته واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه كېږی چې، ”دا لاره صحیح ده، په دې روان شی.“ تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. ﴿٢٢﴾ نو بیا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو پټ وی او هغه بُتان چې په سپینو زرو پټ وی هغه به واخلي او وایئ به چې، ”دا څه گند دے.“ او بهر په پیران به یې گزار كړئ. ﴿٢٣﴾ كله چې تاسو تخم وكړئ، نو مالِك خُدائِ به د دې شین كېدو دپاره باران راولېږی او د دې نه به تاسو ته ښه او زیات پېداوار ملاو شی او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښه پېره زمكه وی. ﴿٢٤﴾ كوم غویى او خرونه چې ستاسو په پټو كښې یوې كوی نو

هغه به هم هغه خوراک کوی چې چچ او درې غابښی سره صفا شوی وی. (۲۵) په هغه ورځ کله چې ستاسو د دشمن قلعي قبضه شی او د هغوی خلق ووژلای شی، نو د هر غره نه او د هرې غونډۍ نه به د اوبو ولې رابهيږی. (۲۶) سپوږمۍ به د نمر په شان ځليږی او نمر به په اووه چنده زیات روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوبو ورځو رڼا یو ځای شی. دا به په هغه وخت کښې وشي کله چې مالک خدای د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پتی وکړی او هغه زخمونه ورله روغ کړی چې کوم زخمونه هغه ورکړی دی.

د خدای پاک اسور له سزا ورکول

(۲۷) وگورئ د مالک خدای نوم د لرې ځای نه راروان دے. هغه لوی غضب او رعب داب سره رانزدې کيږی. د هغه شونډې د غصې نه رېږدی، او د هغه وینا لکه د اور هر څه ايرې ايرې کوی. (۲۸) د هغه ساه لکه د سېلاب په شان ده چې هر څه تر مری مری پوږی. هغه به مغروره قومونه د تباهی دپاره چاڼ کړی. هغه به دوی قابو کړی او د بربادۍ په طرف به یې یوسی. (۲۹) خو اے د خدای پاک خلقو، تاسو به خوشحاله یی او داسې سندرې به وایئ لکه څنگه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئیلے شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یی کوم چې د مالک خدای کور ته د شپېلی د ساز سره روان وی، چې هغه د بنی اسرائیلو حفاظت کوونکے دے. (۳۰) مالک خدای به په هر یو کس باندې خپل پرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائی. هلته به د اور لمبې، تندر، ږلې او دروند باران وی. (۳۱) کله چې اسوریان د مالک خدای آواز واورى او د هغه د سزا پته ورته ولگی نو هغوی به وپريږی. (۳۲) کله چې مالک خدای هغوی بار بار ووهی، نو د هغه خلق به هر ځلې د منگی او بینجو ساز ورسره غږوی. خدای پاک به پخپله د اسوریانو خلاف جنگ کوی. (۳۳) پېره موده مخکښې یو ځای تیار شوی وو چرته به چې یو لوی اور د اسور بادشاه سوزوی. د لرگو یو اوچت ډېرے به وی. مالک خدای به د نېر په شان د سوزېدونکو گوگړو یوه لمبه پو کړی او دې له به اور ورکړی.

د خدای پاک د یروشلم حفاظت کول

۳۱ (۱) کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مصر ته ځی نو په هغوی باندې افسوس. ځکه چې هغوی د مصر په لوی فوجی طاقت، آسونو، جنگی گاپو او فوجیانو باندې بهروسه کوی. خو هغوی په مالک خدای باندې یقین نه کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے او نه ترې نه مدد غواړی. (۲) خو مالک خدای پاک هم هوښیار دے. هغه په تاسو افت راولی. هغه خپلې خبرې سر ته رسوی چې بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړی چې څوک د دې بدعمله خلقو حفاظت کوی. (۳) مصریان خو څه خدایان نه دی، هغوی خو بنی آدم دی. د هغوی آسونه خو څه آسمانی مخلوق نه دے ځکه چې دا آسونه د غوښتي نه جوړ دی. کله چې مالک خدای خپل لاس اوږد کړی، نو څوک چې د چا مدد کوی نو هغه به راپرېوځی او د چا چې مدد کيږی نو هغه به هم راپرېوځی او دا دواړه به تباہ شی. (۴) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”که د شپانو پلې هر څومره چغې ووهی یا هر څومره آوازونه وکړی، خو هغوی به یو غرمېدونکی ازمری د خپل ښکار نه ونه شړی، نو هم دغه شان به مالک خدای رب الافواج د صیون په غر راکوز شی او جنگ به کوی. (۵) لکه څنگه چې یو مارغه د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې جالې دپاسه الوځی رالوځی، نو داسې به زه، مالک خدای، رب الافواج د یروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او د دې حفاظت به کوم.“ (۶) مالک خدای وفرمائیل، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو زما خلاف سرکشی کړی ده. خو اوس، تاسو ما ته راوگرځی. (۷) یو داسې ورځ راروانه ده چې تاسو ټول به د سرو زرو او سپینو زرو نه جوړ شوی ټان غورزوی کوم چې تاسو په خپلو گناهگارو لاسونو جوړ کړی دی. (۸) اسوریان به په توره تباہ شی خو دا توره به د

انسان نه وي. د خدائ پاک توره به هغوى ووهي او هغوى به وارخطا شي او تبتني به. د اسوريانو خوانانو نه به په زور کار اخستلې شي. ۹ د يرې د وجې به هغوى خپله قلعه پرېږدي، او د هغوى آفسران به د مالک خدائ د جنگي جنډې نه ويريږي. دا مالک خدائ فرمائيلې دي، د چا اور چې په صيون کښې بليږي، او د چا تنور چې په يروشلم گرميږي.

په انصاف سره د يو بادشاه حکمراني

۳۲ گورئ، يو بادشاه به په انصاف سره حکمراني کوي. او د هغه آفسران به هم په انصاف سره حکمراني کوي. ۱ د بادشاه هر يو کس به د سيلې نه د حفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د خائ په شان وي. هغوى به د داسې نهر په شان وي چې په صحرا کښې بهيږي او هغوى به په خشک ملک کښې د لوى گټ د سوري په شان وي. ۲ نو بيا چې د چا سترگې وي نو هغوى به حقيقت ويني، او چې د چا غوږونه وي نو هغوى به د اورېدو جوگه وي. ۳ څوک چې د بې صبرۍ نه کار اخلي هغوى به هوښيار شي، او چارواگان به صفا او روانۍ سره خبرې کوي. ۴ څوک به دا نه وائي چې کم عقل کس عزتمند وي او يا بدعمله کس نېک وي. ۵ يو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوي او د بدعملۍ کولو منصوبې جوړوي. هغه د بې دينۍ خبرې کوي او د مالک خدائ خلاف کفر غروي. هيڅکله اوږو خلقو له خوراک نه ورکوي او تېرى د خه څښلو نه محرومه ساتي. ۶ کم عقل انسان بدعمله وي او د بدعملۍ کارونه کوي، هغه د دروغو سره د غريب د تباه کېدو منصوبې جوړوي اگر که حاجتمند په حقه هم وي. ۷ خو عزتمند انسان د صداقت کار کوي او چې کوم کار صحيح وي نو په هغې باندې کلک ولاړ وي.

د يروشلم د ښځو دپاره خبردارۍ

۹ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې پرواه لونیو زما خبره په غور سره واورئ. ۱۰ يو کال او څو ورځې پس به تاسو بې پرواه ښځې په لېزان شي، ځکه چې د انگورو فصل به ضائع شي او مېوې به هيڅکله نه پخېږي. ۱۱ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د يرې نه ولېږېږئ. اے بې غمه لونیو د يرې نه ورپېږئ. خپلې کپړې وباسئ برينډې شي او د ټاټ جامې واچوئ. ۱۲ د زرخېزه پټو او د انگورو باغونو دپاره د خفگان نه خپلې سينې وهئ. ۱۳ زما د خلقو په ملک کښې د ازغو او غنو بوټي راشنه شوي دي. ستاسو د کورونو خدا او د ښارونو خوشحالي به ختمه شي. ۱۴ محل به خوشې پاتې شي او مرکزی ښار به خالي شي. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شي، چرته به چې ځنگلي خرونه گرځي او گډې به په کښې څرېږي. ۱۵ ترڅو چې خدائ پاک خپل روح په مونږ نازل نه کړي نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وي. خو بيا به هغه خوشې ملک آباد شي او د باغ مېوه دارې ونې به يې لکه د ځنگل په شان گڼې وي. ۱۶ نو بيا به انصاف په صحرا کښې استوگنه کوي، او صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسېږي. ۱۷ د صداقت اثر به سلامتی وي، او نتیجه به يې ابدی سکون او حفاظت وي. ۱۸ زما خلق به پړسکون او محفوظ ځايونو کښې اوسېږي، او د هغوى کورونه به د امن او سلامتی نه پک وي، ۱۹ اگر که ځنگل تباه شي او ښار مکمل برباد شي. ۲۰ خو بختور يئ تاسو چې د ټولو اوږو په غاړه به فصلونه وکرلئ شي او په آزادۍ سره به خپل خرونه او څاروی وڅرولئ شي.

۱) په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هیڅکله برباد نه شوی. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نه ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځي. کله چې تاسو تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباہ شئ. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشي. ۲) اے مالکۀ خُدايہ، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کښې زمونږ خلاصونکے شه. ۳) ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلي، ستا پاڅېدو سره هغوی خواره واره شئ. ۴) ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې ډېر چینجی راجمع شوی وی، او خلق په مال غنیمت باندې لکه د قحطی د مۇلخانو ټوپونه وهی. ۵) زمونږ مالک خُدای خومره لوی دے. هغه پاس په عرش استوگنه کوی. هغه به یروشلم د انصاف او صداقت نه پک کړی، ۶) په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وی، هغه به تاسو له لوی خلاصون، پوهه او حکمت درکوی. د مالک خُدای یره به ستاسو خزانه وی. ۷) خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کښې ژړاگانې کوی. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوی په چغو چغو ژاړی. ۸) هغه سرکونه خوشې تشې پاتې دی او هیڅ څوک هم پرې سفر نه کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوټونو باندې عمل نه دے شوے. نور د یو کس عزت هم نه کیږی. ۹) مُلک خوشے او وران ویجاړ پروت دے. د لبنان ځنگلونه اوچ شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غره د ونو نه پانې غورزیږی.

د مالک خُدای خپلو دشمنانو له خبردارۍ ورکول

۱۰) نو مالک خُدای فرمائی، ”اوس به زه عملی کار کوم. زه به تاسو ته وښایم چې زه خومره طاقتور یم. ۱۱) تاسو اُمید سره یئ خو ستاسو په خپټه کښې اوچه گیاه ده او د پېداښت په وخت به درنه صرف بوس پېدا کیږی. چې کله تاسو پوکے وهئ نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شی او تاسو به ایرې ایرې کړی. ۱۲) قومونه به په مکمل طور داسې وسوزی، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شی او اور ته وغورزولے شی. ۱۳) اے هغه د لرې علاقه خلقو هغې ته غوږ کېږدئ څه چې ما کړی دی، او اے نزدې اوسېدونکو زما طاقت ومنئ.“ ۱۴) د صیون گناهگار خلق د یرې نه رېږدی. بې دینه خلق ریږی او وائی، ”د خُدای پاک تباہ کونکی اور په وړاندې څوک ژوندی پاتې کېدے شی؟ زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدی اور کښې ژوندی پاتې شی؟“ ۱۵) خو هغه کس به ژوندے پاتې شی چې صداقت سره ژوند تېروی او رښتینے وی، غېر قانونی گټه او رشوت نه اخلی، چې د قتل منصوبې نه جوړوی او د غلطو کارونو نه ځان ساتی. ۱۶) نو بیا به دا خلق په اوچتو ځایونو کښې اوسېږی، هغوی به دومره محفوظ وی لکه خومره چې په غرونو باندې پخو قلعو کښې محفوظ وی. هغوی ته به روټی ملاوېږی او د اوبو به هیڅ کمے نه راځي.

مالک خُدای زمونږ بادشاه دے

۱۷) تاسو به وگورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په یو داسې مُلک باندې حکومت کوی چې تر لرې لرې پورې خور وی. ۱۸) بیا به تاسو د یرې دا تېر وخت رایاد کړئ او خپل ځان سره به ووايي، ”د دشمن هغه لوی آفسران چرته دی؟ محصُول اخستونکی چرته غېب شول؟ هغه آفسر چرته دے چې د برجونو حساب کتای به یې کولو؟“ ۱۹) نو تاسو به نور د پردی مُلک هغه ظالمان ونه وینئ چې هغوی داسې سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نه پوهېږئ. ۲۰) صیون ته

وگورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبي اخترونه کؤو. يروشلم ته وگورئ، دا به د اوسېدو دپاره څومره محفوظ ځائ وي. دا به يو داسې خېمه وي چې هيڅکله به نه شي اخوا کولے، د دې مورې به کله هم نه راويستلے کيږي، او د دې پري به هيڅکله نه شليږي. (٢١) هلته به مالک خدائ زمونږ لوي بادشاه وي. هغه به لکه د حفاظت د لوي سمندر په شان وي چې يو دشمن به هم ترېنه نه شي اورېدے او نه به پرې د دشمن سمندري جهازونه گرځېدے شي. (٢٢) مالک خدائ به په خپله زمونږ قاضي، زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وي، هغه به زمونږ خيال ساتي او مونږ به بچ کوي. (٢٣) د سمندري جهاز پري پيله دي، او د بادبان ستن يې خوزي او بادبان يې خور شوے نه دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسيم کړو او دا به دومره زيات وي چې گوډ ته به هم په کښي خپله برخه ملاو شي. (٢٤) د صيون يو کس به هم بيا نه وائي چې، ”مونږ بيمار يو،“ او مالک خدائ به د هغوي گناهونه معاف کړي.

د خدائ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

٣٤ (١) اے د ټولو قومونو خلقو، راشي. راغونډ شي او واورئ. په ټوله دنيا کښي چې څوک هم اوسپري نو هغه دې دلته راشي او وا دې وري. (٢) مالک خدائ ټولو قومونو او د هغوي ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوي په مکمل طور تباه کړي او ذبح به يې کړي. (٣) خو د هغوي لاشونه به نه ښخپري او هلته به پراته وي چې سخا شي او خراب بوي وکړي، او غرونه به په وينو سره وي. (٤) په آسمان کښي ستوري به فنا شي. آسمان به داسې فنا شي لکه چې طومار راغونډولے شي او ستوري به داسې راوغورزپري لکه د انگورو د بوټي نه اوچي پاتي يا د اينځر د ونې نه اوچ اينځر راغورزپري. (٥) او زما ټورې خپل کار په آسمان کښي پوره کړے دے، او گورئ اوس به دا په اډوم نازله شي، په هغه قوم کوم چې ما د تباهي دپاره په نښه کړے دے. (٦) د مالک خدائ ټوره په وينه او وازگه باندې پټه شوې ده، دا د گپورو او د چپلو په وينو سره ده او وازگي ورباندې لگېدلې دي، ولې چې مالک خدائ به دا قرباني د بصره په ښار کښي پېش کړي، هغه به دا لويه حلاله د اډوم په ملک کښي وکړي. (٧) خلق به د ځنگلي غويي او د سخو په شان راوغورزپري او زمکه به په وينه سره وي او په وازگه به پټه وي. (٨) دا هغه ورغ ده چې مالک خدائ به بدل واخلي، هغه کال چې د اډوم نه به د بني اسرائيلو بدله واخلي. (٩) د اډوم سيندونه به په تارکولو بدل شي، خاوره به يې په گوگړو بدله شي. ټول ملک به د تارکولو په شان اور اخستے وي. (١٠) دا به شپه او ورغ بليږي او د دې نه به تل لوگے خېژي. هغه ملک به په هره زمانه کښي خوشے پروت وي تر دې چې څوک مسافر به هم تر همېشه پورې په دې کښي سفر نه کوي. (١١) گونگيان او ځنگلي ځناور به دا قبضه کړي، هر قسمه ځنگلي مارغان به په دې کښي پاتي کيږي. مالک خدائ به په خيال سره د دې ملک ناپ تول وکړي، هغه به دا ناپ تول د دې د تباهي دپاره وکړي. (١٢) هلته به د بادشاهي هيڅ هم پاتي نه وي، او د هغې ټول مشران به ختم شي. (١٣) د ازغو بوټي او تراخه بوټي به هر ځائ کښي د پخو دېوالونو په ښارونو کښي او قلعو کښي خواره شي او گيډران او گونگيان به په دې کښي اوسپري. (١٤) ځنگلي ځناور او گيډران به هلته راغونډ شي او د چپلو په شکل پيريان به په کښي يو بل ته آوازونه کوي. د شپې بلا به هلته راځي چې د آرام ځائ پيدا کړي. (١٥) گونگيان به هلته جالې جوړوي، هگي به اچوي، بچي به ترې نه راوياسي او وزرو لاندې به يې پټوي، او ساتنه به يې کوي. ټيوسان به هلته راغونډپري او هر يو سره به خپله ماده وي. (١٦) د مالک خدائ کتاب وگورئ او په هغې کښي لټون وکړي چې څه فرمائي. په دې کتاب کښي د دې ټول مخلوق نومونه موجود وي او يو به هم په کښي يې جوړې نه وي. مالک خدائ حکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشي، د هغه روح به يې پخپله په يو ځائ باندې راغونډ کړي. (١٧) دا به مالک خدائ وي چې په دې ځناورو باندې ملک تقسيم کړي او هر يو له خپله برخه ورکړي. هغوي به نسل په نسل په هغه ملک کښي اوسپري او د تل دپاره به د هغوي شي.

صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په بیابان کښې به گلونه غوټې شی. (۲) صحرا به سندرې وائی او د خوشحالی چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالک خدای شان او شوکت وینی، او زموږ د خدای پاک لوی او عظمت به وینی. (۳) کوم لاسونه چې سترې شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه گوډو له طاقت ورکړه چې د کمزوری په وجه لږزېږی. (۴) څوک چې بې حوصلې شوی دی نو هغوی ته ووايه، ”تکره شی او مه یرېږی. خدای پاک راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ (۵) نو د ږندو به سترگې وغړېږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کړی. (۶) گوډ به د هوسی په شان ټوپونه وهی، او گونگیان به د خوشحالی سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو نېرونه بهیږی، (۷) د بلېدونکې شگې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چینو نه پکه شی. چرته چې گیدران اوسېدل، نو هلته به د نمزې زمکې وابڼه او لوڅې راوتوکېږی. (۸) هلته به یو لوی سړک وی، چې نوم به یې ”د پاکوالی لار“ وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نه کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نه شی تلے. (۹) هلته به زمریان نه وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نه تېرېږی او نه به هلته پاتې کېږی. خو مالک خدای چې څوک بچ کړی وی نو هغوی به په هغه لار باندې ځی. (۱۰) هغوی چې د چا فدیو مالک خدای ورکړې ده هغوی به واپس راشی او سندرې به وائی، ځنګه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوی زړونه به همېشه د خوشحالی نه پک وی، او هغوی به دومره زیات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتښتی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکې ورکول

(۱) د حزقیاه بادشاه د بادشاهی په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پڅو دېوالونو په ښارونو باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. (۲) بیا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو لوی لښکر سره د لکيس نه یروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهویانو جامې وینځلې، دا د هغه ولې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره پڼی نه اوبه راتلې. (۳) نو د یهوداه درې کسان د هغه سره ملاوېدو له راغلل یعنی، د خلیقاه زوی ایلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شېناه، د دربار منشی، او د آسف زوی یوآخ، چا چې د هغه زمانې تاریخ لیکلو. (۴) د اسور آفسر هغوی ته وویل چې، ”حزقیاه ته ووايه چې، لوی بادشاه د اسور بادشاه وائی چې ته په څه باندې دومره زړور یې؟ (۵) ستا خیال دا دے څه چې تشې خبرې د فوجی طریقو کار او طاقت ځای نیولے شی؟ د اسوریانو خلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په خیال ستا مدد وکړی؟ (۶) ته د مصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوڅې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوڅ او زخمی کړی. کله چې څوک د مصر په بادشاه فرعون بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. (۷) شاید چې تاسو ووايئ، موږ په مالک خدای په خپل خدای پاک باندې بهروسه لرو. خو دا ځنګه کېدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د مالک خدای علاقائی عبادتخانې او قربانگاه ختمې کړې، کله چې هغه د یهوداه او یروشلم خلقو ته وویل چې صرف د یروشلم قربانگاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو اوس راشی او زموږ د مالک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زه به تاسو له دوه زره آسونو درکړم خو که تاسو د دې دپاره دومره سړی پیدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹) ته زما د مالک د اسور د بادشاه د یو وړوکی آفسر مقابله هم نه شي کولے نو بیا د مصر په جنگی گاډی او آسونو باندې د سورو کسانو فائده څه؟ (۱۰) ستا خیال دا دے څه چې ما

د مالک خُداى د مدد نه بغير ستا په مُلک حملہ کرې ده او ستا مُلک مي تباہ کرې دے؟ ما ته مالک خُداى په خپله فرمائيلی دی چې په دې باندې حملہ وکړه او تباہ يې کړه.“ (۱۱) نو الياقيم، شبناه او يواخ هغه آفسر ته ووييل، ”صاحبہ، تہ زمونږ سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښۀ پوهيږو. مونږ سره په عبرانی کښې خبرې مۀ کوه، ځکه چې په دېوال باندې ټول خلق دا اوری.“ (۱۲) هغه ورته په جواب کښې ووييل، ”ستاسو خيال دا دے څۀ چې زما بادشاه دا پېغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څۀ؟ نه، زۀ هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو په شان به هغوی هم خپل غل وخورى او خپلې امتيازې به وڅښي.“ (۱۳) بيا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی کښې يې آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پېغام په کولاو غوږونو واوړئ. (۱۴) هغه تاسو له خبردارے درکوى چې حزقياہ مۀ پرېږدئ چې دوکه درکړي. حزقياہ تاسو نۀ شی بچ کولے. (۱۵) او هغه دې تاسو په دې دوکه نۀ کړي چې په مالک خُداى يقين وکړئ. دا خيال مۀ کوئ چې مالک خُداى به ضرور تاسو بچ کړي او چې هغه به زمونږ اسورى لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ايسار کړي. (۱۶) حزقياہ ته غوږ مۀ نيسئ. د اسور بادشاه تاسو له حُکم درکوى چې ما سره صلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له راشئ. نو بيا به په تاسو کښې هر يو کس خپلو د انگورو باغونو نه انگور خورئ او د خپلو اينځرانو د ونو نه به اينځر خورئ او د خپلو کُهو نه به اوبۀ څښي. (۱۷) بيا به زۀ راشم او تاسو به يو داسې مُلک ته بوځم لکه چې ستاسو د مُلک په شان به وى، هلته به غله، مے، روتى او د انگورو باغونه وى. (۱۸) حزقياہ دې درنه کم عقل جوړ نۀ کړي چې دا خيال مو راوولى چې مالک خُداى به تاسو بچ کړي. د نورو قومونو خُدايانو د هغوی مُلکونه د اسور بادشاه نه بچ کړي دی څۀ؟ (۱۹) د حمات او ارفاد خُدايان اوس چرته دی؟ د سفروائِم خُدايان چرته دی؟ ولې کوم معبود سامريه زما نه بچ کرې شو څۀ؟ (۲۰) د هر مُلک خُدايانو کله هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کرې دے څۀ؟ نو بيا تاسو دا سوچ په څۀ باندې کوئ چې مالک خُداى به يروشلم زما نه بچ کړي؟“ (۲۱) خو خلق خاموش ؤو او يوه خبره يې هم نۀ کوله ځکه چې حزقياہ حُکم ورکړے وو چې، ”هغه له جواب مۀ ورکوئ.“ (۲۲) نو د خَلقياہ زوى الياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شبناه، د دربار منشى، او د آسف زوى يواخ، کوم چې د تاريخ ليکونکو مشر وو د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او حزقياہ له واپس لاپل. او چې د اسور آفسر هغوی ته څۀ وئيلی ؤو هغه يې ورته ووييل.

د حزقياہ د حضرت يشعياہ سره مشوره کول

۳۷ ځنگه چې حزقياہ بادشاه د هغوی بيان واورېدو، نو هغه د خفگان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاپ جامې يې واغوستلې او د مالک خُداى کور ته ننوتو. (۲) هغه د محل مشر آفسر الياقيم، د دربار منشى شبناه او مشران اِمامان، د اموص زوى يشعياہ پېغمبر له ولېږل. هغوی هم د ټاپ جامې اغوستې وې. (۳) هغوی هغه ته ووييل، ”حزقياہ بادشاه فرمائى، نن د خفگان، ملامتيا او شرم ورغ ده. مونږ د هغه ښځې په شان يو چې ماشوم يې پېدا کېدونکے وى، خو د پېدا کېدو زور نۀ لرى. (۴) شايد چې مالک خُداى ستاسو خُداى پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وى ځوک چې خپل مالک د اسور بادشاه رالېږلے وو چې د ژوندى خُداى پاک په حق کښې يې گستاخى کړې ده. کله چې مالک خُداى ستاسو خُداى پاک اورېدلى دی نو کېدے شی چې هغه ته د دې سزا ورکړي څۀ چې هغه وئيلی دی. نو د هغوی دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندى پاتې دی.“ (۵) کله چې يشعياہ ته د حزقياہ بادشاه پېغام ملاو شو، (۶) نو هغه دا جواب ورولېږلو، ”مالک خُداى تا ته فرمائى چې کومې خبرې تا اورېدلې دى د هغې په وجه مۀ یرېږه، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دى په هغې کښې يې زما، يعنې د مالک خُداى گستاخى کړې ده. (۷) گوره، زۀ به د هغه زهن بدل کړم او چې کله هغه يوه افواه واوړى نو هغه به خپل مُلک ته راواپس شی، او هلته به يې په توره باندې د وژلو سبب وگرځم.“

د اسوريانو بله دهمکي ورلېرل

۸) د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلے دے او د لېناه ښار ځلاف جنگ کوی، نو هغه هلته ورغلو چې مشوره ترې واخلي. ۹) بيا اسوريانو بادشاه له دا خبر ورورسېدو چې مصرے لښکر په هغوی باندې د حملې کولو دپاره راروان دے چې مشري يې د ايتھوپيا ترهاقه بادشاه کوی. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغه د يهوداه بادشاه حزقياه له دا پېغام ولېرلو ۱۰) چې هغه ته داسې وواښي، "په کوم خدای چې تاسو يقين کوئ هغه تاسو ته وئيلي دی چې يروشلم به زما په قبضه کېښي نه راځي، خو چې په هغه باندې دوکه نه شي. ۱۱) گورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور بادشاهانو ټولو ملکونو سره څه کړی دی، هغوی يې مکمل تباہ کړی دی، نو تاسو به څنگه خلاص شئ؟ ۱۲) زما پلار نيکه د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباہ کړل، او د بيتعدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کېښي اوسېدل، او يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نه کړے شو. ۱۳) د حمات، ارفاد، سفروائيم، هينع او عواہ ښارونو بادشاهان چرته دی؟" ۱۴) حزقياه بادشاه د پېغام وپونکو نه خط واخستلو او وې ولوستلو. بيا هغه د مالک خدای کور ته لاړو او خط يې هلته د مالک خدای په حضور کېښي کېښود، ۱۵) او حزقياه مالک خدای ته دُعا وکړه چې، ۱۶) "اے مالک خدایه، رب الافواجه، د بني اسرائيلو خدایه پاکه، ستا تخت د وزرو والا مخلوق دپاسه دے، يواځې ته هغه خدای پاک يې، چې د دُنیا په ټولو بادشاهانو حکومت کوی. تا زمکه او آسمان پيدا کړی دی. ۱۷) اوس، مالک خدایه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په مونږ څه کېږي هغې ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوره چې سينحرب يې ژوندی خدای پاک ته د بې عزتۍ دپاره کوی. ۱۸) اے مالک خدایه، دا رښتيا دی چې د اسور بادشاهانو پېر قومونه تباہ کړی دی او د هغوی زمکې يې ښارې کړې دی، ۱۹) او د هغوی معبودان يې سوزولی دی، خو دا رښتيني خدایان نه وُو او تش د لرگي او کاني بُتان وُو چې انسانانو جوړ کړی وُو. ۲۰) نو اوس، اے مالک خدایه، زمونږ خدایه پاکه، مونږ د اسوريانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو قومونو ته به پته ولگي چې صرف ته خدای پاک يې."

بادشاه ته د يشعياه پېغام

۲۱) بيا د آموص زوی يشعياه، حزقياه له يو پېغام ولېرلو چې، "مالک خدای د بني اسرائيلو خدای پاک فرمائي، په دې وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سينحرب په حقله دُعا کړې ده، ۲۲) دا د مالک خدای کلام دے چې د هغه ځلاف يې ووئيلو، صيون لور تا ته سپک گوري او د رپورې خندا کوی، پېغله صيون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو تښتئ. ۲۳) تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې عزتۍ دې وکړه؟ تا د چا ځلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د بني اسرائيلو مقدس ذات وو. ۲۴) د خپلو پېغام وپونکو په ذريعه تا د مالک خدای سپکاوے کړے دے. تا دا لافې وهلې چې ما د بې شمېره جنگي گايو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د ديار لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دی او زه د ځنگلو هغه گيو برخو ته رسېدلے يم. ۲۵) ما کوهي وکتستل او په پردو ملکونو کېښي مي اوبه وڅښلې او زما فوجيانو د پښو سره د نيل درياب اوچ کړو. ۲۶) ولې تا ته پته نه وه چې ما د دې هر څه منصوبه دپېره د مخکښي نه جوړه کړې وه؟ او اوس مي داسې وکړل او تا له مي دا طاقت درکړو چې د پځو دېوالونو ښارونه د خاورو په پېرو بدل کړي. ۲۷) کوم خلق چې هلته اوسېدل هغوی بې وسه وُو، هغوی یرېدلي وُو او مازغو يې کار نه کولو. هغوی د وښو په شان کمزوری وُو، د هغه وښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوی وی او چې کله گرمه هوا وچلېږي نو يک دم مړاوی شي. ۲۸) خو ما ته ستا د هر څه پته ده، چې څه کوې او چرته ځې راځي. ما ته پته ده چې ته زما ځلاف څومره غضبناک يې. ۲۹) ستا د غضب او غرور نه زه خبر يم او اوس به زه ستا په پوزه کېښي پېژوان او ستا په خوله کېښي قبضه واچوم او چې په کومه لار راغله يې نو په هغې به دې واپس ولېرم." ۳۰) بيا يشعياه حزقياه بادشاه ته

و فرمائیل، ”زہ چي ڇڻو ۽ وایم هغه رشتیا دی او دا د هغی ثبوت دی. په دې کال او په بل کال به تہ صرف هغه غله خوری کومه به چي په خپله شوې وی، خو په درې کال به تہ غله کړي او فصلونه به ربيې او د انگورو باغونه به کړي او د هغی انگور به خوری. (۲۱) په یهودا کښي چي کوم کسان ژوندي پاتي دی، نو هغوی به د هغه بوتو په شان آباد شي چي جرړي يې په زمکه کښي ژورې ځي او مېوه نيسي. (۲۲) نو ځکه د یروشلم نه به زما باقي ژوندي پاتي خلق راوځي، او د صیون په غره باندي ژوندي پاتي خلق به خواره شي. د مالک خدای رب الافواج غېرت به دا هر څه کوي. (۲۳) مالک خدای د اسور بادشاه په حقله داسي فرمائيلي دی، هغه به دې ښار ته نه ننوځي او نه به د دې خلاف یو غشے ولی. یو فوجي به هم د پال سره دې ښار ته نزدې رانه شي او د دې گېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو پېری جوړ نه کړي شي. (۲۴) هغه چي په کومه لار راغلي وی نو په هغی به واپس لاړ شي او دې ښار ته به نه شي ننوتی. مالک خدای داسي فرمائيلي دی. (۲۵) زه به د خپل ځان او خپل خدمت کوونکی داؤد د خاطر د دې ښار دفاع او حفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“ (۲۶) په هغه شپه د مالک خدای یوه فرېسته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل او پینځه اتیا زره فوجیان يې ووژل. او چي کله سحر وختي خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړي پراته وو. (۲۷) بیا د اسور بادشاه سینحرب خېمي وويستلې او واپس خپل ملک ته لاړو. هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. (۲۸) یوه ورځ چي هغه د خپل خدای ښروک په عبادتخانه کښي عبادت کولو، نو د هغه دوو زامنو ادرملک او شراضر هغه د خپلو تورو سره ووژلو او هغوی بیا د اراراط ملک ته وتښتېدل. د هغه یو بل زوی اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۳۸ (۱) په هغه ورځو کښي حزقیاه بادشاه دومره بیمار شو چي مرگی حاله شو. د آموص زوی یسعیاه پېغمبر هغه سره ملاوېدو له ورغلو او هغه ته يې وفرمائیل، ”مالک خدای تا ته فرمائي چي تہ خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چي تہ به نه ښه کېږي. د مرگ تیارې وکړه.“ (۲) د دې اورېدو سره حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او مالک خدای ته يې سوال وکړو، (۳) ”مالک خدایه، هغه رایاد کړه، چي ما په وفاداري سره ستا خدمت کړی دی او هغه عمل مې کړی دی چي ستا په نظر کښي صحیح وی.“ او هغه ډېر په چغو چغو ووژل. (۴) بیا د مالک خدای کلام په یسعیاه نازل شو چي، (۵) ”حزقیاه له واپس لاړ شه او هغه ته ووايه، ما یعنی مالک خدای، ستا د پلار نيکه داؤد خدای پاک ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښکي مې ليدلي دی. زه به تا پینځلس کاله نور ژوندی وساتم. (۶) او زه به تا او د یروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ کړم او هم زه به د دې ښار حفاظت کوم.“ (۷) دا پېغام يې حزقیاه ته واړولو او یسعیاه ورته دا هم وفرمائیل، ”مالک خدای به درته یوه ښه وښائي چي هغه به خپله وعده پوره کوي. (۸) گوره، زه به د احاز د نمر د گړي سورے لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسي وشول سورے لس قدمه وروستو لاړو. (۹) کله چي حزقیاه د بیماری نه روغ شو، نو هغه دا حمدوثناء وليکل، (۱۰) ما وئیل چي د ژوند په ښه دور کښي زه د مړو دُنیا ته روان یم، زما د ژوند باقي ټول کالونه زما نه اخستے شوی دی. (۱۱) ما وئیل چي د ژوند په دې دُنیا کښي به زه بیا هيڅکله مالک خدای ونه وینم او نه به د دې دُنیا په اوسېدونکو کښي یو سړی وینم. (۱۲) زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمي په شان چي راکوزه کړي شوې وی، د هغه قالین په شان چي مکمل کړي شوي وی او د کپي نه کپت کړي شوي وی. ما وئیل چي خدای پاک زما ژوند ختموی. (۱۳) ټوله شپه ما د درد په وجه چغې وهلې، دا داسي وو لکه چي زمرے زما هېوکي ماتوی. ما وئیل چي خدای پاک زما ژوند ختموی. (۱۴) زما آواز نرے او کمزورے شوي وو، د طوطاگرکي او بلبلې په شان مې چينگارے کولو، او د گوگوشکي په آواز مې فرياد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترگي سترې شوې. اے مالک خدایه، په ما باندي ظلم کيږي. زما مدد وکړه. (۱۵)

خو زه څه وئيلې شم؟ مالک خدائ ما سره خبرې کړې دي او هغه دا هر څه په ما پخپله کړي دي. اوس به زه خپل ژوند په عاجزي سره تېروم ځکه چې زه په دې پرېشاني باندې غالب شوم يم. (۱۶) اے مالک خدایه، ستا تنبیه بنه ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځي. ته ما روغ کړه او ژوندې مې پرېږده. (۱۷) یقیناً چې دا سختی زما دپاره بنه وه. ځکه چې تا زه د مرگ نه بچ کړم او زما ټول گناهونه دې شاته وغورزول. (۱۸) خو په قبر کېنې هیڅ څوک ستا ثناء صفت نه شی کولې، مړی ستا د وفاداری طمع نه شی لرلې. (۱۹) صرف ژوندی ستا ثناء صفت کولې شی، لکه څنگه چې زه نن ستا ثناء صفت کوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری بنائی. (۲۰) مالک خدائ زما روغولو ته تیار دے. مونږ به رباب غبروو او ستا ثناء صفت به کړو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی یو نو ستا په کور کېنې به ستا ثناء صفت کړو. (۲۱) یسعیاہ د حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی و، ”د اینځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنی دانه یې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی.“ (۲۲) او حزقیاه تپوس کړې وو، ”کومه نښه به دا ثابتې کړي چې زه به بیا د مالک خدائ کور ته لاړ شم؟“

د بابل پیغام وړونکی

۳۹ (۱) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوی مروک بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس روغ شوی دے، نو مروک بلدان ورله یو خط او یوه تحفه ولېږله. (۲) حزقیاه پیغام وړونکو ته په خبر راغلی وئیل او هغوی ته یې خپل سپین زر، سره زر، خپلې مصالحې او قیمتي تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغه د گودام په کوټو کېنې یا د هغه د بادشاهۍ په بل ځای کېنې هم داسې څه پاتې نه شول چې هغه ورته ښودلی نه و. (۳) بیا یسعیاہ پیغمبر حزقیاه بادشاه له لارو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سپری د کوم ځای نه راغلی دی او هغوی تا ته څه وئیل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل، ”هغوی د یو لړې ملک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغه ورته وفرمائیل، ”هغوی په محل کېنې څه ولیدل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل چې، ”هغوی هر څه ولیدل. د گودام په کوټو کېنې داسې څه نشته چې ما ورته ښودلی نه وی.“ (۵) بیا یسعیاہ بادشاه ته وفرمائیل، ”مالک خدائ رب الافواج داسې فرمائی، (۶) یو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کېنې هر یو څیز، چې ستا پلار نیکه تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته یورې شی. هیڅ به هم پاتې نه شی. (۷) ستا د خپل اولاد نه به څه بوتلې شی او هغوی به د دې دپاره خصیان کړې شی چې د بابل بادشاه په محل کېنې خدمت کوی.“ (۸) نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغه په ټول ژوند کېنې به امن او سلامتیا وی، نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا چې ما له د مالک خدائ نه کوم پیغام راوړې دے هغه بنه دے.“

د خدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ (۱) خدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ.“ (۲) د یروشلم خلقو سره پېرې په نرمه ژبه خبرې کوی. او هغوی ته ووايي چې ستاسو د خفگان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو گناهونه معاف شوی دی. ځکه چې د مالک خدائ د لاسه هغوی ته د خپلو گناهونو یو په دوه سزا ملاو شوې ده.“ (۳) په بیابان کېنې د نعرې وهونکی آواز دے، ”د مالک خدائ دپاره په بیابان کېنې لار جوړه کړئ. په صحرا کېنې هغه ته لارې نېغې کړئ.“ (۴) هره دره به پکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاربه به نېغ کړې شی، او ناهمواره به هواره کړې شی. (۵) نو د مالک خدائ جلال به راڅرگند شی، او ټول بنی آدم به هغه په شریکه وگوری. مالک خدائ په خپله دا فرمائیلی دی.“ (۶) یو آواز وئیل، ”چغه ووهه.“ نو ما تپوس وکړو، ”زه څه چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د وښو په شان دی، او د هغوی ښائست د ځنگلی گل په

شان دے. (۷) کله چې د مالک خدائِ هوا وچلېږي نو وابښه اوچ شي او گلونه مړاوي شي، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده. (۸) نو، وابښه اوچ شي او گلونه مړاوي شي، خو د مالک خدائِ کلام د همېشه دپاره قائم وي. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یرپرئ مۀ. د یهوداه بشارې ته ووايئ چې، ”ستاسو خدائِ پاک دا دے راروان دے.“ (۱۰) گورئ، مالک خدائِ تعالیٰ لوی قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت وکړي، د هغه اجر د هغه سره دے او د هغه انعام د هغه نه مخکېني مخکېني روان دے. (۱۱) هغه به د یو شپون په شان د خپلو گڼو ساتنه کوي، هغه به گڼوږي په خپل غبر کښې وړي او زړه سره به یې نزدې نیولی وي او گڼې به یې پېر په خیال سره ځان سره روانې کړې وي.

د خدائِ پاک ثاني نشته

(۱۲) سمندر څوک په موتي کښې نیولې شي، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولې شي؟ د زمکې د خاورې وزن چا معلوم کړې دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللې شي؟ (۱۳) مالک خدائِ ته څوک بنودلې شي چې داسې کوه؟ هغه ته څوک بنودنه کولې شي یا مشوره ورکولې شي؟ (۱۴) ولې مالک خدائِ ته د چا د مشورې ضرورت وي څه؟ چې ورته پوهه ورکړي او د صحیح کارونو طریقه ورته وبښي؟ یا کله چا هغه ته علم ورکړې دے چې د ښه علم تېرولو چل ورته وبښي؟ (۱۵) نه، یقیناً چې قومونه د مالک خدائِ دپاره هیڅ هم نه دي، په بالتي کښې د اوبو د یو څاڅکي یا په تله کښې د دوږې نه زیات نه دي، هغه ټوله دُنیا داسې اوچتوي لکه چې د شگې یوه دانه وي. (۱۶) د لبنان په ځنگلو کښې ټول ځناور خدائِ پاک ته د قرباني کېدو دپاره لږ دي، او د دې ځنگلونو ونې د سوزېدونکو نرانو د اور بلولو دپاره پېرې کمې دي. (۱۷) د هغه په وړاندې ټول قومونه هیڅ هم نه دي، د هغه په نظر کښې هغوی نشت دي، هیڅ څیز هم نه دي. (۱۸) د خدائِ پاک مثال د چا سره ورکولې شي؟ ته به څنگه ووايئ چې د هغه صورت څنگه دے؟ (۱۹) کاریگر خو اول بُت جوړ کړي، بیا زرگر په هغې باندې سره زر وخېژوي او د سپینو زرو په زنجیرونو باندې یې بښاسته کړي. (۲۰) کوم سپرې چې سره زر یا سپین زر نه شي اخستلې هغه به داسې لرگی خوښوي چې نه ورسټیږي. هغه یو ماهر کاریگر لټوي چې یو داسې بُت جوړ کړي چې نه غورزېږي. (۲۱) تا ته پته نشته څه؟ تا نه دي اورېدلي څه؟ تا ته د شروع نه نه وو وئیلې شوی څه؟ د دُنیا د شروع نه واخله تر اوسه پورې ته پوهه نه شوې؟ (۲۲) خدائِ پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د ملخانو په شان ښکاري. هغه آسمان د پردی په شان خور کړې دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وي. (۲۳) هغه طاقتور حکمرانان راتیتوي او په نشت باندې یې بدلوي. (۲۴) هغوی د وړو بوتو په شان دي، چې اوس اوس راشنه شوی وي او لږې لږې جرړې یې کړې وي. کله چې مالک خدائِ هوا راولېږي، نو دا اوچې شي او د خسنې په شان والوځي. (۲۵) د هغه مقدس ذات مثال د چا سره ورکولې شي؟ د هغه په شان بل څوک شته؟ (۲۶) آسمان ته وگوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځي دا چا پیدا کړي دی؟ دا هغه ذات دے چې دا یې د لښکر په شان روان کړي دی، هغه ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر یو ته خپل خپل نوم اخلي. د هغه قوت دومره زیات دے، چې د دې نه یو هم نه دے کم شومے. (۲۷) نو اے بنی اسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالک خدائِ ستاسو په تکلیفونو باندې خبر نه دے یا چې ستاسو سره بې انصافی کېږي نو تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نه ساتي؟ (۲۸) تاسو ته پته نشته څه؟ تاسو اورېدلي نه دي؟ چې مالک خدائِ د همېشه دپاره خدائِ پاک دے، هغه ټوله دُنیا پیدا کړې ده. هغه هیڅکله نه سترې کېږي او نه ستومانه کېږي. او د هغه د حکمت خاتمه نشته. (۲۹) هغه کمزورو او سترو له طاقت ورکوي. (۳۰) نو ځوانان هم سترې ستومانه شي، او خراب راوغورزېږي. (۳۱) خو چې څوک په مالک خدائِ باندې یقین ساتي نو هغوی ته به یو نوې طاقت ملاو شي. هغوی به داسې اوچت الوځي لکه چې د باز وزر ورته لگېدلی وي، هغوی به منډه وهي او نه به سترې کېږي، هغوی به پېدل گرځي او

د خُدائِ پاک د بنی اسرائیلو اعتباری کول

۴۱

۱) اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشی سره ما ته غوږ ونیسی. تیار شی چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش کړئ،

تاسو ته به د خبرو کولو موقع ملاو شی. راځئ چې په یو خُائ دا فېصله وکړو چې څوک په حقه دی. ۲) هغه څوک وو

چا چې فتح کوونکې د نمرخاته نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغه له به یې فتح ورکوله؟ هغه له به په قومونو او

بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغه تُورې به هغوئ داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغه غشو به هغوئ د بوسو په شان

خواره واره کړل. ۳) هغه ورپسې دے او ښه په خبر سره روان دے، دومره تېز دے چې پښې یې په زمکه پوره نه لگېږی.

۴) هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے چې د شروع پېړۍ په پېړۍ آوازونه کوی؟ زه، مالک خُدائ د ابتدا نه

موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. ۵) د لرې مُلکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دُنیا لرې علاقې

لرزیږی. او هغوئ یو بل ته راجخت شی او رانزدې شی. ۶) هغوئ د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې، ”حوصله

وکړئ.“ ۷) ترکان د زرگر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سړی حوصله افزائی

کوی څوک چې دا په مېخونو یو خُائ کوی او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوئ په مېخونو باندې مضبوطی چې

ونه غورزیږی. ۸) خو اے زما خدمتگار، بنی اسرائیل، زما د دوست ابراهیم اولاده. تاسو هغه خلق یئ چې ما غوره کړی

یئ، ۹) تاسو ما د دُنیا د سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما

خدمت کوونکی یئ. ما تاسو غوره کړئ او رد مې نه کړئ.“ ۱۰) یرېږئ مه، زه ستاسو مل یم. زه ستاسو خُدائ پاک یم، د

خه نه هم مه وارخطا کېږئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور بنی لاس سره ستاسو

حفاظت کوم. ۱۱) څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنگ کوی نو

هغوئ به نیست و نابود شی. ۱۲) تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو پېدا به یې نه کړئ ځکه چې هغوئ به د زمکې د

مخ نه ورک شی. ۱۳) زه مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، زه تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، ”مه یرېږئ، زه به ستاسو

مدد کوم.“ ۱۴) مالک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو واره او کمزوری یئ، خو یرېږئ مه، زه به ستاسو مدد کوم.

زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم، زه هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ کوی. ۱۵) گورئ، زه به تاسو د درمند د تختې په

شان جوړ کړم، چې غاښونه یې تېره وی. تاسو به غرونه زړې زړې کوی او تباہ کوی به یې، د غرونو غونډی به لکه د بوسو

په شان شی. ۱۶) تاسو به دا هوا ته ُلی، باد به دا اخوا وړی، او طوفان به یې خواره واره کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله یئ

ځکه چې زه ستاسو مالک خُدائ یم، تاسو به زما ثناء صفت کوی، ځکه چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. ۱۷) کله چې

غریبانان او ضرورتمند اوبه لټوی، خو مومی یې نه، او د هغوئ مری د تندې نه اوچې شی، نو بیا به زه، مالک خُدائ د

هغوئ سوال قبول کړم، زه، د بنی اسرائیلو خُدائ پاک به هغوئ هیڅکله پرې نه ږدم. ۱۸) زه به د خُشکو غرونو په مینغ

کښې سیندونه روان کړم او په وادیانو کښې به د اوبو چینې روانې کړم. زه به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه

زمکه به په بهېدونکو چینو بدله کړم. ۱۹) زه به په صحرا کښې د دیار ونې راشنې کړم، او د کیکر، د سر درو ونې او د

زیتونو ونې به راشنې کړم. په خُشک مُلک کښې به خُنگل راوتوکیرې، د نخترو، د صُندل د ونو او د سبر ونو خُنگل به

راوتوکیرې. ۲۰) زه به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وگوری او پوهه شی، چې هغوئ پرې غور وکړی او پته ورته ولگی

چې د مالک خُدائ قوت دا کړی دی. او د بنی اسرائیلو مقدس ذات دا پېدا کړی دی.“

۲۱) مالک خدائ فرمائی، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق کښې معامله وړاندې کړئ.“ د اسرائیل بادشاه فرمائی، ”خپل ښه دلیلونه پېش کړئ، ۲۲) راشی او پېشگوئی ورکړئ چې څه به کيږی، نو چې پته راته ولگی کله به داسې وشی. عدالت ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايي چې د دې څه مطلب دی. ۲۳) مونږ ته ووايي چې په راتلونکي وخت کښې به څه کيږی، نو بیا به مونږ ته پته ولگی چې تاسو خدايان یئ. څه نه څه خو وکړئ کنه که هغه ښه وی او که بد، چې مونږ گېراؤ شو او ویرېږو. ۲۴) خو تاسو هیڅ هم نه یئ او ستاسو کار هم فضول دی، څوک چې تاسو غوره کړی هغوی د نفرت قابل دی. ۲۵) ما یو سرې د شمال طرف نه راپارولې دے نو هغه راروان دے، هغه زما د نوم درناوے کوی او هغه د نمرخاتہ طرف نه راروان دے. هغه به په حکمرانانو داسې گرځی لکه چې په خټو گرځی داسې لکه چې کُلال په خټه پښې ږدی. ۲۶) د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې پېشگوئی وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحیح دے؟ هیچا هم د دې اعلان او پېشگوئی نه ده کړې. هیچا هم ستا یوه خبره هم نه ده اورېدلې. ۲۷) اول ما صیون ته د دې اعلان وکړو، او ما یروشلم ته د خوشخبرې پیغام وړونکی ولېږل. ۲۸) خو ما په معبودانو کښې داسې یو هم ونه لیدلو چې ما له مشوره راکړی، او په دوی کښې یو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړی. ۲۹) گوری، دا ټول معبودان بې کاره دی، هغوی هیڅ هم نه شی کولے، دا بُتان هسې تش کدوان دی.“

د مالک خدائ خدمت کوونکے

۴۲) ۱) دا زما خادم دے چا ته چې ما طاقت ورکړے دے او څوک چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغه سورے کړے دے، او هغه به غېرو قومونو ته انصاف رسوی. ۲) هغه به نه جنگ کوی، نه شور، او نه به په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدے شی. ۳) هغه به یوه کږه لوڅه هم نه ماتوی او نه به کمه بلېدونکې پيوه مړه کوی. هغه به په وفاداری سره انصاف قائم ساتی. ۴) هغه به نه بې حوصلې کيږی او نه به ناامیده کيږی، هغه به په زمکه انصاف قائم کړی. لرې لرې ملکونه به د هغه د تعلیماتو په انتظار وی. ۵) خدائ پاک آسمانونه پیدا کړل او خواره یې کړل، هغه زمکه او چې په دې کښې هر څه اوسېږی هغه یې پیدا کړل، هغه د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خدائ پاک خپل خدمت کوونکی ته وائی، ۶) ”ما، مالک خدائ صداقت سره راوغوښتې، زه به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذریعه به زه د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زه قومونو له رڼا راوړم. ۷) ته به د ږندو سترگې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیاره کښې پراته دی. ۸) زه مالک خدائ یم. او هم دا زما نوم دے. زه به خپل جلال بل هیچا ته نه ورکوم، او زما په ثناء صفت کښې به بُتانو ته هیڅ برخه نه ملاوېږی. ۹) ما چې د کومو خبرو پېشگوئی کړې وه هغه رښتیا شوې دی. او اوس زه تاسو ته د نوو واقعو اعلان کوم. اوس به زه تاسو ته نوی څیزونه وښایم چې دا لا شوی هم نه وی.“

یو د ثناء صفت، حمد

۱۰) مالک خدائ ته یو نوي حمد ووايي، اے ټولې دنیا، د هغه ثناء صفت بیان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د سمندر ټول مخلوقه، د هغه ثناء صفت کوئ. اے لرې ملکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغه حمد ووايي. ۱۱) صحرا او د دې ښارونه دې د خدائ پاک ثناء صفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغه ثناء صفت کوی. او څوک چې د

سَلْعَ پَه بشارِ کِنبِي اوسپري هغوى دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالي چغې ووهي. ﴿١٢﴾ کوم خلق چي په لرې مُلکونو کنبې اوسپري هغوى دې د مالکِ خُدائِ ثناء صِفَت او جلال بيان کړي. ﴿١٣﴾ مالکِ خُدائِ د يو جنگيالي په شان جنگ له ځي، هغه به لکه د فوجي په شان جذبه کنبې راشي او د جنگ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خلاف به خپل طاقت بنائي. ﴿١٤﴾ خُدائِ پاک فرمائي، ”زۀ د پېر وخت نه خاموش وم، زۀ د پېر وخت نه چپ وم نو غږ مې نه کولو. خو اوس زۀ د داسې بنځې په شان يم چې فرياد کوي او چغې وهی لکه چې ماشوم يې پېدا کيږي او ساه ساه يم. ﴿١٥﴾ زۀ به غرونه او د غرونو غونډۍ تباه کړم او وابښۀ او ونې به اوچې کړم. زۀ به د سيندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اوبو تالابونه به يې اوچ کړم. ﴿١٦﴾ زۀ به خپل پانده خلق روان کړم په هغه لار به يې بوځم چې هغوى پرې هيڅکله سفر نه وى کړي. زۀ به د هغوى وړاندې تيارۀ په رڼا بدله کړم او د هغوى مخې ته هغه کندې کپړې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دى، او دا وعدې به زۀ پوره کړم. ﴿١٧﴾ خو هر څوک چي په بُتانو ايمان لري، او ورته وائي چې تاسو زمونږ خُدايان يئ، نو هغوى به سخت وشرمپري او رد به کړي شى.“

د بنى اسرائيلو نه پوهېدل

﴿١٨﴾ اے کڼو خلقو، واورئ. اے ږندو خلقو، بښۀ وگورئ. ﴿١٩﴾ زما د خدمت کوونکي په شان ږوند څوک دے؟ زما د پېغمبر په شان کون څوک دے څوک چي زۀ درلېرم؟ اگر چي ما هغه سره لوظ کړي دے خو بيا هم د مالکِ خُدائِ د خادم په شان ږوند څوک نشته. ﴿٢٠﴾ اگر چي تاسو پېر څۀ ليدلى دى، خو تاسو څۀ توجو نه ده ورکړې، اگر چي ستاسو غوږونه خبره واورى، خو تاسو يې نه اورئ. ﴿٢١﴾ مالکِ خُدائِ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چي خپل شريعت لوى کړي او جلال ورکړي. ﴿٢٢﴾ خو اوس د هغه خلق لوظ کړي شوى او شوکېدلى دى، هغوى ټول په کندو کنبې گېر کړي شوى دى او په قېدخانو کنبې اچولې شوى دى. هغوى نه د لوظ مال جوړ شوي دے، خو د هغوى بچ کولو له هيڅ څوک هم رانه غل. هغوى نيولې شوى دى خو هيچا هم ونۀ وئيل چي، ”دوى واپس کړئ.“ ﴿٢٣﴾ په تاسو کنبې به څوک دې ته غوږ ونيسي؟ د راتلونکي وخت دپاره به څوک دې ته پام وکړي؟ ﴿٢٤﴾ اسرائيليان لوظ مارانو او ډاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالکِ خُدائِ ونۀ کړل، د چا خلاف چي مونږ گناه کړې ده؟ هغوى د هغه په لاره باندې تلو نه انکار وکړو، هغوى د هغه د شريعت نافرمانى وکړه. ﴿٢٥﴾ نو په دې وجه هغه هغوى ته د خپلې غصې زور وېښودلو او د جنگ سختي يې ورباندې راوسته. د هغه غصه په ټول اسرائيل کنبې د اور په شان بلېده، خو هغوى ته هيڅ پته نه لگېده چي څۀ کيږي، دا د هغوى خلاف بلېده خو هغوى ترېنه هيڅ سبق وانه خستو.

د خُدائِ پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

٤٣

﴿١﴾ اے بنى اسرائيلو، هغه مالکِ خُدائِ چا چي تاسو پېدا کړي يئ هغه فرمائي چي، ”پرېئ مه، ځکه چي ما تاسو په بيعه اخستى يئ. ما تاسو ته په نوم آواز کړي دے، تاسو زما يئ. ﴿٢﴾ کله چي تاسو د سمندر په ژورو اوبو کنبې روان يئ، نو زۀ به ستاسو مل يم، کله چي تاسو د سمندرونو نه تېرېږئ نو ډوبېږئ به نه. کله چي تاسو په اور کنبې تېرېږئ، نو تاسو به نه سوزئ، او د اور شغلي به تاسو ته نقصان نه درکوي. ﴿٣﴾ زۀ مالکِ خُدائِ ستاسو خُدائِ پاک يم، زۀ د بنى اسرائيلو هغه مقدس ذات يم، چي ستاسو خلاصونکې يم. ستاسو د آزادولو دپاره زۀ مصر ورکوم، ستا په ځائ زۀ ايتھوپيا او سيبا ورکوم. ﴿٤﴾ زما په نظر کنبې تاسو قيمتي او عزتمند يئ، او تاسو په ما گران يئ. نو په دې وجه به زۀ ستاسو په ځائ خلق ورکړم او ستاسو د ژوند په بدله کنبې به زۀ قومونه ورکړم. ﴿٥﴾ پرېئ مه، زۀ ستاسو مل يم. زۀ به تاسو او ستاسو خلق د

نمرخاتہ طرف نه او د نمرپرپواتہ طرف نه راغونډ کړم. (۶) زه به شمال ته ووايم چې هغوى پرېږده چې لار شى او جنوب ته به ووايم چې هغوى مه ايساروه. زما زامن د لرې ملکونو نه واپس راوله، زما لويه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. (۷) هغه څوک چې زما خپل خلق دى، کوم چې ما د دې دپاره پيدا کړى دى چې زما د جلال سبب جوړ شى. (۸) هغه خلق راولى د چا چې سترگې شته، خو هغوى پانده دى، د چا چې غوږونه شته، خو هغوى کاپه دى. (۹) قومونه دې راغونډ شى. د هغوى د معبودانو نه کوم يو د راتلونکي وخت پېشگوټې ورکولې شى؟ چې څه اوس کيږي نو کوم يو د دې په حقله مخکېنې وئيلی وُو؟ هغه معبودان دې د دې گواهان راولى چې دا ثابت شى چې هغوى په حقه دى، او چې گواهي ورکړي چې د هغوى خبرې رښتيا دى. (۱۰) مالک خدائ وفرمائيل، ”اے بنى اسرائيلو، تاسو زما گواهان يئ، زما خدمت کوونکي يئ او ما غوره کړى يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان ولرئ او پته درته ولگي چې صرف زه خدائ پاک يم. زما نه بغېر بل يو خدائ هم نشته، نه د دې نه مخکېنې وو او نه به د دې نه وروستو وي. (۱۱) زه، صرف زه مالک خدائ يم، او زما نه بغېر بل څوک خلاصونکې نشته. (۱۲) هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او دنيا ته مې بشکاره کړو. او ستاسو په مينځ کېنې بل يو غېر معبود هم داسې څه نه دى کړى، څه چې ما کړى دى.“ مالک خدائ فرمائى، ”تاسو زما گواهان يئ چې زه خدائ پاک يم. (۱۳) زه خدائ پاک يم او د همېشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هيڅ څوک هم نه شى بچ کېدلې، زه چې کوم کار کوم نو هغه څوک ايسارولې شى؟“

د خدائ پاک د فتحې لوظ

(۱۴) د بنى اسرائيلو مقدس ذات، هغه مالک خدائ چا چې تاسو بچ کړئ هغه فرمائى، ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زه به د بابل خلاف يو لښکر درولېږم، زه به د ښار دروازې راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالي چغې به په ژبا بدلې شى. (۱۵) زه مالک خدائ، ستاسو مقدس خدائ پاک يم. زه د بنى اسرائيلو خالق ستاسو بادشاه يم.“ (۱۶) مالک خدائ فرمائى، ”ما په سمندر کېنې يوه لار جوړه کړه، او د زورورو اوبو په مينځ کېنې مې يوه لار جوړه کړه.“ (۱۷) هغه يو طاقتور لښکر د تباهي طرف ته بوتلو، يو داسې لښکر چې جنگي گاډى او آسونه يې لرل. هغوى پرېوتل او بيا را پا نه څېدل، او د ډيوې د لمبې په شان ختم شول. (۱۸) ”د تېر شوى وخت په واقعاتو پورې مه انښلئ او چې څه وړاندې شوى وي نو د هغې خيال د زړه نه وباسئ. (۱۹) زه چې کوم نوى کارونه کوم نو هغې ته گورئ. هغه اوس شروع کېدو والا دى، تاسو يې نه وينئ څه؟ زه به په بيابان کېنې يوه لار جوړه کړم او هلته به د اوبو زېږونه جوړ کړم. (۲۰) ځنگلي ځناور، گيډران او شترمرغ به زما درناوې کوى، ځکه چې زه به په بيابان کېنې اوبه ورکوم او په صحرا کېنې به سيندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبه ورکړم. (۲۱) دا هغه خلق دى څوک چې ما د خپل ځان دپاره پيدا کړى دى، چې هغوى زما تناء صفت وکړى.“

د مالک خدائ خپل خلق بلل

(۲۲) مالک خدائ فرمائى، ”اے بنى اسرائيلو، ستاسو زړه زما نه موږ شوې دى، او تاسو زما عبادت ونه کړو. (۲۳) تاسو ما له د گډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانه وړلې، تاسو د قربانو سره زما درناوې ونه کړو. په تاسو مې بوج وانه چولو چې نذرانې مې درنه غوښتې وې او تنگ مې نه کړئ چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتې وې. (۲۴) تاسو زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانه خستلې او نه مو د خپلو ځناورو د وازگې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د گناهونو بوج کېښودو، تاسو چې کوم بد عمل کړې دى د هغې په وجه مو تنگ کړې يم. (۲۵) آو، زه هم هغه خدائ پاک يم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو گناهونه د خپل ذهن نه وباسم. (۲۶) راځئ چې عدالت ته

لاڙ شو، خپل اعتراض بيان ڪري. خپله خبره پيش ڪري ڇي ثابتہ شى ڇي تاسو په حقه يئ. (٢٧) ستاسو پلار نيڪه گناه وڪڙه، او ستاسو مشرانو زما خلاف بغاوت وڪڙو، (٢٨) نو په دې وجه به زه د مقدس ڄائ مشران رسوا ڪرم او زه به بنى اسرائيليان مڪمل تباهى او شرم دپاره مخصوص ڪرم.“

د بنى اسرائيلو دپاره د خدائ پاڪ برکتونه

٢٢ (١) مالڪ خدائ فرمائى، ”اے بنى اسرائيلو، زما خدمت ڪونكو، اے د يعقوب اولاده، اے زما غوره ڪريے شوو خلقو اوس ماته غور ونيسئ. (٢) زه هغه مالڪ خدائ يم چا ڇي تاسو پيدا ڪري يئ، د كوم وخت نه ڇي تاسو پيدا شوى يئ نو زه ستاسو مدد كوم. اے يعقوبه زما خادمه، ڀربره مه، اے بنى اسرائيله، ته ما غوره ڪريے پي، ڀربره مه. (٣) زه به تبرى ملڪ له اوبه ورڪرم او په اوچه زمكه به نهرونه روان ڪرم. زه به ستاسو په بچو خپل روح نازل ڪرم او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل ڪرم. (٤) هغوى به د داسي وابشو په شان ترقي ڪوى ڇي سيرا به وي، د هغه خارولو ونو په شان ڇي د اوبو د روانو نهرونو په غاڙه شوپي وي. (٥) خلق به وار په وار وائي ڇي، زه د مالڪ خدائ يم. هغوى به راشي ڇي د بنى اسرائيلو سره ملگري شى. په هغوى ڪنبي به ڄيني په خپل لاس د مالڪ خدائ نوم وليكى او خپل ڄان به د خدائ پاڪ د خلقو نه يو کس گنى.“ (٦) مالڪ خدائ، څوڪ ڇي په بنى اسرائيلو حڪومت ڪوى او د بنى اسرائيلو حفاظت ڪوى، هغه مالڪ خدائ رب الافواج داسي فرمائى، ”زه اولين او زه آخرين يم، زما نه بغبر بل يو خدائ هم نشته. (٧) زما په شان څوڪ دى؟ هغه دې آواز وڪري او خپل دليلونه دې پيش ڪري. هغوى دې په ترتيب سره ووائي څه ڇي د پخوا نه شوى دى ڇي ڪله ما خپل قوم قائم ڪرو. هغوى دې د راتلونكى وخت د خبرو اعلان وڪري ڇي څه به ڪيري. (٨) مه ڀربري، ڇي ونه ڀربري. ولي ما تاسو ته ڀر مخڪنبي نه ٿو وئيلي ڇي څه به ڪيري؟ تاسو زما گواهان يئ. بل خدائ پاڪ شته څه؟ بل د پناه ڄائ نشته ڇي زه ترې نه خبر يم.“

بُتان هيخ هم نه شى ڪولے

(٩) هر څوڪ ڇي بُتان جوڙوى نو هغوى هيخ هم نه دى او ڇي ڪومو څيزونو ته هغوى ڀر زيات خوشحاليڀري هغه بي فائدي دى. د بُت پرستانو نه خو سترگي شته او نه پڪنبي عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شى. (١٠) هغه څوڪ دے ڇي ڄان له يوه مجسمه يا بُت جوڙوى او د هغې به ورته هيخ فائده نه وي؟ (١١) گورى، هغوى او د هغوى ٽول ملگري به وشرميڀري. ڪوم خلق ڇي بُتان جوڙوى هغوى صرف انسانان دى. هغوى دې راشي او په عدالت ڪنبي دې پيش شى، هغوى به وڀريڀري او د شرم سره به مخ شى. (١٢) لوهار د اوسپني يوه تڪڙه واخلى او د سڪروٽو په ذريعه په دې باندې ڪار ڪوى. هغه د مٿو زور سره څٽڪ وهى او د دې نه يو بُت جوڙ ڪري. هغه اوڀرے شى او د لوڀڙي نه پي طاقت جواب ورڪري او د تندې نه پي رنگ زهر شى. (١٣) ترکان د لرگي ناپ واخلى. هغه په دې باندې ڪرنبى وهى، دا لرگے د خپل آوزار سره وتراشي او د يو بنى آدم شڪل ترې نه جوڙ ڪري، ڇي د يو انسان په شان بناسته صورت لري، د دې دپاره ڇي په يو بُتخانه ڪنبي پي ولگوى. (١٤) ڪاريگر د ديار ونې وهى ڇي د هغې نه ڪار واخلى، يا د ڄنگل د څپري ونه يا د ديار ونه خوبه ڪري. يا هغه د نختر ونه وگري او د باران سره دا را غٽه شى. (١٥) يو کس به د ونې څه حصه د خشاک دپاره استعمال ڪري او د څه حصي نه به پي اور بل ڪري ڇي خپل ڄان پرې تود ڪري او روتى ورباندې پخه ڪري. او دا هم يو حقيقت دے ڇي د څه حصي نه به پي يو بُت جوڙ ڪري او عبادت به پي ڪوى. (١٦) هغه د څه لرگو نه اور بل ڪري، هغه ورباندې غوبنه سره ڪري، وې خورى او مور شى. هغه ورباندې خپل ڄان تود ڪري او وائي، ”دا څومره تود او زبردست

اور دے۔“ (۱۷) کوم لرگے چي پاتي شي نو د هغي نه يو بُت جوړ کړي او بيا ورته هغه ټيټيري او عبادت يې کوي. هغه دې ته سوال کوي او ورته وائي، ”تُه زما خُدائ يې، تُه ما بچ کړه.“ (۱۸) داسي خلقو ته هيڅ پته نه وي او نه په خُه پوهيږي. د هغوي په سترگو او زړونو باندې پرده پرته وي، نو په دې وجه نه هغوي خُه ويني او نه په خُه پوهيږي. (۱۹) د بُتانو جوړونکي دومره عقل او پوهه نه لري چې سوچ پرې وکړي چې، ”خُه لرگي ما وسوزول. د خُه سره مې روټي پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او ومې خوړه. نو د دې پاتي لرگي نه به زه بُت جوړوم او دې ته به زه سجده کوم؟“ (۲۰) دا داسي دي لکه چې څوک ايرې خوري. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړي دے. هغه به په خپل زړه کبني دا خبره هم نه اچوي چې، ”زما په لاس کبني چې کوم بُت دے هغه په رښتيا خُدائ نه دے.“

مالک خُدائ پيدا کونکے او خلاصونکے دے

(۲۱) مالک خُدائ فرمائي، ”اے بنی اسرائیلو، دا خبره ياده ساتي، تاسو زما خِدمت کونکي يي. ما تاسو د دې دپاره پيدا کړي چې زما خِدمت کونکي يي، او زه به تاسو هيڅکله نه هبروم. (۲۲) ما ستاسو گناهونه د وريځي په شان لرې کړي دي. ما ستاسو گناهونه داسي لرې کړي دي لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوي. ما له راواپس شي، زه هغه ذات يم څوک چې تاسو بچ کوي.“ (۲۳) اے آسمانونو، د خوشحالي نه چغې ووهي، ځکه چې مالک خُدائ هر خُه وکړل. د زمکې ژورو ځايونو، چغې ووهي. غرونو او د ځنگل هرې ونې، د خوشحالي نه چغې ووهي. مالک خُدائ خپل خلق بنی اسرائيليان بچ کړل او خپله لويي يې وښودله. (۲۴) مالک خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائي، ”زه هغه ذات يم چا چې تاسو پيدا کړي يي. زه مالک خُدائ يم، ما دا هر څيز پيدا کړي دے. ما په يواځي ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. (۲۵) زه د دروغو نبوت کونکي دروغژن ثابتوم، او د فالگرو نه کم عقلمن جوړوم. زه د هوبشيارانو خلقو خبرې غلطې ثابتوم او د هغوي حکمت په کم عقلمتوب بدلوم. (۲۶) زه د خپلو خِدمت کونکو پېشگويانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبي سر ته رسوم. زه د يروشلم په حقله وایم چې خلق به بيا هلته اوسېږي، او د يهوداه ښارونو ته وایم چې دا به بيا جوړ شي. او دا به د کنډونو نه په ښارونو بدل شي. (۲۷) هم زه ژور سمندر ته حُکم ورکوم چې، اوچ شه، زه ستا ژوروالے اوچوم. (۲۸) زه خورس ته وایم، تَه زما شپون يې، تَه به هغه کار کوې چې خُه درته زه وایم يعنې، تَه به حُکم ورکړي چې يروشلم دې بيا جوړ شي او د خُدائ پاک د کور بنيادونه دې واچولے شي.“

د خُدائ پاک د خورس مقررول

۴۵ (۱) مالک خُدائ خپل غوره کړي شوي خادم خورس ته فرمائي، ”ما ستا ښي لاس نيولے دے، نو ځکه چې تَه هر چرته ځي هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به يې نه. (۲) زه به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زه به د زېرو دروازې راوغوروم او د دې د اوسپني سيخونه به ټوټي ټوټي کړم. (۳) زه به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزاني درکړم، نو بيا به تا ته پته ولگي چې زه مالک خُدائ يم، او چې د بنی اسرائيلو خُدائ پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز کوي. (۴) زما د خِدمت کونکو او غوره کړي شوو بنی اسرائيلو د خاطر، زه تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوي عزت لقب درکړي دے، اگر چې تَه ما نه پېژني. (۵) زه مالک خُدائ يم، بل يو خُدائ هم نشته. زه تا له طاقت درکوم، اگر چې تَه ما نه پېژني. (۶) دا زه د دې دپاره کوم چې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولگي چې زه مالک خُدائ يم او بل يو خُدائ هم نشته. (۷) زه رڼا او تياره دواړه پيدا کوم، سلامتې او بربادي دواړه زه راوالم. زه، مالک خُدائ دا هر خُه کوم. (۸) اے آسمانه باران

ووروه او زمکه تازه کړه. اے ورېځو، صداقت راوړوئ. زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکړی او دې سره صداقت هم راوټوکړی. ما، مالک خدای دا پیدا کړی دی.“

د پېدايښت او د تاريخ مالک خدای

٩٠ په هغه باندې افسوس چې د خپل خالق سره جگړه کوی، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوښو يو ټيکرے وی. ولې خپه د کلال نه ټپوس کوی څه چې، ”تہ څه جوړوې؟“ ولې ستا کوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شکايت کوی څه؟ د هغه هيڅ اختيار نشته. ٩١ په هغه باندې افسوس چې خپل پلار ته وائی چې، ”زه دې ولې پېدا کړم؟“ يا خپلې مور ته ووائی چې، ”تا ولې زه داسې جوړ کړم؟“ ٩٢ مالک خدای، د بنی اسرائیلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوی پېدا کړی دی، هغه وائی، ”تاسو څنگه زما د بچو په حقله ما نه ټپوس کولے شی؟ څه چې ما جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنگه ما له حکم راکولے شی؟“ ٩٣ زه هغه ذات یم چا چې زمکه پېدا کړه، ما بنی آدم پېدا کړل چې هلته اوسېږی. ما د خپل طاقت په ذریعه آسمانونه خواره کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. ٩٤ ما په خپله خورس راپاخولے دے چې واک اختيار په لاس کښې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زه به هم د هغه ټولې لارې سیدھا کوم. هغه به زما ښار بیا جوړ کړی، او زما خلق به د قېد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څه مفت کوی، نه به پېسې اخلی او نه تحفې.“ مالک خدای رب الافواج دا فرمائیلی دی. ٩٥ مالک خدای فرمائی، ”د مصر او ایتھوپیا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائیانو لوړ لوړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوی به په تاسو پېسې په زنجیرونو کښې روان وی. هغوی به تاسو ته ټیټ شی او اقرار به وکړی چې، خدای پاک ستاسو مل دے، صرف هغه خدای پاک دے. د هغه نه بغېر بل خدای نشته.“ ٩٦ بې شکه تہ هغه خدای بې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اسرائیلو خدای پاکه، خلاصونکيه. ٩٧ څوک چې بتان جوړوی نو هغوی به د شرم سره مخ شی، او هغوی ټول به سپک شی. ٩٨ خو مالک خدای د بنی اسرائیلو ملک بچ کوی، د یو نه ختمېدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بې عزته نه شی. ٩٩ مالک خدای فرمائی، ”زه مالک خدای یم، او بل یو خدای هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خدای پاک دے. چا چې آسمانونه پېدا کړی دی، دا هغه ذات دے کوم چې زمکه پېدا کړه او جوړه یې کړه، او زمکه خوشې او شاره پاتې نه شوه بلکې هغه دا د اوسېدلو قابله جوړه کړه، چې ژوندے مخلوق په کښې اوسېږی. مالک خدای فرمائی، ”زه مالک خدای یم ما نه غېر بل مالک نشته.“ ١٠٠ ما څه په پټ ځای کښې پټې خبرې نه دی کړې. او نه مې بنی اسرائیلو ته دا وئیلی دی چې، ”بې شکه ما لتوی، خو تاسو به ما مومئ نه.“ زه، مالک خدای یم او زه رښتیا وایم، او څه چې صحیح وی نو زه د هغې اعلان کوم.“

معبودان د بابل حفاظت نه شی کولے

١٠١ ”هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې یی، راغونډ شی، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړی. څوک چې ځان سره د لرگی بتان گرځوی هغوی په هیڅ هم نه پوهېږی. چې کوم معبودان خلاصون نه شی ورکولے نو د هغوی نه دُعا ولې غواړی؟“ ١٠٢ راشی او خپله مقدمه په عدالت کښې پېش کړی، بې شکه اول د یو بل سره مشوره وکړی. پېر پخوا دا پېشگوئی چا ورکړې وه؟ ولې ما مالک خدای پېره موده مخکښې دا اعلان نه وو کړے؟ ځکه چې بغېر زما نه بل یو خدای هم نشته. زه خلاصونکے او صادق خدای یم. زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. ١٠٣ اے د ټولې دُنیا خلقو، اوس ما ته راوگرځی او خلاصون حاصل کړی. صرف زه خدای پاک یم او زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. ١٠٤ زما وعده رښتیا ده، او زما وعده به نه بدلېږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره یوه گوډه به ما ته په سجده شی او

هره ژبه به اقرار وکړی. (۲۴) او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالک خدای په ذریعه ملاویری، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوی به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. (۲۵) خو د اسرائیل ټول اولاد به د مالک خدای په نظر کښې صادقان شی او په هغه به فخر کوی.

د بابل معبودان

۴۶

د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه بنکته وُو کله چې دوی راکوز کړی شول، او اوس هغه په ځناورو باندې بار دی، چې د ستړی شوو ځناورو دپاره بوج دے. (۱) دا دواړه معبودان تیب شول او پرمخې پرېوتل. هغوی د بوج جوړېدو نه بچ پاتې نه شول او اوس په خپله جلاوطن شول. (۲) ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی اسرائیلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خېټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یئ نو د هغې وخت نه زه په تاسو پام کوم. (۳) زه ستاسو خدای پاک یم او زه به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او سپین سړی هم شی. نو ما تاسو پیدا کړی یئ او ستاسو خیال به ساتم، زه به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ (۴) مالک خدای فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابروئ؟ زما په شان بل څوک شته څه؟“ (۵) خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی او سره زر ترې نه غورزوی، هغوی په تله سپین زر تلی. هغوی زرگر له پېسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او بیا ورته ټیټیری او عبادت یې کوی. (۶) هغوی دا خپلو اوږو ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په یو ځای کښې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی نو د هغه ځای نه حرکت نه شی کولے. که څوک دې ته په چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نه ورکوی او نه هغه کس د مصیبت نه بچ کولے شی. (۷) اے گناهگارانو، دا یاد ساتئ، او چې ما څه کړی دی هغه مه هبروئ. (۸) هغه رایاد کړئ چې ډېره موده مخکښې شوی وُو، ځکه چې صرف زه خدای پاک یم او زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. (۹) د شروع نه ما د انجام پېشگوټې ورکوله، ما ډېر پخوا وئیلی دی چې څه کېدونکی دی. ما وئیل چې زما منصوبې به نه ناکامه کیري، او چې زه به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې وه. (۱۰) زه د نمرخاته طرف نه یو ښکاری مارغه راغواړم، د لرې ملک نه به یو داسې سړی راشی چې زما منصوبه به پوره کوی. څه چې ما وئیلی دی زه به هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم. (۱۱) اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونیسئ څوک چې د خلاصون نه ډېر لرې یئ. (۱۲) ما خپل خلاصون نزدې راوړے دے، هغه لرې نه دے. زما خلاصون راتلو کښې به وخت نه لگی. زه به یروشلم بچ کړم او بنی اسرائیلو ته به خپل شان او شوکت وښایم.“

د بابل سره عدالت کېدل

۴۷

اے د پېغلي په شان بابل، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابل، ته به بیا د شهزادګۍ په شان نرم او نازک نه یې. (۱) د ژرندې کانې واخله او اوږه مېده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وپاسه، پېنځې اوچتې کړه چې د نهورونو نه پورې وځي. (۲) خلق به تا وګوری چې بریند یې، هغوی به ستا شرمگاه وګوری. زه به بدله واخلمه او هیڅ څوک به نه پرېږدم. (۳) د بنی اسرائیلو مقدس ذات مونږ په بیعه اخستی یو، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. (۴) اے د بابلیانو لورې، په تیاره کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو ملکه نه وائی. (۵) زه خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوی له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوی باندې هیڅ رحم ونه کړو، او په بوډاگانو دې هم ډېر دروند بوج کېښودو. (۶) تا وئیل، ”زه به

هميشه ملڪه یم۔“ او هيڙڪله دې فڪر نه دے ڪرے او نه دې د دې په انجام باندې غور وڪړو. (۸) نو اوس دا خبره واوره، اے د عبش سره مينه لرونکې، ته خپل ځان محفوظ گڼي او وائي، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته. زه به نه ڪله ڪونډه شم او نه بې اولاده.“ (۹) خو په يوه لحظه او هم په يوه ورځ کښې به دا دواړه کارونه درسره وشي. ته چې هر څومره د جادو نه کار واخلي، خو ستا خاوند او بچي به ختم شي. (۱۰) تا خپل ځان په بدعمرلي کښې محفوظ وگڼلو، ستا خيال دا وو چې هيڅ څوک دې نه ويني. خپل حکمت او پوهې ته بې لارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووييل چې، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته.“ (۱۱) داسې افت به په تا راشي، چې ستا يو جادو منتر به هم دا منع کولے نه شي. تباهي به په تا باندې راشي او هيڅ منبسته به دا بندولے نه شي. وبا به په تا باندې ناڅاپه راشي، او ته به د هغې دپاره تياره نه يي. (۱۲) خپل جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالي نه دا استعمال کړي دي. کېدے شي چې دا ستا دپاره مددگار ثابت شي، او ته په دې خپل دشمنان وپروي. (۱۳) تا له چې کومې مشورې درکړے کيږي نو د هغې نه ته سترے يي. ستا نجوميان چرته دي، چې ستورو ته گوري او مياشت په مياشت پېشگويانې کوي؛ هغوي دې راشي او څه چې کېدونکي دي تا دې د هغې نه بچ کړي. (۱۴) هغوي په اور کښې د سوزېدونکي بوسو په شان دي چې خپل ځان د دې د لمبو نه نه شي بچ کولے. دا به د سکرو اور نه وي چې انسان ورته کښې او ځان گرم کړي. (۱۵) هغوي به تا مايوسه کړي، چا سره چې ته د ځوانۍ نه په وفاداري چلېدلے يي. هر يو به درنه په خپله مخه لارې شي، او داسې به هيڅ څوک پاتې نه وي چې تاسو بچ کړي.

خدائ پاک د راتلونکي وخت مالک دے

۴۸ (۱) اے د يعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بني اسرائيلو په نامه يادېږئ او د يهوداه اولاد يئ، او تاسو چې د مالک خدائ په نوم قسم خورئ او د بني اسرائيلو خدائ پاک ته آواز کوئ، خو نه په کښې اخلاص شته او نه سمه طريقه. (۲) تاسو د مقدس ښار اوسېدونکي يئ او وايئ چې تاسو د بني اسرائيلو په خدائ پاک باور کوئ، د چا نوم چې مالک خدائ رب الافواج دے. هغه فرمائي، (۳) ”ما پېر پخوا پېشگوئې کړې وه چې څه به کيږي، او بيا مې ناڅاپه هم دغه شان وکړل، او زما ټولې پېشگويانې رښتيا شوې. (۴) ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان يئ، ستاسو د مري رگونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندۍ به لکه د مټکور غوز په شان وي. (۵) نو ما پېر پخوا ستاسو د راتلونکي وخت پېشگوئې وکړه، د حالاتو بيان مې د وړاندې نه وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعوي ونه کړئ چې ستاسو بتانو او تراشلي شوو مجسمو د دې حکم کړے وو. (۶) ما چې د څه پېشگوئې کړې وه نو هغه هر څه شوي دي، خو تاسو د هغې منلو نه انکار وکړو. اوس به زه تاسو ته د نوو خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دي چې تاسو تر اوسه پورې نه دي اورېدلي. (۷) په تېره زمانه کښې داسې څه نه وو شوي، بلکې هم اوس اوس دا ستا په علم کښې راغلل. داسې ځکه وشول چې تاسو ونه شئ وئيڼلے، چې مونږ ته مخکښې نه د دې پته وه. (۸) ما ته پته وه چې تاسو ناقابل اعتماد يئ، ځکه چې تاسو د وړوکوالي نه په باغيانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هيڅکله د دې په حقله نه دي اورېدلي، او دا ځکه د دې يوه خبره هم ستاسو غورونو ته نه ده رارسېدلې. (۹) زما د نوم د خاطرې زه خپله غصه په قابو کښې ساتم، زما د ثناء صفت د خاطرې زه خپل ځان ستاسو د تباهي نه را ايساروم. (۱۰) ما تاسو صفا کړي يئ، خو داسې نه لکه چې سپين زر صفا کيږي، بلکې ما تاسو صفا کړي يئ، د مصيبت په بتي کښې مې آزمائلي يئ. (۱۱) زه چې څه کوم نو هغه زه د خپل خاطرې په وجه کوم، زه نه غواړم چې زما د نوم بې عزتي وشي او نه به په خپل جلال کښې چا له برخه ورکړم، دا به زما وي او صرف زما به وي.“

مالک خدائ د بنی اسرائیلو خلاصونکے دے

۱۲) ”اے بنی اسرائیلو، زما غوره کرے شوو، ما ته غور و نیسی. صرف زه خدائ پاک یم، زه اولین او آخرین یم. ۱۲) ما په خپل لاس باندې د زمکې بنیادونه لگولی دی او زما بنی لاس آسمانونه خواره کړی دی. کله چې زه آواز ورکړم نو دوی ټول یو ځای حاضر شی. ۱۳) ټولو خلقو، راغونډ شی او واورئ. په معبودانو کښې کوم یو د دې پېشگوڼې ورکړې ده؟ ما چې کوم سرے خوښ کرے دے هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابلیانو خلاف به خپل زور استعمالوی. ۱۴) زه هغه څوک یم چې هغه ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغه مې لارښودنه وکړه او هغه به کامیابېږی. ۱۵) نو اوس ما له رانزدې شی او چې زه څه وایم هغې ته غور و نیسی. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همپشه خپله خبره رښتیا کړې ده.“ او زه اوس مالک خدائ تعالی د خپل روح سره رالېږلے یم.

۱۷) د بنی اسرائیلو مقدس ذات، مالک خدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زه مالک خدائ ستاسو خدائ پاک یم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدي دپاره تاسو ته ښودنه کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په کار دی. ۱۸) خو که صرف تاسو زما حکمونو ته پام کرے وے. نو ستاسو امن به لکه د سیند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. ۱۹) ستاسو اولاد به د شگو په شان ډېر او بې شمېره وے، او ما به هیڅ امکان نه وے پرېښے چې د هغوی نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شی.“ ۲۰) د بابل نه ووځئ. او د بابلیانو نه وتښتئ. د خوشحالی سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دنیا تر گټ گټه پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالک خدائ خپل خدمت کوونکی بنی اسرائیلیان بچ کړی دی.“ ۲۱) کله چې مالک خدائ خپل خلق په څشکه صحرا کښې روان کړل، هغوی د تندې په وجه د تکلیف سره مخ نه شول. د هغوی دپاره یې د گټ نه اوبه راوویستلې، هغه گټ په مینځ بېل کړو او اوبه ترې نه راوبهېدلې. ۲۲) مالک خدائ فرمائی، ”د شریانو دپاره سلامتی نشته.“

بنی اسرائیلیان، د قومونو دپاره رڼا

۲۹) اے لرې قومونو، ما ته غور و نیسی، اے هغه خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پیدا کېدو نه مخکښې مالک خدائ زه خوښ کړم او زه یې خپل خدمت کوونکے مقرر کړم. ۳۰) هغه زما خبرې د تورې په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د سوری لاندې یې پټ کړم، هغه زه د غشی په شان تېره کړم او په خپل د غشو تیلی کښې یې پټ وساتلم. ۳۱) هغه ما ته وفرمائیل چې، ”ته زما خدمت کوونکے بنی اسرائیل یې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږی.“ ۳۲) خو ما ووئیل چې، ”زما محنت بې فائدي دے، ما خپل طاقت بې فائدي او بې مقصد ضائع کړے دے، خو یقیناً چې زما حق مالک خدائ سره دے او زما خدائ پاک به ما له اجر راکړی.“ ۳۳) خو زما د پیدا کېدو نه مخکښې، مالک خدائ زه مقرر کړم، هغه زه د دې دپاره خپل خدمت کوونکے جوړ کړم چې د هغه خلق واپس راولم، او دا چې بنی اسرائیلیان د هغه د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالک خدائ ما له عزت راکوی، او هغه ما له طاقت راکړے دے. ۳۴) هغه فرمائی، ”زما خدمت کوونکي، زه ستا دپاره یو لوی مقصد لرم. ته به نه صرف هغه بنی اسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندی پاتې دی، بلکې زه به تا د قومونو دپاره رڼا وگرځوم نو چې دغه شان ته زما خلاصون ټولې دنیا ته ورسوې.“ ۳۵) د بنی اسرائیل مقدس ذات او خلاصونکے هغه چا ته وائی چې د چا نه سخت نفرت شوے دے، د چا نه چې قومونو نفرت کړے دے چې دے د حکمرانانو خدمت کوونکے دے، ”بادشاهان به تا وگوری او د عزت نه به درته پاڅیږی، شهزادگان به هم وگوری، او هغوی به تا ته د عزت نه ټیټیږی. دا ځکه چې مالک خدائ خپل خدمت کوونکے خوښ کړے دے، د بنی اسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره

د یروشلم بحال کهدل

۸) مالک خدائ فرمائی، ”کله چې ستاسو د بچ کهدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو فریاد واورېدو. زه به ستاسو حفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذریعه به د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم. او زه به یو ځل بیا تاسو په هغه مُلک کښې آباد کړم کوم مُلک چې اوس شاپر او ویجاړ پروت دے. ۹) زه به قیدیانو ته ووايم چې، تاسو آزاد یئ. او څوک چې په تیاره کښې وی نو هغوی ته به ووايم چې، رپا له راوځئ. هغوی به د هغه گډو په شان وی چې د غرونو په غونډو کښې څرپیری، ۱۰) هغوی به هیڅکله نه اوری شی او نه به کله تری شی. د نمر او د صحرا گرمی به هغوی نه تنگوی، د هغوی مشری به هغه ذات کوی چې څوک د هغوی سره مینه کوی. او هغه به یې د اوبو چینو له بوځی. ۱۱) زه به په غرونو کښې یو لوی سپرک جوړ کړم او د خپلو خلقو دپاره به یوه لار جوړه کړم چې په هغې به مزل کوی. ۱۲) گوری زما خلق به د لرې لرې نه راځی، د شمال طرف او د نمرپرېواته طرف نه، او د سینم نه به راځی.“ ۱۳) اے آسمانه، د خوشحالی چغې وهه. اے زمکې، خوشحالی وکړه. اے غرونو، د خوشحالی سندرې ووايئ. ځکه چې مالک خدائ خپلو خلقو له تسلی ورکړې ده، او هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړی. ۱۴) خو د یروشلم خلقو وویل، ”مالک خدائ مونږ پرېښی یو. او هغه مونږ هېر کړی یو.“ ۱۵) ”هیڅکله نه. یو مور خپل د پيو ماشوم هېرولے شی څه؟ او چې کوم بچے ترې نه پیدا شوے وی نو د هغه سره به مینه نه کوی څه؟ که یوه مور خپل بچے هېر هم کړی، خو زه به تاسو هیڅکله هم هېر نه کړم. ۱۶) گوره ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې لیکلے دے، او ستا دېوالونه همپشه زما په وړاندې دی. ۱۷) څوک چې تا بیا آبدول غواړی نو هغه زر واپس راروان دے، او چا چې ته تباہ کړے یې نو هغوی درنه ځی. ۱۸) گېرچا پېره نظر وگرځوه او وگوره. ستا خلق راغونډیږی او هغوی کورونو ته راروان دی. مالک خدائ فرمائی چې زما دې په خپل ذات قسم وی، هغوی به تا ته داسې راغونډ شی لکه څنگه چې په ناوې کالی امبار وی. ۱۹) ستا مُلک تباہ شوے وو او وران ویجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره ورله راروان دی، نو دا مُلک به د هغوی د اوسېدو دپاره ډېر وړوکه وی. او چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوی به ستاسو نه لرې وی. ۲۰) ستاسو کوم خلق چې په جلاوطنۍ کښې پیدا شوی ؤو نو هغه خلق به یوه ورځ تا ته وواي، دا مُلک خو وړوکه دے، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱) بیا به ته په خپل زړه کښې وواي، دا دومره بچی ما له چا راکړل؟ زما بچی خو ختم شوی ؤو او نور بچی مې نه کهدل. زه جلاوطن کړے شوے وم او شپلے شوے وم، دا بچی ما له چا راکړل؟ زه خو یواځې پاتې وم، دا بچی د کوم ځای نه راغلل؟“ ۲۲) خدائ تعالی داسې فرمائی، ”گوری، زه به قومونو ته اشاره وکړم، او هغوی به ستاسو زامن په غېر کښې او ستاسو لونه په اوږو کورونو ته راولی. ۲۳) بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو خیال به ساتی، او د هغوی ملکې به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د میندو په شان وی. هغوی به ستاسو په وړاندې ټیټ شی او ستاسو په پښو دوږې به څټی، نو بیا به تاسو ته پته ولگی چې زه مالک خدائ یم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نه شرمیږی.“ ۲۴) څوک د جنگیالی نه مال غنیمت اخستلے شی څه؟ یا څوک د یو ظالم کس نه قیدیان خلاصولے شی څه؟ ۲۵) خو مالک خدائ وفرمائیل، ”یقیناً چې د جنگیالی نه به قیدیان بوتلے شی، او د ظالم کس مال غنیمت به ونيولے شی. هر څوک هم چې تا سره جنگ کوی نو زه به هغوی سره جنگ کوم، او هم زه به ستا د بچو حفاظت کوم. ۲۶) چا چې په تا ظلم کړے دے زه به په هغوی باندې د هغوی خپله غوښه وخوروم، هغوی به د خپلې وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کښې وی. نو داسې به بیا ټولو انسانانو ته پته ولگی چې زه مالک خدائ یم، زه هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادوی او د بنی اسرائیلو طاقتور ذات یم.“

د مالک خدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ (۱) مالک خدائ فرمائی، ”د يهوداه خلقو راشی، او ما ته هغه طلاق نامه وښايی چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او يا ما ته هغه قرض ورکونکې وښايی چې ما د خپل قرض په وجه تاسو ورته حواله کړی وی هغه چرته دې؟ گورئ هم ستاسو د خپلو گناهونو له وجې خرڅ کړې شوی او ستا د خپلو گناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه. (۲) چې زه راغلم نو څوک هم نه وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانه کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورې وو څه چې تاسو مې خلاصولې نه شوی؟ ولې زه دومره کمزورې يم څه چې تاسو بچ کولې نه شم؟ زما يو حکم سره سمندر اوچ شی او سیندونه په صحرا بدل شی، او بغېر اوبو نه کبان مړه شی او هر طرف ته بدبوی خوره شی. (۳) هم زه آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زه هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالک خدائ د خدمت کونکي تابعداری

(۴) خدائ تعالی ما له د يو اُستاز ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې سترو خلقو له تسلی وړکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړه کېښي دا جذبې اچوی چې د هغه ښودنې ته غوږ ونیسم. (۵) خدائ تعالی ما ته صفا وينا کړې ده، او ما د هغه نه سرکشی نه ده کړې او نه د هغه نه او پرېدلې يم. (۶) چا چې زما وهل غوښتل ما هغوی ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه برېره ويستله ما هغوی ته خپل مخ وړاندې کړو. ما د هغوی د بې عزتۍ او توکايو نه خپل مخ نه دې پټ کړې. (۷) خو خدائ تعالی زما مدد کوی نو زما بې عزتۍ به نه کېږي. ما د هغه د مرضۍ پوره کولو کلکه اراده کړې ده. ما ته پته ده چې زه به د شرم سره نه مخ کېږم. (۸) څوک چې ما ته صداقت ښايی هغه نزدې دې، څوک دا جرأت کولې شی چې په ما الزامونه ولگوي؟ زما مخالف چرته دې چې په ما الزام ولگوي. هغه دې رامخامخ شی. (۹) هم خدائ تعالی زما ملگرتيا کوی، نو څوک به ما مجرم ثابت کړي؟ په ما باندې ټول الزام لگونکي به ورک شی هغوی به داسې ختم شی لکه چې کپړه چينجو خوړلې وی. (۱۰) په تاسو کېښې څوک د مالک خدائ نه یربړی او د هغه د خدمت کونکي آواز مني؟ څوک چې په تياره کېښې روان وی هيڅ رڼا ورسره نه وی خو بيا هم دې د هغه ايمان په مالک خدائ وی او د هغه توکل دې په خدائ پاک باندې وی. (۱۱) خو تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بلو غشو سره وسله بند کړي، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کېښې لاړ شی. زما د لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاوېږي، تاسو به سخت درد کېښې راپرېوځي.

د يروشلم دپاره د تسلی خبرې

۵۱ (۱) ”ما ته غوږ ونیسئ، څوک چې صداقت غواړي، او د مالک خدائ لټون کوي. د هغه گټ په حقله سوچ وکړي د کوم نه چې تراشلي شوی یی، د هغه کان په حقله سوچ وکړي چې د کوم نه تاسو راويستلې شوی یی. (۲) د خپل پلار نيکه ابراهيم او مور ساره په حقله سوچ وکړي، چې تاسو یې زېږولی یی. کله چې ما ابراهيم راوغوښتلو، نو هغه بې اولاده وو، خو ما هغه له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. (۳) يقيناً چې مالک خدائ به بيا صيون له تسلی وړکړي. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړي. د هغې صحرا به د باغ عدن په شان گلستان کړي، د هغې بنجره زمکه به د مالک خدائ د باغ په شان شی. هلته به خدا او خوشحالی وی، او د ثناء صفت او د شکرانې حمدونه به وئيلې شی. (۴) زما خلقو بني اسرائيلو، ما ته غوږ ونیسئ، زه چې څه وایم هغې ته توجه وکړي، زه به قومونو ته خپل تعليمات وښاييم، زما انصاف به د هغوی دپاره رڼا وی. (۵) زما رحم او انصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دې. زما مضبوط لاس به قومونو له انصاف

راوڙي. لڙي مُلڪونه زما انتظار ڪوي، هغويءَ په دې طمع دي چي بچ يي ڪرم. ﴿٦﴾ بره آسمان ته وگورئ، او لاندې زمڪي ته وگورئ. آسمانونه به د لوگي په شان ورڪ شي، او زمڪه به د زڙي چڙي په شان ورسته شي، او د دې ٽول خلق به د مچانو په شان مڙه شي. خو زما خلاصون به د هميشه دپاره وي، او زما صداقت به هيڄڪله نه ختميري. ﴿٧﴾ اے هغه خلقو چي خوك په صداقت پوهبرئ، ما ته غور ونيسي، اے هغه خلقو چي د چا په زړونو کښي چي زما تعليم اچولے شوے دے. ڪله چي خلق په تاسو پوري خندا ڪوي يا ستاسو بي عزتي ڪوي، نو مه ڀربرئ، ﴿٨﴾ ولي چي چينجي به هغويءَ لکه د کپري په شان وځوري، او چينجي به يي لکه د وڙي په شان وځوري. خو زما صداقت به تر هميشه پوري وي، او زما خلاصون به تر ٽولي نسلونو پوري قائم وي. ﴿٩﴾ اے مالڪه خُدايه، پاڅه. ويښ شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسي استعمال کړه لکه څنگه دې چي مخکښي استعمالولو. دا ته وي چي سمندري بلا راحب دې ٽوتي ٽوتي کړه. ﴿١٠﴾ دا هم ته وي چي سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښي دې لار جوړه کړه، نو چي هغه خوک په دې ژور سمندر کښي تير شي چي کوم دې بچ کول. ﴿١١﴾ د چا فديه چي مالڪ خُداي ورکړي ده نو هغويءَ به راواپس شي، او څنگه چي صيون ته ننوځي نو د خوشحالي نه به چغې وهي او سندرې به وائي. هغويءَ به د هميشه دپاره خوشحاله وي، او د غم او پرښاني نه به په امن وي. ﴿١٢﴾ ”زه، صرف زه تاسو له تسلي درکوم. نو بيا تاسو د انسانانو نه ولي ڀربرئ، چي هغويءَ د وښو نه هم زر فنا کيري؟ ﴿١٣﴾ تاسو هغه مالڪ خُداي هږ کړے دے چا چي پيدا کړئ، چا چي آسمانونه خواره کړل او چي د زمڪي بنيادونه يي ولگول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولي په يره کښي يئ خوک چي د غصي نه په تاسو باندې ظلم زياتي ڪوي، خوک چي ستاسو د تباه کولو دپاره تيار دي؟ اوس د هغويءَ غصه چرته ده؟ ﴿١٤﴾ قهديان به زر راخلاص شي، هغويءَ به په قهديخانه کښي نه مري او د هغويءَ سره به د خوراک ڪمه نه وي. ﴿١٥﴾ زه مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاک يم، سمندر ما راپاخولو او د دې چي مي غضبناکي کړي. زما نوم مالڪ خُداي رب الافواج دے. ﴿١٦﴾ ما خپل ڪلام ستاسو په ژبه گويا کړو، او د خپل لاس د سوري لاندې مي تاسو پټ کړئ، آسمانونه مي خواره کړل او د زمڪي بنيادونه مي کښنودل، او ما يروشلم ته وفرمائيل، تاسو زما خلق يئ.“

د يروشلم د مشڪلاتو ختميدل

﴿١٧﴾ ويښ شه. ويښ شه. پاڅه ودربره اے يروشلمه. تا د مالڪ خُداي د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چي د هغه د غصي نه پک وو، دا جام تا تر آخري قطري پوري وڅښلو کوم چي د نشه ورو شرابو نه پک وو. ﴿١٨﴾ ستا چي څومره زامن شوي دي په هغويءَ کښي يو هم نشته چي ستا رهنمائي وکړي، تا چي څومره زامن لوي کړي دي په هغويءَ کښي يو هم نشته چي تا د لاس نه ونيسي او بو دې ځي. ﴿١٩﴾ په تا باندې دوه افتونه راغلي دي يعني تباهي او بربادي، جنگ او قحط. خو خوک پاتي دي چي تا سره همدردی وکړي؟ او خوک پاتي دي چي تا له تسلي درکړي؟ ﴿٢٠﴾ ستا خلق د کمزوري د وجي نه په هره کوڅه کښي غورزبيري، هغويءَ بي مددگار لکه د هوسي په شان په جال کښي انښتي دي. او د مالڪ خُداي غضب په هغويءَ نازل دے او خُداي پاک هغويءَ رټلي دي. ﴿٢١﴾ اے تاسو چي په مصيبت کښي گبر يئ واورئ، خوک چي په نشه کښي يئ خو د ميو له وجي نه نه. ﴿٢٢﴾ مالڪ خُداي ستاسو خُداي پاک چي د خپل قوم دپاره جنگيري داسي فرمائي، ”گورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه پک جام ستاسو د لاس نه لڙي کړے دے، نو تاسو به نور زما د غصي د جام نه نه څښئ. ﴿٢٣﴾ دا به زه هغه خلقو له ورکړم چا چي په تاسو باندې ظلم زياتي کولو، هغه خلقو له چا چي تاسو په کوڅو کښي ځملولي او پښي به يي درياندې کښنودې او په تاسو به گرځيدل.“

۱) اے يروشلمه، پاڻه، وينس شه. خپلي د طاقت جامي واغونده. اے مقدسي بنا ربي، د شان او شوکت والا جامي واغونده. ناسته او ناپاڪ خلق به هيڙڪله ستا په دروازو بيا درننه نه وځي. ۲) اے يروشلمه، د ځان نه خاورې وځنډه او پاڻه او په تخت کښنه. اے د صيون قېد شوې لورې، د غلامي زنجيرونه د خپلي غاڙي نه وشلوه. ۳) مالڪ خدائِ فرمائي، ”کله چې تاسو غلامان شوي، نو ستاسو په سر پېسي نه وې ورکړي شوې، او چې کله تاسو آزادولي شي نو ستاسو په سر به پېسي نه شي ورکولې.“ ۴) مالڪ خدائِ تعاليٰ فرمائي، ”پېره موده وړاندې زما خلق مصر ته د څه مودې دپاره لاړل، خو اوس اسوريان بغير د څه وچي په هغوي باندې ظلم زياتي کوي.“ ۵) مالڪ خدائِ فرمائي، ”او په بابل کښي هم هغه کار شوي دي يعني، زما خلق قېديان دي او د هغوي په سر هيڅ پېسي نه دي ورکړي شوې. څوک چې په هغوي حکومت کوي نو هغوي هر وخت زما د نوم سپکاوي کوي. ۶) نو داسي به زما خلقو ته زما د نوم پته وي، او داسي به هم په هغه ورځ هغوي ته پته ولگي چې هم زه کلام کوم او زه حاضر يم.“ ۷) د هغوي قدمونه څومره ښکلي دي چې په غرونو باندې روان دي او زېرې راوړي. ځکه چې هغه به د امن و امان پيغام او د خلاصون اعلان کوي، او صيون ته به وائي، ”ستا خدائِ پاڪ بادشاه دي.“ ۸) څوک چې د بناړ حفاظت کوي نو هغوي د خوشحالي چغې وهي، هغوي په خپلو سترگو باندې گوري چې مالڪ خدائِ صيون ته واپس راروان دي. ۹) اے د يروشلم کنډرو، په يو ځاي د خوشحالي سندرې ووايي. مالڪ خدائِ به خپل بناړ بچ کړي او خپلو خلقو له به تسلي ورکړي. ۱۰) مالڪ خدائِ به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلې، خدائِ پاڪ به خپل خلق بچ کړي، او ټول قومونه او ټوله دنيا به په خپلو سترگو دا وگوري. ۱۱) ځي، ځي، د دغه ځاي نه ځي. چې يو ناپاڪ څيز له هم لاس ورنه وړي، څوک چې د مالڪ خدائِ د کور سامان وړي تاسو خپل ځانونه پاڪ وساتي او لاړ شي. ۱۲) ضروري نه ده چې تاسو په منډه لاړ شي، او نه تاسو ته اچانک د تېښتي ضرورت شته، ولي چې مالڪ خدائِ به ستاسو نه وړاندې ځي، د بني اسرائيلو خدائِ پاڪ به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوي.

کړېدلي خدمت کونکي

۱۳) گوري، زما خدمت کونکي به په خپل کار کښي کامياب شي، د هغه به پېر زيات عزت کيږي. ۱۴) خو کله چې بي هغه وليدو نو پېر خلق حېران شول، د هغه شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نه ښکارېدو. ۱۵) اوس به پېر قومونه هغه ته حېران شي، او د هغه په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نه وځي. ځکه چې هغوي به هغه څه وگوري چې د څه ورته وييلې شوي نه وي، او هغوي به په هغه څه پوهه شي د څه چې بي اورېدلي نه وي.

۱) زمونږ په پيغام چا يقين کړې دي؟ مالڪ خدائِ خپل قوت په چا ظاهر کړې دي؟ ۲) د مالڪ خدائِ په وړاندې زما خدمت کونکي داسې وده وکړه لکه څنگه چې يو نرم تبغ په زمکه جرړې نيسي. هغه څه شان شوکت او حُسن نه لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړې وي. او نه په کښي څه داسې کشش وو چې مونږ يې متاثره کړې وي. ۳) خلقو هغه ته سپک وکتل او هغه يې رد کړو، هغه د درد او کړاو سره مخ شو. او خلقو به هغه ته دومره سپک کتل چې مخ به يې ترينه اړولو. مونږ د هغه هيڅ قدر نه کولو. ۴) خو بې شکه چې هغه زمونږ بيماري او کمزوري اوچتي کړې. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چې هغه له سزا ورکړې شوه، او دا چې خدائِ پاڪ هغه وهلو او د هغه د گناهونو سزا يې ورکړه. ۵) خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمی شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخني کړې شو. چې کومه سزا

ورڪريءَ شوه نو د هغي په وجه مونږ ته شفا ملاو شوه، هغه چې كوم وهل وخورل نو د هغي په وجه مونږ روغ شو. (۶)

مونږ ټول د ورکو گڼو په شان يو، مونږ د خدائى پاك د لاري نه اورېدلى يو. هر يو كس په خپله مخه روان دى. خو بيا هم مالِك خدائى زمونږ د ټولو گناهونه په هغه باندې واچول. (۷) هغه باندې ظلم زياتې وشو، خو هغه په خوله باندې هيڅ هم ونه وئيل. لكه چې يو گڼور د حلالولو دپاره بوتلې شى، لكه چې يوه گڼه د وړي كلولو والا په مخكښې خاموش وي، نو هم هغه شان هغه د خولې نه يوه خبره هم نه ويستله. (۸) هغه په دروغه مجرم وگرځولې شو او بوتلې شو. او هيچا د دې پرواه ونه ساتله چې هغه بې اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمكې نه لرې كړې شو. خو هغه زما د خلقو د گناه په وجه ووژلې شو. (۹) د هغوى اراده وه چې د بدعمله خلقو سره بې ښخ كړي، خو هغه د مالداره سړي په قبر كښې كېښودلې شو، خو هغه هيڅ جرم هم نه وو كړې او نه يې څوك دوكه كړى وو. (۱۰) خو دا د مالِك خدائى رضا وه چې هغه وهله شى، او درد ورته ملاو شى. كله چې د هغه ژوند د گناه دپاره كفاره شى، د هغه به پېر اولاد وي. هغه به يو اوږد عمر تېر كړي، او د هغه په ذريعه به د مالِك خدائى مقصد پوره شى. (۱۱) كله چې هغه وگوري چې د هغه د مصيبت اوچتولو په وجه هغه څه حاصل كړى دى، نو هغه به مطمئن شى. زما صادق خدمت كوونكې به پېر خلق صادقان كړي، ځكه چې هغه به د هغوى گناهونه اوچت كړي. (۱۲) نو زه به هغه له د عزت مقام وركړم، او زه به د زورورو سره مال غنيمت تقسيم كړم، ځكه چې هغه خپل ځان مرگ ته حواله كړو او هغه په باغيانو كښې حساب كړې شو. د پېرو خلقو گناه بې واخستله او د بدعملو د گناه معافى يې وغوښتله.

د امن و امان ابدى لوظ

۵۴ (۱) مالِك خدائى فرمائى، ”اے شنېدې ښځې د چا چې اولاد نشته. د خوشحالى نه چغې ووهه، د خوشحالى نه سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نه دې تېر كړې. ولې چې د شنېدې ښځې بچى اوس د واده شوې ښځې نه زيات دى. (۲) تاسو چې په كومه خېمه كښې اوسېږئ هغه لويه كړئ او پرېدې يې خورې كړئ، بچت مه كوئ، د خېمې پرې اوږده كړئ او مورې يې كلك كړئ. (۳) ځكه چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خواره كړئ، ستاسو اولاد به قومونه فتح كړي او چې كوم ښارونه خوشى دى نو هغه به دوباره آباد كړي. (۴) يرېږئ مه، تاسو به نور د شرم سره نه مخ كېږئ. شرمېږئ مه، تاسو به نه بې عزته كېږئ. ته به خپل د ځوانى شرم هېر كړې او د كوڼېدو رسوائى به ستا د ذهن نه ختمه شى. (۵) ځكه چې ستاسو خالق به ستاسو خاوند وي، د هغه نوم مالِك خدائى رب الافواج دى. د بنى اسرائيلو مقدس ذات ستاسو خلاصونكې دى، هغه د ټولې دنيا خدائى پاك دى. (۶) مالِك خدائى به تاسو بيا راوغواړي داسې لكه چې خاوند ښځه پرېښي وي او سخته پرېشانه وي. تاسو د داسې ښځې په شان يئ چې ځوانه واده شوى وي او خاوند رد كړې وي. ستاسو خدائى پاك داسې فرمائى، (۷) د يوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس پېر لوى رحم سره به تاسو بيا راجمع كړم. (۸) ما د غصې په تاو كښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زه به تل په مينې سره په تاسو رحم كوم.“ ستاسو خلاصونكې مالِك خدائى داسې فرمائى. (۹) ”لكه څنگه چې د نوح په وخت كښې ما وعده كړې وه چې بيا به هيڅكله په زمكه داسې سېلاب نه راځي. نو هغسې ما قسم كړې دى چې زه به بيا تاسو ته نه غصه كېږم، او نه به تاسو رټم. (۱۰) اگر كه غرونه لرې كړې شى او غونډۍ غېبې شى، خو زما وفاداره مينه به ستاسو سره هيڅكله نه ختمېږي، او زما د امن لوظ به هيڅكله تاسو سره نه ختمېږي.“ هغه مالِك خدائى داسې فرمائى څوك چې په تاسو رحم كوي.

﴿١١﴾ مالک خُدائ فرمائی، ”اے یروشلمہ، پہ تا سخت طوفان تہر شو او ہیچا ہم تسلی درنہ کرے شوہ. زہ بہ تا د قیمتی کائو نہ بیا آباد کریم او ستا بنیادونہ بہ د نیلم کائو نہ بیا جوہ کریم. ﴿١٢﴾ ستا منارې بہ زہ د خُلبدونکو عقیقو نہ جوہ کریم، ستا دروازې بہ د پرقہدونکو لعلونو نہ جوہ کریم، او ستا دہوالونہ بہ د قیمتی کائو نہ جوہ کریم. ﴿١٣﴾ زہ پہ خپلہ بہ ستاسو ټولو بچو تہ بنودنہ کوم، او هغوی بہ خبر خہریت سرہ وی. ﴿١٤﴾ ستا د بادشاہت بنیاد بہ پہ انصاف باندې وی، د ظلم زیاتی نہ بہ پہ امان یې، نہ بہ تہ یربړې، او نہ بہ یرہ تا تہ نزدې راخی. ﴿١٥﴾ کہ خوک پہ تاسو باندې حملہ کوی نو دا بہ زما د طرف نہ نہ وی. نو هر خوک چې ستاسو خلاف جنگ کوی هغه بہ شکست خوری. ﴿١٦﴾ ما لوہار پیدا کرے دے، خوک چې د هوا پہ ذریعہ سکارہ گرموی او وسلہ جوہوی. د تباہی دپارہ ما تباہ کار ہم پیدا کړی دی. ﴿١٧﴾ داسې وسلہ بہ نہ وی چې تاسو تہ ضرر ورسوی، او خوک چې پہ تاسو الزام لگوی نو تاسو بہ د هغوی خولې بندې کړئ. د مالک خُدائ خادمان بہ د دې فائدو نہ خوند اخلی، زہ بہ د هغوی حق خرگند کریم.“ مالک خُدائ داسې فرمائی.

د خُدائ پاک د رحم دعوت

﴿١٨﴾ مالک خُدائ فرمائی، ”هر خوک چې تری وی، راشی اوبہ وخبني. خوک چې مال دولت نہ لری، نو راشی، واخلی او وې خوری. راشی، مے او پئ واخلی، دا مفت دی. ﴿١٩﴾ چې پہ خہ باندې تاسو نہ مپړی نو پہ هغې باندې پبسي ولې خرچ کوی؟ چې فائدہ نہ درکوی نو پہ هغه خوراک پبسي ولې ورکوی؟ غور سرہ ما تہ غور شئ او نبہ خوراک کوی. تاسو بہ د پپرو مزیدارو خوراکونو نہ خوند واخلی. ﴿٢٠﴾ اوس غور ونیسئ او ما له راشی، نو تاسو بہ ژوندی اوسئ. زہ بہ تاسو سرہ یو نہ ختمېدونکے لوظ وکریم او زہ بہ تاسو له هغه نہ ختمېدونکې مينه درکړم چې ما یې د داؤد سرہ لوظ کرے وو. ﴿٢١﴾ گورہ، ما هغه د قومونو گواہ جوہ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوہ کړو. ﴿٢٢﴾ اوس بہ تاسو د بل مُلک هغه قومونہ راوغوړئ، چې پہ یو وخت کبني هغوی تاسو نہ پېژندی، خو اوس بہ هغوی پہ منډہ منډہ تاسو له راشی. زہ مالک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، د بنی اسرائیلو مقدس ذات بہ دا هر خہ وکریم، او تاسو له بہ عزت درکړم. ﴿٢٣﴾ د مالک خُدائ لټون وکړئ کله چې هغه موندے شئ، هغه تہ آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ﴿٢٤﴾ بدعملہ خلق دې خپلې د ژوند طریقې بدلې کړی او شریپسند دې خپل خیالونہ بدل کړی. او هغوی دې مالک خُدائ زمونږ خُدائ پاک تہ راوگرخی، نو هغه رحم کوونکے دے او کولاو زړہ سرہ معاف کوی.“ ﴿٢٥﴾ مالک خُدائ فرمائی، ”زما خیالونہ ستاسو د خیالونو پہ شان نہ دی، او زما لارې ستاسو نہ بدلې دی. ﴿٢٦﴾ لکه څنگہ چې آسمانونہ د زمکې نہ اوچت دی، نو ہم دغه شان زما لارې او سوچونہ ہم ستاسو نہ اوچت دی. ﴿٢٧﴾ لکه څنگہ چې باران او واورہ د آسمان نہ راوړی او هسې واپس نہ خې بلکې زمکہ اوبہ کوی. دې سرہ فصلونہ راشنہ کیری زمیندار له تخم او اوری له خوراک ورکوی. ﴿٢٨﴾ زما کلام ہم، ہم دغسې دے. چې زما د خولې نہ وځې نو خالی لاس بہ واپس نہ راخی. دا بہ زما مرضی پورہ کوی او پہ هغه هر خہ کبني بہ کامیاب وی د خہ دپارہ چې ما لپرلے وی. ﴿٢٩﴾ تاسو بہ خوشحالی سرہ وځئ، او سلامتی سرہ بہ بوتلے شئ. غرونہ او د غرونو غونډی بہ پہ تېز آواز سندرې وائی، او پہ پتی کبني ټولې ونې بہ د خوشحالی نہ لاسونہ پرقوی. ﴿٣٠﴾ چرتہ چې اوس د غنو بوتی دی نو هلته بہ د سبر ونې راوټوکړی، او د ازغو پہ ځائ کبني بہ د نختر ونې راوټوکړی. دې سرہ بہ د مالک خُدائ نوم تہ جلال ملاوړی، دا بہ د هغه د قدرت او د مینې یو نہ ختمېدونکې نښہ وی.“

۱) مالک خدای خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه څه کوی څه چې صحیح او د انصاف دی، ولې چې زه زر راروان یم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینځ کښې خپل صداقت څرگند کړم. ۲) بختور دی هغوی چې په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوی چې د سبت د ورځې بې حرمتی نه کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بدعملی نه ساتی.“

۳) د پردی ملک کوم خلق چې د مالک خدای منونکی جوړ شوی دی نو هغوی دې ونه وائی چې، ”مالک خدای به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او نه دې خصی وائی چې، ”زه خو اوچ بوټی یم، نه مې بچی شته او نه مستقبل.“ ۴)

مالک خدای فرمائی چې، ”کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوې کوی او هغه کار کوی چې زه ورباندې رضا کېرم او زما په لوظ ټینگ ولاړ وی، ۵) نو زه به هغوی له زما په خپل کور او د هغې چارديواری کښې یو داسې یادگار او نوم ورکوم چې د لویو او زامنو نه به زیات ښه وی. او کوم نوم به چې زه هغوی له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږی نه. ۶) او مالک خدای د پردی ملک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغه منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغه سره مینه کوی او د هغه خدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغه په لوظ ټینگ ولاړ وی، ۷) نو زه به هغوی خپل مقدس غر صیون ته راوړم، او خپل د دُعا کور کښې به د هغوی زړونه د خوشحالی نه ډک کړم. او زه به د هغوی سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللې شی.“

۸) مالک خدای تعالی، چا چې خپل خلق بنی اسرائیلیان د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوی سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اسرائیلو د مشرانو بدعملی

۹) اے ټولو بلاگانو. اے د ځنګل ټولو بلاگانو راشی. او زما خلق لوار تېر کړئ. ۱۰) زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترګو راندۀ دی، او ټول د هیڅ نه هم نه دی خبر. هغوی ټول د ګونګی سپی په شان دی او غپلې نه شی، هسې پراته وی او خوبونه کوی. د هغوی خوب ډېر خوبن دے. ۱۱) هغوی د لالچې سپو په شان دی چې هیڅکله نه مړیږی. باوجود د دې چې هغوی ته شپانه وئیلې شی خو هغوی په هیڅ هم نه پوهیږی. هغوی ټول په خپله مخه روان دی او خپلې گټې پسې ګرځی. ۱۲) هغوی وائی، ”راځئ چې مے واخلو او ځانونه پرې ښه په سور کښې کړو. او سبا به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوو.“

د بُت پرستی په حقله خبردارے

۱) صادق سرے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نه ساتی. دیانتدار خلق د دُنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نه پوهیږی. هیڅوک پرې نه پوهیږی چې صادقان د بدی نه بچ کېدو دپاره دُنیا نه اوچت کړے شوی دی. ۲) څوک چې د خدای پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. ۳) خو اے د کوپګرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیکخوا راشی. ۴) تاسو چا پورې توقې کوی؟ چا ته خپل بوتار وړان کړی او ژبې ورته راوباسی؟ تاسو هم د دوکه بازو او ګناهګارو بچی یئ. ۵) تاسو د بُتانو عبادت داسې کوی چې د هر شین بوټے او د څپرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوی. تاسو د گټو په غارونو کښې او وادیانو کښې خپل بچی قربانی کوی. ۶) د وادیانو هوار کانی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې توپوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوی. ستاسو خیال دا دے څه چې زه

په دې هر څه باندې خوشحالیږم؟ (۷) تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بټانو ته نذرانې پېش کړې دی او ما سره مو بې وفایي کړې ده. (۸) تا د خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بټانو نښې ولگولې. زه دې پرېښودم او د نفرت نه پکو بټانو سره کټ ته اوختې. تا د هغوی سره سودا کړې ده. د هغوی برینډو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی. (۹) ته د زیتونو تېلو، او ډېرو عطرو سره مولک بُت له لارې. د نوی معبودانو پېدا کولو دپاره چې مینه ورسره وکړې تا خپل پیغام وړونکی لرې لرې تر دې چې عالم ارواح پورې دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هیڅکله نه وایئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) ته د چا نه دومره سخت یرېدې چې تا ما ته دروغ ووئیل، نه دې زه یاد کړم او نه دې زما پرواه وکړه؟ زه چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه ته زما نه یرېږې څه؟ (۱۲) زه به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرگند کړم. او دا به ستا هیڅ په ښه نه راځي. (۱۳) کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بټان دې تاسو بچ کړی کته. هوا به هغوی اوچت کړی، د ساه یو پوکې به هغوی یوسی. خو څوک چې په ما ایمان لری نو هغه به د ملک مالک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خدای پاک لوظ

(۱۴) مالک خدای فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تیاره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ. (۱۵) زه هغه مقدس خدای تعالی یم، چې د همېشه دپاره ژوندی یم. زه په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زه د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او تویه گار وی، نو چې داسې زه د هغوی خوشحالی او حوصله بحال کړم. (۱۶) زه به همېشه خپلو خلقو سره جنگ نه کوم، او تل تر تله به ترپنه خفه نه یم. که ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځي، هغه ژوندون ورکونکی ساه چې ما تخلیق کړې ده. (۱۷) د هغوی د بدترین لالچ په وجه زه هغوی ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوی له سزا ورکړه او هغوی مې رد کړل. خو هغوی ضدیان وو او بیا بیا به خپلو لارو ته راواپس کېدل. (۱۸) هغوی چې څه کوی ما هغه لیدلی دی، خو باوجود د دې به زه هغوی ښه کړم. زه به د هغوی رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زه به تسلی ورکوم. (۱۹) زه به د هغوی په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راوړم. که څوک لرې وی او که نزدې وی، نو زه به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زه به ورله شفا ورکوم. (۲۰) خو بدعمله خلق د چېې وهونکی سمندر په شان دی، چې هیڅکله په آرام کېږی نه او چېې یې ځان سره گند گریل راوړی.“ (۲۱) زما مالک خدای فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقیقی روژه

۵۸ (۱) ”په زوره چغې ووهئ، ورو ورو خبرې مه کوئ. د بیگل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اسرائیلو ته د هغوی د گناه او بغاوت په حقله ووايي. (۲) هغوی هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحالیږی. داسې لکه چې هغه یو ډېر صادق قوم وی او د خپل خدای پاک حکمونه یې رد کړې نه وی. هغوی زما ته د انصاف فېصلې غواړی، او داسې څرگندوی چې خدای پاک ته په نزدې راتلو خوشحالیږی. (۳) هغوی وائی، ”کله چې مونږ روژې نیسو نو ته پرې ولې نه خوشحالیږی؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړو او ته هیو توجو نه کوې.“ گورئ، حقیقت دا دے چې کله تاسو روژه نیولې وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې گرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زیاتے کوئ. (۴) د داسې روژې نه څه فائده چې تاسو په کښې جنگ جگړې کوئ؟ که تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نه شی کولے

چي ستاسو آواز به آسمان ته ورسى. (۵) ولي زه داسي روژه خوبنوم څه چي انسان دې په کبني يوي ورځي دپاره خپل ځان عاجز کړي؟ او د لوڅي د پاني په شان خپل سرونه تپت کړي او د تپت په جامو کبني په ايرو دپاسه څملي؟ تاسو دې ته روژه وايي؟ دا ورځ به مالک خدائ ته قبوله وي څه؟ (۶) نه، زه چې څنگه روژه غواړم هغه داسي ده يعنې، د بې انصافي په زنجيرونو کبني راگېر خلق آزاد کړي، د خپلو ماتحتو بوج کم کړي. مظلومان آزاد کړي، هر جغ مات کړي. (۷) اوږي خلق په خپل خوراک کبني شريک کړي، او بې کوره غريبانانو له پناه ورکړي. چا ته چې د جامو حاجت وي نو هغوي له جامي ورکوي او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مه پتېږي. (۸) نو بيا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږي، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شي. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکبني روان وي، او د مالک خدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوي. (۹) نو بيا به تاسو آواز کوئ او مالک خدائ به جواب درکوي، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالک خدائ به فرمائي، ”زه حاضر يم.“ که تاسو ظلم زياتي، بل ته گوته نيول او د چغلي خبري پرېږدي، (۱۰) که تاسو اوږو خلقو له روڼي ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو رڼا په تياره کبني وځلېږي، او چې ستاسو نه گېرچاپېره کومه تياره وي نو هغه به د غرمي په رڼا بدله شي. (۱۱) نو زه به همېشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بيايان کبني به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زه به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د يو داسي باغ په شان يئ چې ډېرې تېرې اوبه لري، د هغه چيني په شان چې هيڅکله نه اوچېږي. (۱۲) او ستاسو هغه پخواني کنيرات به دوباره آباد کړي شي. تاسو به تېرو نسلونو بنيادونه بيا آباد کړي. او بيا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅي دوباره آبادولو والا يادېږي.“

د سبت ورځي د منلو اجر

(۱۳) ”که تاسو د سبت ورځ يعنې زما په مقدسه ورځ کبني کاروبار نه کوئ، او دې ته د خوشحالي ورځ وايي، دا د مالک خدائ مقدسه ورځ گڼي، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نه کوئ او په خپلو فائديو پسې نه گرځي، او فالتو خبري نه کوئ، (۱۴) نو بيا به تاسو د مالک خدائ سره په تعلق لرلو خوشحاله شي. او زه به تاسو له لوي عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماږه کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نيکه يعقوب سره کړي دے. ما، مالک خدائ دا فرمائلي دي.“

د گناه خلاف خبرداري

۵۹ (۱) واورئ، د مالک خدائ لاس دومره وړوکه نه دے چې هغه تاسو بچ کولې نه شي او نه يې غوږ گونډ دے چې ستاسو آواز نه اوري. (۲) خو ستاسو گناه د خدائ پاک او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوي دے. ستاسو گناهونو د هغه مخ ستاسو نه پت کړي دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نه اوري. (۳) ځکه چې ستاسو لاسونه خونې، او ستاسو گوتې په گناه ککړې دي. ستا شونډې دروغزني دي او خوله دې د بدعملي پس پس کوي. (۴) په عدالت کبني څوک هم د انصاف مقدمه نه چلوي، څوک هم د رښتيا دليلونه نه پېش کوي. خلق حقيقت نه خالي خبرو باندې اعتبار کوي او دروغ وائي، هغوي د بدعملي نه اميدواړه شي او بيا ترېنه گناه پېدا شي. (۵) - (۶) هغوي د زهرژنو مارانو په هگو کببني چې بچي ترې راوځي. څوک چې د هغوي هگي وخوري نو مړه شي او چې ماتې شي نو زهرژن مار ترېنه راوځي. دا خلق د جولا جال جوړوي او داسې کپړه ترې جوړوي چې هيڅ د کار نه وي. هغه کپړه چې هغوي جوړه کړه خپل ځان پرې پتولې نه شي. د هغوي عملونه هم د گناه دي، او ظلم زياتي د هغوي کار دے. (۷) بدعملي له هغوي په منډه ځي، او د بې گناه وينې تويولو

دپاره تېزی کوی. د هغوی خیالونه د گناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباهی او بربادی کوی. (۸) نه هغوی د امن لار پېژنی او نه د هغوی په لارو کښې انصاف شته. هغوی خپلې لارې کرې وړې جوړې کرې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه امن نه پېژنی.

د خلقو د گناه اقرار کول

(۹) نو ځکه انصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې یو، خو گوره صرف تیاره راته ښکاری. مونږ د سپینې رڼا په امید کښې یو خو په تکه توره تیاره کښې گرځو. (۱۰) او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلومو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نه لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مرو په شان یو. (۱۱) مونږ ټول لکه د مېلوگانو غورېږو، لکه د کونټرو غورغور کړو، مونږ د انصاف په انتظار کښې یو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې یو خو دا زمونږ نه لرې دے. (۱۲) زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار یو. (۱۳) مونږ د مالک خدای خلاف بغاوت کړے دے او د هغه مو انکار کړے دے، مونږ خپل خدای پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. (۱۴) انصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتیا د ښار په چوک کښې تیندک خوړلو سره راپرېوته، او دیانتداری ورته ورداخلېدے نه شی. (۱۵) رښتیا هیڅوک هم نه وائی، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کیري. مالک خدای دا ولیدل او هغه په دې نارضا وو چې انصاف نشته. (۱۶) هغه وکتل چې هیڅوک هم نه وو، هغه حبران شو چې د خلاصی والا څوک هم نه وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بیا د هغه خپل لاس هغه له خلاصون ورکړو، او د هغه صداقت د هغه مدد کولو. (۱۷) هغه صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپۍ یې په سر کړه. د بدل جامې یې واغوستې او د غېرت ځادر یې ځان نه تاو کړو. (۱۸) هغه به خپلو دشمنانو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکړی. د هغه غضب به د هغه په مخالفینو راگزار شی. هغه به د دنیا تر آخری سره پورې دوی له سزا ورکړی. (۱۹) نو بیا به د نمرېپرواته په طرف خلق د مالک خدای د نوم نه یریري او نمرخاته په طرف خلق به د هغه د نوم جلال بیانوی. ځکه چې هغه به د یو تېز سېلاب په شان په هغوی راشی لکه چې د مالک خدای باد راروان کړے وی. (۲۰) مالک خدای فرمائی چې، ”یو خلاصونکے به صیون ته راځی، د یعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوړی. (۲۱) او ترڅو چې زما خبره ده نو زه به هغوی سره یو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خوله کښې اچولے دے، هغه به هیڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوی د اولاد د خولې نه لرې نه شی. دا د مالک خدای وینا ده او تر همیشه همیشه پورې به هم داسې وی.“

د یروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

۶۰ (۱) پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نور راغلے دے، او د مالک خدای جلال په تا ځلېدے دے. (۲) گورئ، داسې لکه چې په زمکه تیاره خوره وی او قومونه تکی تورې تیاره لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالک خدای نور ځلېږي او د هغه جلال به ستا دپاسه ښکاری. (۳) قومونه به ستا نور له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی. (۴) خپل ځان نه گېرچاپېره نظر واچوه او وگوره، هغوی ټول راغونډیږي او تا له راځی. ستا زامن به د لرې لرې نه راشی، او ستا لویه به په غېږ کښې راوستلے شی. (۵) بیا به ته دا وگورې او خوشحاله به شی، ستا زړه به غټ شی او د خوشحالی

نه به درزپړی. ځکه چې د لرې مُلکونو خزاني به تا له راوړې شې، او د قومونو دولت به تا له راشی. ﴿٦﴾ د اوبسانو غټې قافلې به تا له راشی، د میدیان او عیفة نه به اوبسان راشی. هغوی به د شيبا نه راشی او سره زر او خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالک خُداى ثناء صِفَت به کوی. ﴿٧﴾ د قیدار ټولې گډې چېلې به تا له راوستې شې، او د نبايوت ټول گپان به ستا خدمت دپاره حاضر کړې شې. زه به په قربان گاه د هغوی قربانيانې قبولې کړم او خپلې عبادتخاني له به شان او شوکت ورکړم. ﴿٨﴾ دا څوک دی چې د وريځې په شان رالوځی، لکه چې گوگوشکې چالې ته راروانې وی؟ ﴿٩﴾ دا د ترسیس سمندری جهازونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزیرې په ما یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوی د سرو زرو او سپینو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راوولی، او داسې به ستا د مالک خُداى د نوم درناوې وشې، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغه تا له شان او شوکت درکړې دے. ﴿١٠﴾ د پردی مُلک خلق به ستا دپوالونه بیا جوړ کړی، او د هغوی بادشاهان به ستا خدمت کوی. ما په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زه خپل فضل سره په تا رحم وکړم. ﴿١١﴾ ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه او ورځ به دا نه بندپړی، ځکه چې د قومونو مال دولت او د هغوی گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار ته دننه راوستل شې. ﴿١٢﴾ خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا خدمت نه کوی نو هغوی به برباد شې، هغوی به په مکمل طور تباه شې. ﴿١٣﴾ د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د نختر، د سُنْدل او د سیر ونې به تا له راشی چې زما کور ښائسته کړې شې او داسې به زه خپل کور له جلال ورکوم. ﴿١٤﴾ کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتې کولو نو د هغوی اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټپړی. هر چا چې ستا سپکاوې کړې دے نو هغه به ستا پښو ته ټیټپړی. هغوی به تا ته ”د مالک خُداى ښار“ یا ”د بنی اسرائیلو د مقدس ذات صیون“ نوم اخلی. ﴿١٥﴾ اول ته رد کړې شوې وې او خلقو به تا نه نفرت کولو، او نه به څوک په تا کښې تېرېدل. خو اوس به زه تا د همېشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو دپاره به د خوشحالی ځای یې. ﴿١٦﴾ طاقتور بادشاهان او زورور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې ته یو ماشوم یې او د ملکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولگي چې زه مالک خُداى ستاسو خلاصونکې، حفاظت کوونکې د بنی اسرائیلو طاقتور حکمران یم. ﴿١٧﴾ زه به ستا زېر په سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرگی په زېرو او کانی په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ کړم. ﴿١٨﴾ ستا په مُلک کښې به نور د ظلم زیاتې، تباهی او بربادې ذکر قدرې نه کپړی. ته به خپلو دپوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدونننوم اخلې. ﴿١٩﴾ تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نه وی او د شپې به درته د سپورمې ضرورت نه وی، ځکه چې مالک خُداى به ستاسو نه ختمېدونکې رڼا وی او خُداى پاک به ستاسو جلال وی. ﴿٢٠﴾ ستا نمر به هیڅکله نه پرېوځی او نه به دې کله سپورمې کوزپړی. ځکه چې مالک خُداى به ستا ابدی نُور وی، او ستا د غم ورځې به ختمې شې. ﴿٢١﴾ ستا د قوم ټول خلق به صادقان وی، او هغه مُلک به د همېشه دپاره د هغوی په قبضه کښې وی. ما هغوی په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان کړلی دی، ترڅو خپله لوئی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ﴿٢٢﴾ ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم په شان لویه شې. په مقرر وخت به زه داسې وکړم. زه مالک خُداى یم.

د بچ کېدو زېرې

٦١ ﴿١﴾ د مالک خُداى روح په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړې یم، او دې له یې رالېږلې یم چې غریبانانو ته زېرې ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادى ورکړم. ﴿٢﴾ هغه زه د دې دپاره رالېږلې یم چې د مالک خُداى د برکت نه پک کال اعلان وکړم، او د خُداى پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده چې ټولو ماتم کوونکو ته تسلی ورکړم. ﴿٣﴾ څوک چې په صیون کښې ماتم کوی نو هغوی له به د ایرو په ځای ښائسته تاج ورکړم،

او د غم په ځای به خوشحالی ورکړم، او د پرېشانی په ځای به حمدوثناء ورکړم. هغوی به په خپل صداقت کېني د څېړی د داسې ونو په شان وی چې مالک خدای په خپله د خپل جلال دپاره کړلی وی. (۴) هغوی به پخوانی کنډرات بیا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به وکړی کوم چې ډېره موده مخکېني تباہ شوی ؤو. هغوی به هغه تباہ شوی ښارونه بیا قائم کړی کوم چې تر ډېرو نسلونو پورې غېر آباد ؤو. (۵) د نورو ملکونو خلق به ستاسو خدمت کوی. هغوی به ستاسو د رمو خیال ساتی، ستاسو پټو کېني به یوه کوی او ستاسو د انگورو د باغونو خیال به ساتی. (۶) په هغه وخت به تاسو د مالک خدای امامان یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خدای پاک خادمان وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلي او د هغوی نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې وهی. (۷) د بې عزتی او سپکاوی په ځای به تاسو ته یو په دوه عزت درکړی شی. په خپل ملک کېني به تاسو د مال دولت یو په دوه حصه دار یی، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره وی. (۸) مالک خدای فرمائی، ”زه د انصاف سره مینه کوم او زه د غلا او بدی نه نفرت کوم. زه به وفاداری سره خپلو خلقو له د هغوی اجر ورکړم او د هغوی سره به د همېشه دپاره یو لوظ وکړم. (۹) د هغوی نسل به په قومونو کېني او د هغوی اولاد به په اُمتونو کېني مشهور شی، هر څوک چې هغوی وگوری نو پته به ورته لگی چې دا هغه خلق دی چا له چې مالک خدای برکت ورکړی دے.“ (۱۰) زه په مالک خدای کېني ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خدای پاک په تعریف کېني د خوشحالی سندرې وائی. ځکه لکه څنگه چې د واده زلمی د واده په جوړه کېني او ناوې په کالو ځان سنگار کړی وی داسې مالک خدای زه د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کېني رانغېستے یم. (۱۱) لکه څنگه چې زمکه شینکے راتوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خدای تعالی خلق صداقت ته جوړ کړی او دوی به د ټولو قومونو په مخکېني د هغه ثناء او صفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ (۱) د صیون د خاطرې به زه غلے نه کېنېم، د یروشلم د خاطرې به زه تر هغې پورې آرام نه کوم چې د هغې صداقت د سحر د رڼا په شان ونه ځلېږی او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونه ځلېږی. (۲) قومونه به ستا صداقت ویني، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت وگوری. او تا ته به یو نومې نوم درکړی شی، یو داسې نوم چې مالک خدای به په خپله خوله درباندي اېښی وی. (۳) نو ته به د مالک خدای په لاس کېني د شاندار تاج په شان یی او د خپل خدای پاک په لاس کېني به د شاهي پټکی په شان یی. (۴) تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلے شوے ښار“ نوم نه شی اخستلے، او نه به ستا زمکې ته ”خوشے ملک“ نوم اخستلے شی. ستا نوم به ”د خدای پاک د خوشحالی ښار“ او ”د خدای پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالک خدای ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. (۵) لکه څنگه چې یو زلمی یوې پېغلې سره واده کوی، نو داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنگه چې د واده زلمی د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خدای پاک به ستا نه خوشحاله وی. (۶) اے یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوی به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالک خدای ته دُعا کوئ هیڅ آرام مه کوئ. (۷) او مه مالک خدای آرام ته پرېږدئ ترڅو چې هغه یروشلم قائم کړی نه وی او د دُنیا دپاره یې د فخر باعث جوړ کړی نه وی. (۸) مالک خدای په خپل ښی لاس او زورور میت باندي قسم خوړلے دے او لوظ یې کړے دے چې، ”زه به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نه خوروم، او نه به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی ملک خلقو باندي څښوم. (۹) خو چا چې دا غله ربېلې وی نو هغوی به دا خوری او د مالک خدای ثناء صفت به کوی. او چا چې دا انگور راتول کړی وی نو هغوی به په خپله د دې شراب د مالک خدای د کور په دربار کېني وڅښی.“ (۱۰) بهر لار شی، د ښار دروازو نه بهر لار شی. او چې

کوم خلق واپس راځي نو د هغوی دپاره یو سرک جوړ کړئ. یو لوی سرک تیار کړئ، د دې نه کانی لرې کړئ. یوه جنیا ولگوي چې قومونو ته پته لگي. (۱۱) گورئ، مالک خدای ټولې دنیا ته دا اعلان کوي، ”د صیون لور ته ووايي چې گورئ، ستاسو خلاصون راتلونکې دے. گورئ، د هغه اجر د هغه سره دے، او د هغه انعام د هغه نه مخکېني مخکېني روان دے.“ (۱۲) هغوی ته به ”مقدس خلق“ او ”د مالک خدای بچ کړې شوی خلق“ نوم اخستلے شی. او یروشلم ته به ”غوره کړې شوے ښار،“ ”هغه ښار چې پرېښودے شوے نه وی“ نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالک خدای فتح

۶۳ (۱) دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې جامې یې اغوستې دی او د بصره ښار نه راروان دے؟ دا څوک دے چا چې د رعب شاهي لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زه یم، چې د صداقت اعلان کوم، او د بچ کولو طاقت لرم.“ (۲) ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انگورو نچوړولو سره سرې شوې وی. (۳) ”ما یواځې انگور نچوړ کړی دی، په قومونو کېني هيڅ څوک هم ما سره نه وو. ما په غصه کېني هغوی نچوړ کړی دی او د قهر نه پرې گرځېدلے یم. د هغوی د وینې دارې زما په کپرو پرېوتې دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. (۴) ځکه چې هغه وخت راغلے دے چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلے دے چې هغوی په بیعه واخلم. (۵) زه حبران شوم چې هيڅوک نه وو چې خلاصے یې کړے وے او د مظلومانو مدد یې کړے وے. نو زه پخپله ورواندې شوم چې هغوی د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. (۶) ما په خپله غصه کېني قومونه چڼي او نشه کړل او د هغوی وینه مې په زمکه توئ کړه.“

په آزادېدو د مالک خدای ثناء صفت

(۷) زه به د مالک خدای د نه ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څه چې هغه زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زه د هغه ثناء صفت کوم. هغه چې بنی اسرائیلو سره بې شمېره ښېگړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغه د خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. (۸) هغه وفرمائیل، ”دوی زما خپل خلق دی، یقیناً چې هغوی به ما سره دوکه نه کوی.“ او هغه د هغوی خلاصونکے جوړ شو. (۹) هغه د هغوی په ټولو تکلیفونو کېني شریک شو. او هغوی هغه فرېښتې بچ کړل کومه چې د خدای پاک د حضور نه ورغلې وه. د خپلې مینې او زړه سواندی له وجې یې هغوی په بیعه واخستل، او ټوله پخوانی زمانه کېني یې هغوی اوچت کړی وو او گرځول یې. (۱۰) خو هغوی د هغه خلاف سرکشی وکړه او د هغه مقدس روح یې خفه کړو. نو مالک خدای د هغوی دشمن شو او د هغوی خلاف یې جنگ وکړو. (۱۱) بیا هغوی ته هغه تېره زمانه رایاده شوه کله چې موسی د خپلو خلقو د مصر نه راوتو کېني رهنمائی کوله. هغوی چغه کړه، ”هغه چرته دے چا چې بنی اسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسی د هغوی شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغه د خلقو په مینغ کېني وی؟ (۱۲) هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرگند کړو کله چې موسی خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوی په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان یې د همېشه دپاره مشهور کړو؟ (۱۳) هغه چرته دے چا چې د سمندر ببخ کېني د دوی په تېرېدو کېني رهنمائی وکړه؟“ هغوی لکه د ښو آسونو په شان وو چې په صحرا کېني تېز روان وو او هيڅ تیندکونه یې نه خوړل. (۱۴) لکه څنگه چې څاروی د آرام وادی ته کوزېږي، داسې د مالک خدای روح هغوی له آرام ورکړو. مالک خدای خپل خلق بوتلل او د هغه د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توپي دُعا

۱۵) اے مالِکِ خُدايه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چې تۀ د پاکوالي او جلال سره اوسېږي. ستا غېرت او ستا طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردۍ نه محروم پاتې شو. ۱۶) هم تۀ زمونږه پلار يې. اگر که ابراهيم او يعقوب مونږ خپل نه گڼي، خو بيا هم مالِکِ خُدايه، هم تۀ زمونږه پلار يې، د پخوا نه تۀ زمونږ بچ کوونکے يې. ۱۷) اے مالِکِ خُدايه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه واورو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا نه نۀ یرېږو؟ د خپلو خدمت کوونکو د خاطرې راوگرځه، د هغه قبيلو د خاطرې چې ستا ميراث دے. ۱۸) ستا مقدس خائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباہ کړے دے. ۱۹) کله کله خو داسې بشکاري لکه چې مونږ هېو ستا خلق نه ؤو او نه کله ستا د خلقو د نوم پورې تړلې يو.

۶۴

۱) اے، چې تۀ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو غرونه به تا وگوري او ستا په وړاندې به په رېږدېدو شي. ۲) لکه څنگه چې اور لرگي سيزي او اوبۀ خوټکوي، نو ستا راتگ به قومونه ولړزوي. بيا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتيا پته ولگي. ۳) پخوا کله چې تا يروونکي کارونه وکړل چې مونږ يې هيڅ توقع نه کوله، نو تۀ داسې راکوز شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لږزان شول. ۴) د پخوا نه تۀ ستا په شان خُداي پاک چا ليدلے دے او نۀ يې اورېدلې دي، صرف تۀ هغه خُداي يې چې د هغوي مدد کوې څوک چې ستا په انتظار کېنې وي. ۵) تۀ هغه خلقو ته هرکله وائې څوک چې په خوشحالي سره د صداقت کارونه کوي او ستا په لار ځي. گوره، تۀ مونږ ته غصه وې، خو مونږ گناه نۀ پرېښودله، چې د پېرې زمانې نه مونږ په گناه کېنې بوخت يو، نو څنگه به بچ شو؟ ۶) مونږ ټول د هغه سړي په شان يو څوک چې ناپاک وي، او زمونږ ټول ښۀ عملونه د پليټې کېږي په شان دي. مونږ د خزان د پايو په شان مړاوي شو او راپرېږو، او زمونږ گناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارو کړي. ۷) هيڅ څوک هم ستا نوم نۀ اخلي او نۀ تا ته د رحم سوال کوي. تا زمونږ نه مخ اړولے دے او مونږ دې زمونږ د گناه په حواله کړې يو. ۸) خو اے مالِکِ خُدايه، تۀ زمونږ پلار يې. مونږ د خټې په شان يو او تۀ د کُلال په شان يې. تا مونږ جوړ کړي يو، ۹) مونږ ته سخت مۀ غصه کېږه او زمونږ گناه د همېشه دپاره ياده مۀ ساته. مونږ ته وگوره، مونږ تا ته مټ کؤو، او گوره مونږ ټول هم ستا خلق يو. ۱۰) ستا مقدس ښارونه تباہ شوي دي، د صيون نه بيابان جوړ شوي دے، او د يروشلم نه کنډر جوړ شوي دے. ۱۱) او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې زمونږ پلار نيکۀ ستا ثناء صفت کولو، اور سيزلے دے. او زمونږ د خوښې ټول ځايونو نه کنډر جوړ شوي دے. ۱۲) اے مالِکِ خُدايه، د دې هر څۀ باوجود به تۀ زمونږ مدد نه انکار کوې څۀ؟ خاموش به يې او بې انتها سزا به راکوې؟

د سرکشۍ دپاره د خُداي پاک سزا

۶۵

۱) مالِکِ خُداي فرمائي، ”ما خپل ځان هغوي ته څرگند کړو چا چې زما تپوس نۀ کولو، او په هغوي مې ځان پېدا کړو چا چې زما لټون نۀ کولو. ما وئيل چې، زۀ حاضر يم، زۀ حاضر يم. خو بيا هم دې قوم زما نوم نۀ اخستلو. ۲) ما ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاي نيولي ؤو. خو هغوي په خپلو غلطو لارو ځي او گډو وډو خيالونو پسې گرځي. ۳) هغوي مسلسل زما په وړاندې زما بې ادبي کوي. هغوي په مقدسو باغونو کېنې قربانيانې پېش کوي او د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خوشبويي سوزوي. ۴) هغوي په قبرستان کېنې کېښي او په پټو ځايونو کېنې شپې تېروي. هغوي د خنزير غوښه خوري، او د حرام خوراک ښوروا د هغوي په لوبښو کېښي وي. ۵) او بيا دوي يو بل ته وائي، ”ما ته مۀ رانزدې کېږه

گنې ما به پليت كړې. زه ستا نه زيات مقدس يم.“ داسې خلق زما په سپېرمو كېنې د بدبوئ په شان دى، د داسې خراب بوئ په شان چې هيڅكله نه ختمېږي. (۶) گورئ، دا زما په وړاندې ليكلې شوى دى، زه به غلې نه پاتې كېږم او هغوئ له به پوره پوره سزا وركوم. او، بې شكه زه به هغوئ نه بدله اخلم.“ (۷) مالِك خُدائ فرمائى، ”هغوئ ته به نه صرف د خپلو گناهونو بلكې د پلار نيكه د گناهونو سزا به هم ورته ملاوېږي. ځكه چې هغوئ په غرونو كېنې خوشبويانې سوزولې دى او زما بې ادبې يې كړې ده. نو ځكه به هغوئ له پوره پوره سزا وركړم.“ (۸) مالِك خُدائ فرمائى، ”ترڅو پورې چې په انگورو كېنې لږ رس پاتې وي نو خلق وائى، چې دا مه ضائع كوئ، ځكه چې په دې كېنې څه نه څه شته چې باعث بركت دى. زه به بنى اسرائيلو سره هم داسې كوم. د خپلو خادمانو د خاطرې به زه ټول نه تباه كوم. (۹) زه به يعقوب او يهودا له داسې اولاد وركړم چې زما غرونه به قبضه كړي. زما غوره كړې شوى به د دې وارثان شى او زما خدمت كوونكى به هلته اوسېږي. (۱۰) د شارون په مېدان كېنې به گډې چېلې څرى او د مصيبت په وادى كېنې به څاروى آرام كوى. دا به زما د هغه خلقو دپاره وي چې څوك زما لټون كوى. (۱۱) خو تاسو چا چې مالِك خُدائ ته شا كړه او زما مقدس غر مو هېر كړو، چا چې د قسمت معبود ته دسترخوان وپړ كړو او د بخت معبود ته مو د ميو جامونه پك كړل، (۱۲) اوس به زه توره ستاسو په قسمت كړم. تاسو ټول به د حلالونكى په وړاندې ټيټ شئ، ځكه چې كله ما آواز دركړو، نو تاسو جواب رانه كړو، او چې كله مې درسره كلام كولو، نو تاسو نه اورېدو. او زما د سترگو په وړاندې تاسو قسداً گناه كوله او هغه څه به مو كول د څه چې تاسو ته پته ده چې زه ترې نفرت كوم.“ (۱۳) نو ځكه مالِك خُدائ تعالى فرمائى، ”زما خادمان به خوراك كوى خو تاسو به اوږى يئ. زما خادمان به خوشحالى كوى خو تاسو به غمژن او په شرم پټ يئ. (۱۴) زما خادمان به د خوشحالى سندرې وائى، خو تاسو به په مايوسى او غمژن زړه سره ژړا كوئ. (۱۵) زما د غوره كړې شوو خلقو په مينځ كېنې به ستاسو نوم لعنتى وي، ځكه چې مالِك خُدائ به تاسو تباه كړي. او خپلو حقيقي خادمانو له به يو بل نوم وركړي، (۱۶) نو چې په ملك كېنې هر څوك هم د برکت دُعا غواړي نو هغه به د رښتياو خُدائ پاك په نوم برکت غواړي. هر څوك هم چې قسم كوى نو هغه به د رښتياو خُدائ پاك په نوم قسم خوري. ځكه چې د تېرې زمانې تكليفونه به هېر كړې شى. او زما د سترگو نه به پناه شى.“

نومې مخلوق

(۱۷) ”گورئ، زه نوى آسمانونه او نوې زمكه جوړوم. د تېرې زمانې څيزونه به نه شى يادولې، او نه به په خيال خاطر كېنې راځي. (۱۸) خوشحاله شئ، او زه چې څه پېدا كوم نو په هغې همېشه خوشحالى كوئ. گورئ، زه به يروشلم د خوشحالى ځائ جوړ كړم، او د هغې خلق به د خوشحالى سبب وي. (۱۹) زه پخپله به په يروشلم خوشحالى كوم، او د هغې په خلقو به خوشحاله يم. په هغې كېنې به نور د ژړا شور او د پرېشاني چغې نه شى اورېدې. (۲۰) واړه ماشومان به نور په كم عمر كېنې نه مړى او ټول خلق به اوږده عمرونه تېروي. د چا عمر چې صرف سل كاله وي نو هغه به هم ځوان گڼلې شى. او څوك چې د سلو كالو نه مخكېنې مړ شى نو هغه به لعنتى گڼلې شى. (۲۱) خلق به كورونه جوړوي او په خپله به په كېنې اوسېږي، د انگورو باغونه به كرى او په خپله به يې خوري. (۲۲) بيا به داسې نه وي چې د كور جوړولو نه پس به بل څوك پكېنې اوسېږي، او د باغ لگولو نه پس به بل څوك د دې مېوه خوري. زما د خلقو عمرونه به د ونو په شان اوږده وي. او زما غوره كړې شوى به د خپل محنت څيزونو نه بڼه خوند اخلي. (۲۳) د هغوئ خوارى به بې ځايه نه وي او د هغوئ بچى به د افت سره نه مخ كېږي. ځكه چې هغوئ به د مالِك خُدائ بختور خلق وي، هغوئ او د هغوئ اولاد به برکتناك وي. (۲۴) د دې نه مخكېنې چې هغوئ ما له آواز راكړي زه به جواب وركړم. هغوئ به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې كوى چې ما به د هغوئ دُعاگانې قبولې كړې وي. (۲۵) شرمخان او گډې به يو ځائ خوراك كوى، زمريان به د څاروو په شان بوس

خوری او ماران به خاورې خوری. زما په مقدس غر، صیون باندې به نۀ خۀ غلط کار کیری او نۀ به چا ته خۀ نقصان رسی. ما، مالک خُدائِ دا فرمائیلی دی.“

د مالک خُدائِ د قوم عدالت کول

۶۶

۱) مالک خُدائِ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بیا هغه کور چرته دے چې تاسو

بې زما دپاره جوړوئ؟ هغه خُائِ کوم دے چرته به چې زۀ آرام کوم؟“ ۲) مالک خُدائِ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر خۀ

جوړ کړل، نو بیا دا په وجود کښې راغلل. زۀ د هغه خلقو خیال ساتم څوک چې عاجزان او تویه کوونکی دی، او زما د کلام

په وړاندې د یرې نه ربردی. ۳) خو څوک چې غوږیے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې یو

گډوډرے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د یو سپی څپت مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے

لکه چې د خنزیر وینه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی وکړی. دې خلقو خپلې

غلطې لارې خوښې کړې دی، او د دوی ځان په خپلو حرامو څیزونو خوشحالیري. ۴) زۀ به په هغوئ باندې لوی مصیبت

راولم، هغه ټول څیزونه چې دوی ترې نه یرېدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوئ جواب رانه کړو، او چې کله مې

ورسره کلام کولو، نو هغوئ اورېدو نه. او زما د سترگو په وړاندې هغوئ قصداً گناه کوله او هغه خۀ به بې کول د خۀ چې

هغوئ ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ ۵) اے تاسو ټول څوک چې د مالک خُدائِ د کلام په وړاندې ربردی، د هغۀ کلام

واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالی نه وباسی. هغوئ په تاسو پورې

خندا کوی او وائی، مالک خُدائِ دې خپله لوی بشکاره کړی چې مونږ ستاسو خوشحالی وینو. خو هغوئ به په خپله د

شرم سره مخ شی. ۶) واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خُدائِ پاک په کور کښې آواز ته غوږ ونیسئ، دا د مالک

خُدائِ آواز دے، خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. ۷) د ماشوم د پیدا کېدو درد نه مخکښې د یروشلم ماشوم وشو، د

پیداېښت درد نه مخکښې د هغۀ زوی پیدا شو. ۸) چا داسې خبره اورېدلې ده؟ یا بې داسې څیز لیدلے دے؟ یو مُلک په یوه

ورځ کښې پیدا کېدے شی؟ یا یو قوم په یوه لحظه کښې پیدا کېدے شی خۀ؟ خو صیون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم

د پیدا کېدو درد نه مخکښې د هغۀ ماشومان پیدا شول.“ ۹) مالک خُدائِ فرمائی، ”ولې زۀ به دا قوم د پیدا کېدو حد ته

راولم او بیا به بې پیدا کېدو ته نۀ پرېږدم؟ نه، هیڅکله نه.“ ستاسو خُدائِ پاک فرمائی، ”زۀ به دا قوم هیڅکله د پیدا کېدو نه نۀ

پاتې کوم. ۱۰) اے هغه ټولو خلقو چې څوک د دې ښار سره مینه کوئ، د یروشلم سره خندا او خوشحالی وکړئ. اے هغه

ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وئ، نو اوس ورسره خوشحالی وکړئ. ۱۱) اوس به تاسو د هغې تسلی ورکولو والا سینې

نه ښۀ په مړه گډه پئ وڅښئ، تاسو به د هغې ښائسته ډېرو پیو نه ښۀ خوند واخلي.“ ۱۲) مالک خُدائِ فرمائی، ”گورئ، زۀ

به د دریاب په شان د یروشلم سلامتی زیاته کړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سېلاب په شان راروان وی. بیا به تاسو د

هغې سینه روئ، او هغه به تاسو په پوډی گرځوی، او په خپل غېږ کښې به مو ځنگوی. ۱۳) لکه چې یوه مور خپل بچی له

تسلی ورکوی، نو زۀ به په یروشلم کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ۱۴) کله چې تاسو دا څیزونه وگورئ نو ستاسو زړونه به

خوشحاله شی، او د تازه شینکی په شان به زور کښې شی. او هر څوک به وینی چې د مالک خُدائِ لاس د هغۀ د خادمانو

سره دے، او د هغۀ غصه د هغۀ د دشمنانو خلاف ده. ۱۵) گورئ، مالک خُدائِ د اور په صورت کښې راروان دے، او د

هغۀ جنگی گاډی لکه د طوفان په شان غرمبیری. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا

ورکړی. ۱۶) مالک خُدائِ به اور او خپلې تُورې سره د دُنیا عدالت وکړی، او ډېر خلق به د هغۀ د لاسه ووژلے شی.“ ۱۷)

مالک خُدائِ فرمائی، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دی څوک چې خپل ځانونه مقدس کوی او صفا کوی چې مقدسو

باغونو ته لار شی او د هغې په مینځ کېنې د بُتانو پیروی وکړې، د خنزیر غوښه، ناولی څیزونه او منبرکان وخورې. (۱۸) ما ته د هغوئ د خیالونو او عملونو پته ده. زه ټول قومونه او جدا جدا ژبو وئیلو والا راغونډوم. هغوئ به راشی او زما جلال به وویښی. (۱۹) زه به د هغوئ په مینځ کېنې یوه نښه قائمه کړم. او په هغوئ کېنې چې کوم ژوندی پاتې وی نو څه به ترې نورو قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسیس، لیبیا او لډیه چې په غشو او لیندو استعمالولو کېنې تکره دی، او تویل او یونان ته ولېږم. او هغه لرې ملکونو ته به یې ولېږم چې هغوئ زما د شهرت نه نه دی خبر او چې زما جلال یې هم نه دے لیدلے. هغوئ به دغه قومونو ته زما د لویئ اعلان وکړی. (۲۰) هغوئ به ستاسو باقی پاتې خلق د هر یو قوم نه واپس راولی. هغوئ به یې په یروشلم کېنې زما مقدس غر ته مالک خدائ ته د نذرانې په توگه راولی. مالک خدائ فرمائی، هغوئ به یې په آسونو، قچرو، اوبنانو، جنگی گاډو، نورو گاډو داسې راولی لکه څنگه چې بنی اسرائیلیان په پاکو لوښو کېنې زما کور ته د غلې نذرانې راوړی. (۲۱) زه به د هغوئ نه څه کسان امامان او لیویان جوړ کړم. دا د مالک خدائ وینا ده. (۲۲) مالک خدائ فرمائی، ”لکه څنگه به چې زما نوی آسمانونه او نوې زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر همیشه پورې قائم وی.“ (۲۳) مالک خدائ فرمائی، ”د هرې نوې میاشتې په راختو او د هر سبت په ورځ به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به کوی. (۲۴) کله چې هغوئ د ښار نه بهر ځی نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه وویښی چا چې زما خلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې دغه لاشونه خوری نو هغه به هیڅکله نه مری او کوم اور چې هغوئ سوزوی نو هغه به نه مړ کېږی. د هغوئ دا منظر به د ټولو انسانانو دپاره یروونکے وی.“